

พระกิตติคุณตามงานเขียนของยอห์น (ภาคสาม)

บทเรียนพระคัมภีร์วันสะบาโต

แผนกสหภาพอาวูไฮ

พระกิตติคุณตามงานเขียนของยอห์น (ภาคสาม)

เมื่อเราดำรงอยู่ในพระคริสต์ เราก็ได้รับการเสริมกำลังให้ชื่นชมยินดีและทนทุกข์เพื่อเห็นแก่พระองค์

กรกฎาคม-กันยายน 2568

ฉบับที่ 101 เล่มที่ 3

สารบัญ

1. พระเยซู ซีโมน และมารีย์ 5
2. การเข้าทรงซัคครั้ง ที่ 10
3. เราอยากเห็นพระเยซู 15
4. พระเยซูผู้รับใช้ของผู้รับใช้ 20
5. เป็นเช่นนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต 26
6. คำสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ 31
7. พระเยซู เถาอุ้นแท้ 36
8. รักกันฉันพี่น้อง 41
9. พันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ 46
10. พระเยซูคริสต์ทรงอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ (1) 52
11. พระคริสต์ทรงอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ (2) 57
12. การพิพากษาของพระคริสต์ 62
13. ซีโมน เปโตร 67

บทเรียนพระคัมภีร์วันสะบาโต ซึ่งเป็นโปรแกรมการศึกษาประจำวันนั้นอิงตามพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์เท่านั้นโดยไม่มีคำอธิบายเพิ่มเติม การอ้างอิงนั้นสั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้ข้อคิดที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา ในบางกรณีจะมีการใช้เครื่องหมายวงเล็บ [] เพื่อให้แน่ใจว่ามีความชัดเจน มีบริบทที่เหมาะสม และอ่านได้อย่างสิ้นไหล ขอแนะนำให้ศึกษาเนื้อหาจากแหล่งที่มาเพิ่มเติมอย่างยิ่ง

ภาพประกอบ: Adobe Stock บนหน้าปกและหน้า 4, 25, 72; แหล่งแผนที่บนหน้า 51, 72

ลิขสิทธิ์ © 2025 โดยการประชุมใหญ่ของขบวนการปฏิรูปคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส แผนกโรงเรียนวันสะบาโต 5240 ถนนฮอลลิสัน ไรโอโนค เวอร์จิเนีย 24019 สหรัฐอเมริกา

โทรศัพท์: 1-540-362-1800 • เว็บไซต์: www.sdarm.org • อีเมล: info@sdarm.org

คำนำ

ขณะที่เราดำเนินชีวิตต่อไปในบทเรียนจากพระกิตติคุณตามคำบอกเล่าของยอห์น เราก็เริ่มเข้าสู่วันสุดท้ายของการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูบนโลก พระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์บอกเราว่า “เราควรใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงอย่างครุ่นคิดในแต่ละวันเพื่อไตร่ตรองถึงชีวิตของพระคริสต์ เราควรพิจารณาทีละประเด็น และปล่อยให้อิสรภาพการเข้าใจแต่ละฉาก โดยเฉพาะฉากสุดท้าย เมื่อเรา

พิจารณาถึงการเสียสละอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อเรา ความเชื่อมั่นของเราในพระองค์จะมั่นคงยิ่งขึ้น ความรักของเรามีชีวิตชีวาขึ้น และเราจะซึมซับพระวิญญาณของพระองค์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น หากเราต้องการได้รับความรอดในที่สุด เราก็ต้องเรียนรู้บทเรียนของการกลับใจและการถูกดุษณีที่เชิงไม้กางเขน” —ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 83.

อัครสาวกกล่าวถึงโลโกสที่แท้จริงว่าเป็นพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ พระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ และฤทธิ์อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ โดยพระองค์ได้ทรงเปิดทางแห่งความรอดและเปิดเผยให้มนุษย์ทุกคนได้เห็น พระเยซูทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง เป็นแหล่งที่มาของชีวิต เป็นแสงสว่างของโลก เป็นการแสดงออกถึงพระคำของพระบิดา พระประสงค์ของพระเจ้า “ที่ทุกคนจะต้องกลับใจ” (2 เปโตร 3:9) ผ่านการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ได้รับการนำเสนอโดยยอห์นเช่นกัน จากนั้นเขาจึงนำเราไปยังกษัตริย์ ซึ่งเป็นที่ที่ชะตากรรมของมนุษยชาติถูกตัดสิน

ดูเหมือนว่าจุดประสงค์หลักประการหนึ่งของหนังสือเล่มนี้คือการช่วยเหลือคริสเตียนที่กระจัดกระจาย ซึ่งไม่เคยติดต่อกับพระเยซูโดยตรงและซึมซับความคิดของคนต่างศาสนา ให้ได้พบกับ โลโกส หรือแสงสว่างที่แท้จริง จุดประสงค์สำคัญอีกประการหนึ่งของการเขียนหนังสือของยอห์นคือการเตรียมคริสเตียนโดยทั่วไปให้พร้อมรับมือกับอันตรายบางประการที่คุกคามคริสตจักรในช่วงปลายศตวรรษนี้ ความเชื่อในพระเจ้าแบบดั้งเดิมกำลังลดน้อยลง (วิวรณ์ 2:4) และความรักของโลกกำลังแพร่หลายในหมู่ผู้คนของพระเจ้า (1 ยอห์น 2:15) ความเชื่อนอกกรีต เช่น ลัทธิโนสติกกำลังรุกล้ำฝูงแกะ ลัทธิโนสติกปฏิเสธว่าพระคริสต์มาจริง ๆ โดยยึดเอาธรรมชาติของมนุษย์ ลัทธิโนสติกสอนว่ามนุษย์ไม่ได้เห็นพระคริสต์จริง ๆ สิ่งที่พวกเขาเห็นเป็นเพียงภาพลวงตา ดังนั้น ความจริงที่เปิดเผยในยอห์น 1:14 จึงมีความสำคัญเป็นพิเศษในสมัยนั้น อันตรายอีกประการหนึ่งที่คุกคามคริสตจักรคือการข่มเหงจากผู้มีอำนาจโรมัน

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าหนังสือยอห์นเป็นความช่วยเหลืออันยิ่งใหญ่สำหรับคริสตจักรยุคแรกๆ และยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ติดตามพระคริสต์ตลอดหลายยุคหลายสมัย และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อเราในปัจจุบันด้วย

ขอให้พระวิญญาณของพระเจ้าประทานการนำทางแก่ทั้งครูและนักเรียนขณะที่เราดำเนินบทเรียนชุดนี้ต่อไป!

แผนกโรงเรียนสะบาโตของสำนักงานใหญ่

การถวายวันสะบาโตแรก

โบสถ์อาร์เอในดาฮีติ

เกาะดาฮีติัมักเกี่ยวข้องกับภูมิประเทศร้อนที่สวายนและเขียวสงบ ตั้งอยู่ในเฟรนช์โปลินีเซีย ซึ่งเป็นดินแดนโพ้นทะเลของฝรั่งเศส ประกอบด้วยเกาะ 121 เกาะในพื้นที่ดิน 1,359 ตารางไมล์ (3,418 กิโลเมตร) ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 1,242 ตารางไมล์ (2,000 ตารางกิโลเมตร) ของมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้

ในอดีต ความเชื่อเรื่องพระเจ้าหลายองค์ของผู้อยู่อาศัยบนเกาะต่างๆ เหล่านี้ได้นำไปสู่การปฏิบัติแบบนอกรีตมากมาย รวมถึงการบูชาพระอาทิตย์ การกินเนื้อคน และการบูชาวิญญาณ การเข้ามาของศาสนาคริสต์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านความพยายามของมิชชันนารีคริสเตียนชาวอังกฤษที่เดินทางมายังเกาะเหล่านี้ ในปี 1797 ค่อมชาวฝรั่งเศสได้เข้ามาตั้งอาณานิคมในพื้นที่ดังกล่าวในช่วงปลายทศวรรษปี 1800 ปัจจุบันประชากรเกือบ 279,000 คน ร้อยละ 54 เป็นโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 38 เป็นคาทอลิก ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาอื่นๆ

ข่าวสารการปฏิรูปมาถึงเฟรนช์โปลินีเซียในปี 1982 โดยมีบราเดอร์เอ.ซี. ซาสมาเยียม สมาชิกกลุ่มแรกมีทั้งหมด 24 คน รับบัพติศมาในอีกหนึ่งปีต่อมา ข่าวสารพระกิตติคุณยังคงแพร่กระจายไปทั่วเกาะต่างๆ และมีการก่อตั้งกลุ่มคริสตจักรหลายกลุ่มตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

น่าเศร้าที่ทุกวันนี้คริสตจักรของเราในเฟรนช์โปลินีเซียไม่มีคริสตจักร (อาคาร) ของตัวเอง และพี่น้องของเราที่ประชุมกันในอาคารเช่าหรือบนที่ดินส่วนตัวของสมาชิก ด้วยพระคุณของพระเจ้า ในปี 2013 หลังจากการอธิษฐานและอดอาหารอย่างมาก เราจึงพบที่ดินแปลงหนึ่งในเขตอูรูเอ ห่างจากปาเปเอте เกาะดาฮีติไปเกือบ 20 กิโลเมตร

สมาชิกรายย่อยของคริสตจักรแห่งนี้ได้เสียสละตนเองมาหลายปี โดยทำอาหารและขายอาหารมังสวิรัติกุทุกสัปดาห์เพื่อให้สามารถซื้อที่ดินผืนนี้ได้ แม้ว่าพี่น้องของเราจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อจ่ายเงินซื้อที่ดินผืนนี้ แต่ก็ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสักหลังเพื่อช่วยเผยแพร่วิถีแห่งความจริงในช่วงวันสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลกนี้

ด้วยเหตุนี้ เราจึงขอวิงวอนพี่น้องทั่วโลกให้มาร่วมกับเราในการจัดเตรียมปัจจัยในการสร้างอาคารในเอรู ซึ่งจะใช้เป็นโบสถ์ในท้องถิ่นและสถานที่สำหรับสัมมนา การประชุมค่าย และงานด้านสุขภาพในเมืองหลวงของเฟรนช์โปลินีเซีย

ถ้อยคำที่สร้างกำลังใจจาก 1 พงสาวดาร 22:19 สะท้อนให้เราเห็นว่า “จงลุกขึ้นสร้างสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าเถิด” ขอพระเจ้าอวยพรคุณอย่างเหลือล้น และขอให้การทำงานของพระองค์แพร่หลายไปทั่วโลก

พี่น้องของคุณในฝรั่งเศสโปแลนด์

พระเยซู ซีโมน และมารีย์

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เหตุฉะนั้น เรากล่าวแก่ท่านว่า บาปทั้งหลายของนางซึ่งมีมาก ได้รับการยกโทษเสียแล้ว เพราะนางได้รักมาก แต่ผู้ที่ได้รับการยกโทษน้อย ผู้เดียวกันนั้นเองก็รักน้อย” (ลูกา 7:47)

“พระเยซูทรงทราบถึงสถานการณ์ของจิตวิญญาณทุกคน คุณอาจจะพูดว่า ฉันเป็นคนบาป บาปมาก คุณอาจจะพูดว่า ฉันเป็นคนบาปจริงๆ แต่ยิ่งคุณเลวร้ายมากเท่าไร คุณก็ยิ่งต้องการพระเยซูมากขึ้นเท่านั้น พระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ที่กำลังร้องไห้หรือสำนึกผิด พระองค์ไม่ทรงบอกเล่าให้ใครฟังทั้งหมดเท่าที่พระองค์จะเปิดเผยได้ แต่พระองค์สั่งให้จิตวิญญาณที่สำนึกผิดทุกคนมีกำลังใจ พระองค์จะทรงยกโทษให้ผู้ที่เข้ามาหาพระองค์เพื่อขอการอภัยและการฟื้นฟูชีวิตด้วยความเต็มใจ—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 568

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ น. 485-487, 550-552

วันอาทิตย์

วันที่ 29 มิถุนายน

1. การเยี่ยมเบธานีครั้งสุดท้าย

ก. อธิบายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มในช่วงเวลาที่พระคริสต์เสด็จเยือนเบธานี และสถานการณ์นี้อาจส่งผลต่อผู้ร่วมงานเลี้ยงของซีโมนบางคนอย่างไร ยอห์น 11:55-57; สดุดี 55:21

“ซีโมนแห่งเบธานีถูกนับว่าเป็นสาวกของพระเยซู เขาเป็นหนึ่งในฟาริสีไม่กี่คนที่เข้าร่วมกับสาวกของพระคริสต์อย่างเปิดเผย เขายอมรับว่าพระเยซูเป็นครู และหวังว่าพระองค์อาจจะเป็นพระเมสสิยาห์ แต่เขาไม่ได้ยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด อุปนิสัยของเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป หลักการของเขาไม่เปลี่ยนแปลง—อ้างอิง น. 557

ข. ซีโมนได้รับพรอันยิ่งใหญ่อะไร และตอนนี้เขาแสดงความขอบคุณต่อพระเยซูอย่างไร? ลูกา 7:36

“ซีโมนหาจากโรคเรื้อนแล้ว และนี่คือสิ่งที่ดึงดูดเขาให้มาหาพระเยซู เขาปรารณาที่จะแสดงความกตัญญู และเมื่อพระเยซูเสด็จไปเบธานีเป็นครั้งสุดท้าย เขาก็จัดงานเลี้ยงเพื่อพระผู้ช่วยให้รอดและเหล่าสาวกของพระองค์—อ้างอิง

2. แผลรักจากหัวใจ

- ก. อธิบายสถานการณ์แบบแฟ้มที่มักเกิดขึ้นเบื้องหลังในงานสังสรรค์ และสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างไรในโอกาสนี้ สดุดี 55:21

“งานฉลองครั้งนี้ทำให้ชาวอียิปต์จำนวนมากมารวมตัวกัน ในเวลานั้นที่กรุงเยรูซาเล็มเกิดความตื่นเต้นอย่างมาก พระคริสต์และพันธกิจของพระองค์ได้รับความสนใจมากกว่าที่เคย ผู้ที่มาร่วมงานเลี้ยงต่างเฝ้าดูการเคลื่อนไหวของพระองค์อย่างใกล้ชิด และบางคนก็มองด้วยสายตาที่ไม่เป็นมิตร”—ผู้ฟังปราธนาแห่งปวงชน น. 557

- ข. เล่าถึงการกระทำของมารีย์ในงานเลี้ยงของซีโมน ลูกา 7:37, 38; ยอห์น 12:3

“มารีย์ตั้งใจฟังทุกคำที่พระเยซูคริสต์ด้วยใจจริง ในความเมตตาของพระองค์ พระเยซูทรงอภัยบาปของเธอ พระองค์ทรงเรียกพี่ชายที่รักของเธอออกจากหลุมฝังศพ และใจของมารีย์ก็เต็มไปด้วยความขอบคุณ เธอได้อธิษฐานถึงพระชนม์ชีพของพระองค์ที่กำลังใกล้เข้ามา และด้วยความรักและความศรัทธาอย่างสุดซึ้ง เธอปรารถนาที่จะแสดงเกียรติพระองค์ ด้วยการเสียดส้นตัวครั้งยิ่งใหญ่ เธอได้ช็อกलोंหินอลาบาสเตอร์บรรจุ ‘น้ำมันหอมจากต้นนาร์ดซึ่งมีราคาแพงมาก’ เพื่อนำมาขโลมพระกายของพระองค์ แต่ตอนนี้หลายคนประกาศว่าพระองค์กำลังจะได้รับการสวมมงกุฎเป็นกษัตริย์ ความศรัทธาของเธอกลายเป็นความปิด และเธอกระตือรือร้นที่จะเป็นคนแรกที่ให้เกียรติพระเจ้าของเธอ เธอทบกलोंน้ำมันหอมของเธอแล้วเทลงบนศีรษะและพระบาทของพระเยซู จากนั้นเธอคุกเข่าร้องไห้และขโลมน้ำตาลบนนั้น เธอใช้ผมยาวสลายเช็ดพระบาทของพระองค์”—อังกอร์ น. 558, 559

- ค. ยูดาสมักคิดเห็นอย่างไรต่อการกระทำนี้? ยอห์น 12:4, 5; มัทธิว 26:8, 9

“[มารีย์] พยายามหลีกเลี่ยงการสังเกต และการเคลื่อนไหวของเธออาจไม่มีใครสังเกตเห็น แต่กลิ่นหอมของน้ำมันหอมก็ฟุ้งไปทั่วห้อง และเผยแพร่งานกระทำของเธอให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณนั้นทราบ ยูดาสมองดูการกระทำด้วยความไม่พอใจอย่างยิ่ง แทนที่จะรอฟังว่าพระเยซูจะตรัสว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาก็เริ่มกระซิบกับผู้อื่นที่อยู่ใกล้ๆ พระองค์ โดยตำหนิพระเยซูที่ทรงทนทุกข์ทรมานกับความสูญเสียเปล่าเช่นนั้น เขาเสนอแนะอย่างชาญฉลาดซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่พอใจได้”—อังกอร์ น. 559

3. ความอามาศแค้นของยูดาส

ก. ในความเป็นจริง ทำไมยูดาสจึงวิจารณ์การกระทำของมารีย์ในการเจิมพระบาทของพระเยซู? ยอห์น 12:6

“ยูดาสเป็นทรูณูญิกของเหล่าสาวก และจากคลังเล็กๆ ของพวกเขา เขาแอบเบิกเงินออกมาใช้เอง ทำให้ทรัพย์สินของพวกเขาเหลือเพียงน้อยนิด เขาตั้งใจจะใส่เงินทั้งหมดที่เขาหาได้ลงในถุง สมบัติในถุงมักจะถูกเบิกไปเพื่อช่วยเหลือคนยากจน และเมื่อยูดาสซื้อของที่ไม่คิดว่าจำเป็น เขาจะถามว่า ทำไมมันถึงสูญเปล่า ทำไมไม่ให้เงินค่าของสิ่งนี้ลงในถุงที่ฉันพกไปให้คนยากจน การกระทำของมารีย์นั้นแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากความเห็นแก่ตัวของเขานำให้เขาต้องอับอาย และตามธรรมเนียมของเขา เขาพยายามหาแรงจูงใจที่สมควรเพื่อคัดค้านการให้ของขวัญของเธอ เมื่อเขาหันไปหาสาวก เขาก็ถามว่า “ทำไมน้ำมันหอมนี้ถึงไม่ขายในราคาสามร้อยเดนาริอัน แล้วเอาไปให้คนยากจน” เขาบอกอย่างนั้น ไม่ใช่เพราะเขาสนใจคนยากจน แต่เพราะเขาเป็นขโมย และถือถุงนั้น และนำเงินที่ใส่ไว้ในถุงนั้นออกมา ยูดาสไม่มีใจสำหรับคนยากจน แม้จะมีใจบาป เมื่อเขาย่น้ำมันหอมแล้วรายได้ก็ตกไปอยู่ในครอบครองของเขา คนจนก็ไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ”—ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 559

ข. เหล่าสาวกคิดอย่างไรกับยูดาส และเขาคิดอย่างไรกับตัวเอง? ยอห์น 13:29.

“ยูดาสมิมีทัศนคติที่ดีต่อความสามารถในการบริหารของตนเอง เนื่องจากเป็นนักการเงิน เขาจึงคิดว่าตนเองเหนือกว่าสาวกคนอื่นๆ มาก และเขาทำให้พวกเขามองเขาในแง่เดียวกัน เขาสร้างความเชื่อมั่นให้กับพวกเขา และมีอิทธิพลอย่างมากต่อพวกเขา การแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อคนยากจนของเขาทำให้พวกเขาหลงเชื่อ และการเหินแสมอย่างแยบยลของเขาทำให้พวกเขาไม่ไว้ใจความทุ่มเทของแม่รี”— 559, 560

ค. อธิบายว่าอะไรคือสิ่งที่มักผลักดันผู้ที่บ่นพึมพำกับผู้อื่นอย่างเงียบๆ และสิ่งนั้นสามารถส่งผลต่อจิตวิญญาณที่อ่อนไหวที่ตกเป็นเป้าของสิ่งนั้นได้อย่างไร ยูดาส 1:16

“มารีย์ ได้ยินคำวิพากษ์วิจารณ์ หัวใจของเธอสั่นสะท้าน เธอเกรงว่าน้องสาวจะตำหนิเธอเรื่องความฟุ่มเฟือยอาจารย์เองก็อาจคิดว่าเธอขาดความรอบคอบ เธอเกือบจะถอยหนีโดยไม่มีคำขอโทษหรือข้อแก้ตัวใดๆ”—อ้างอิง น. 560

4. ซิโมนและมารีย์

- ก. ซิโมนได้รับผลกระทบจากความหึงหวะโสแบบฟาริสีของตนเองและการกระทำของมารีย์อย่างไร และเขาคัดสินพระเยซูอย่างไร? **ลูกา 7:39**

“ซิโมนเจ้าบ้านได้รับอิทธิพลจากการวิพากษ์วิจารณ์ของยูดาสเกี่ยวกับของขวัญของมารีย์ และเขาประหลาดใจกับการกระทำของพระเยซู ความภาคภูมิใจแบบฟาริสีของเขาถูกทำให้ขุ่นเคือง . . .

“พระเยซูทรงรักษาสิโมนจากโรคเรื้อน พระองค์จึงทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากความตาย แต่... เพราะพระเยซูทรงยอมให้หญิงคนนี้เข้ามาหาพระองค์ เพราะพระองค์ไม่ทรงดูหมิ่นเธอด้วยความเคืองแค้นว่าบาปของเธอใหญ่เกินกว่าจะได้รับการอภัย เพราะพระองค์ไม่ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงตระหนักว่าเธอตกต่ำลง ซิโมนจึงถูกล่อลวงให้คิดว่าตนไม่ใช่ผู้เผยพระวจนะ” —ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 566

- ข. พระเยซูทรงเปิดเผยความรู้เกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของซิโมนและมารีย์อย่างไร? **ลูกา 7:40-43** พระเยซูทรงตำหนิซิโมนอย่างไร และเพราะเหตุใด? **ลูกา 7:44-46**

“[ซิโมน] ไม่ตระหนักว่าพระบุตรของพระเจ้าจะต้องทำตามแนวทางของพระเจ้าด้วยความเมตตา ความอ่อนโยน และความกรุณา ซิโมนไม่ใส่ใจการรับใช้ที่สำคัญของมารีย์ การที่นางจูบพระบาทของพระเยซูและเจมน้ำมันหอมที่พระบาทนั้นทำให้ใจของเขาแข็งกระด้าง เขาคิดว่าถ้าพระเยซูเป็นศาสดาพยากรณ์ พระองค์จะรู้จักคนบาปและดักเตือนพวกเขา . . .

“เช่นเดียวกับที่นาธานทำกับดาวิด พระคริสต์ทรงปกปิดบ้านของพระองค์ไว้ภายใต้มนานของคำอุปมา พระองค์ทรงมอบภาระในการพิพากษาโทษให้เจ้าบ้านของพระองค์ ไซมอนได้นำผู้หญิงที่เขาเกลียดชังเข้าสู่บาป เธอถูกเขากระทำผิดอย่างร้ายแรง . . . แต่ไซมอนรู้ดีว่าตนเองชอบธรรมมากกว่ามารีย์ และพระเยซูทรงปรารภนาให้เขาเห็นว่าความผิดของเขาร้ายแรงเพียงใด พระองค์จะแสดงให้เห็นว่าบาปของเขายิ่งใหญ่กว่าของเธอ” —อ้างอิง น. 566, 567

- ค. เมื่อพระเยซูตรัสว่าบาปของมารีย์ได้รับการอภัยแล้ว ชาวอิสราเอลมีปฏิกิริยาอย่างไร **ลูกา 7:48, 49** อุปมาของพระคริสต์ส่งผลต่อใจของซิโมนอย่างไร?

“ตอนนี้ ซิโมนเริ่มมองเห็นตัวเองในมุมมองใหม่ เขาเห็นว่าแม่รีได้รับการมองอย่างไรจากผู้หนึ่งซึ่ง

มากกว่าศาสดาพยากรณ์ เขาเห็นว่าพระคริสต์ทรงอ่านใจของนางด้วยสายตาอันเฉียบแหลมราวกับศาสดา
พยากรณ์ ความอับอายเข้าครอบงำเขา และเขาตระหนักว่าเขาอยู่ในที่ประทับของผู้ทรงอำนาจเหนือกว่า
ตนเอง”—อ้างอิง น. 567

5. การกลับใจเลื่อมใสของซีโมน

- ก. แม้ว่าผลลัพธ์อาจดูไม่แน่นอนสำหรับเรา แต่เหตุใดเราจึงได้รับการสนับสนุนให้พูดคุยอย่างตรงไปตรงมากับคนบาปเช่นซีโมน? สุนัขยิต 9:8; ยากอบ 5:20

“แม้ว่ามารีย์จะเป็นคนบาปที่ได้รับการอภัยแล้ว [ซีโมน] ก็เป็นคนบาปที่ไม่ได้รับการอภัย กฎเกณฑ์แห่งความยุติธรรมอันเข้มงวดที่เขาปรารถนาจะบังคับใช้กับเธอทำให้เขาถูกตัดสินลงโทษ

“ซีโมนประทับใจในความกรุณาของพระเยซูที่ไม่ต่อว่าพระองค์ต่อหน้าแขกที่มาร่วมงาน เขาไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างที่เขาต้องการให้มารีย์ปฏิบัติต่อเขา เขาเห็นว่าพระเยซูไม่ต้องการเปิดเผยความคิดของเขาให้คนอื่นรู้ แต่ต้องการใช้คำพูดที่ถูกต้องเพื่อโน้มน้าวใจเขา และต้องการใช้ความเมตตาสงสารเพื่อกลใจเขาไว้ การดำเนินอย่างรุนแรงจะทำให้ซีโมนแข็งแกร่งกว่าเดิมไม่มากนักคิด แต่การตกเดือนอย่างอดทนทำให้เขาเชื่อมั่นในความผิดของตนเอง เขาเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของหนี้สินที่ตนเป็นหนี้พระเจ้าของเขา ความเย่อหยิ่งของเขาถูกทำให้ต่ำ้อยลง เขากลับใจ และฟาริสีผู้เย่อหยิ่งก็กลายเป็นสาวกที่ต่ำ้อยและเสียสละตนเอง”—ผู้พิพากษาแห่งปวงชน น. 567, 568

- ข. พระเยซูตรัสอย่างไรเกี่ยวกับการกระทำของมารีย์ และพระองค์ทรงตรัสพระวาจาที่ให้กำลังใจแก่เธออย่างไร? มัทธิว 26:12, 13; ลูกา 7:50

“มารีย์ถูกมองว่าเป็นคนบาป แต่พระคริสต์ทรงทราบถึงสถานการณ์ที่หล่อหลอมชีวิตของเธอ พระองค์อาจดับประกายแห่งความหวังในจิตวิญญาณของเธอได้ แต่พระองค์ไม่ได้ทรงทำ พระองค์เองทรงช่วยเหลือให้พ้นจากความสิ้นหวังและความพินาศ เธอได้อธิษฐานพระองค์ดำเนินปีศาจที่ควบคุมหัวใจและจิตใจของเธอถึงเจ็ดครั้ง เธอได้ยินเสียงร้องอันทรงพลังของพระองค์ต่อพระบิดาเพื่อเธอ เธอรู้ว่าบาปนั้นน่ารังเกียจเพียงใดสำหรับความบริสุทธิ์อันบริสุทธิ์ของพระองค์ และด้วยกำลังของพระองค์ เธอจึงเอาชนะมันได้”—อ้างอิง น. 568

วันศุกร์

วันที่ 4 กรกฎาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ในการดำเนินตามพระเจ้า ข้าพเจ้าจะพัฒนาคุณสมบัติที่ดีของพระแม่มารีย์ได้อย่างไร?
2. ข้าพเจ้าควรระวังอย่างไรเมื่อสังเกตเห็นทัศนคติของยูดาในงานเลี้ยง?
3. ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงกับดักที่ความคิดของไซมอนนำพาเขาไปได้อย่างไร?

4. เมื่อใดพระวณะแห่งการปลอมโยนของพระคริสต์ถึงพระแม่มารีย์จึงสามารถนำมาใช้ในชีวิตของข้าพเจ้าได้?
5. ข้าพเจ้าควรเรียนรู้อะไรจากการที่พระเยซูทรงโน้มน้าวไข่มอนให้ตระหนักถึงความคิดพลาดของเขา?

เข้าสู่ชัยชนะ

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “ท่านทั้งหลายจงกล่าวแก่ธิดาแห่งศิโยนว่า ดูเถิด กษัตริย์ของเธอกำลังเสด็จมาหาเธอ มีพระทัยอ่อนสุภาพ และทรงลาตัวหนึ่งกับลูกลาตัวหนึ่งซึ่งเป็นลูกของลาตัวหนึ่ง” (มัทธิว 21:5)

“พระคริสต์เสด็จมาเพื่อช่วยกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับลูกๆ ของนาง แต่ความเชื่อหยิ่ง ความหน้าซื่อใจคด ความอิจฉา และความอมาตพยาบาทของพวกฟาริสีได้ขัดขวางไม่ให้พระองค์ทำตามจุดประสงค์ของพระองค์”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 577

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม:

ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 569-579

วันอาทิตย์

วันที่ 6 กรกฎาคม

1. บทภูเขามะกอก

ก. เมื่อพระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ใกล้จะถึงกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงส่งพวกเขาสองคนไปล่วงหน้าด้วยคำสั่งอะไร? มัทธิว 21:1-5.

“พระเยซูทรงส่งสาวกสองคนไปนำลาและลูกลาของมันเป็นมาให้พระองค์ เมื่อพระองค์ประสูติ พระผู้ช่วยให้รอดต้องอาศัยการต้อนรับจากคนแปลกหน้า ร่างหน้าที่พระองค์นอนอยู่เป็นที่พักที่ยี่สิบมา แม้ว่าฝูงสัตว์บนเนินเขาพันธุ์จะเป็นของพระองค์ แต่พระองค์ก็ต้องอาศัยความเมตตาจากคนแปลกหน้าที่ต้องการสัตว์ที่จะเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มในฐานะกษัตริย์”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 569, 570

ข. อธิบายการกระทำของเหล่าสาวก มัทธิว 21:6, 7

“บรรดาลูกศิษย์ต่างก็ยินดีและปลื้มอกปลื้มของคนบนสัตว์ร่ายนั้น และให้เจ้านายของตนนั่งบนนั้น ก่อนหน้านี้ พระเยซูทรงเดินทางด้วยเท้าเสมอมา และในตอนแรก เหล่าลูกศิษย์ก็สงสัยว่าพระองค์จะทรงเลือกขี่ม้าหรือไม่ แต่ความหวังที่ส่องประกายในใจของพวกเขาด้วยความคิดอันปิดอั้นดีว่าพระองค์กำลังจะเสด็จเข้าเมืองหลวง ประกาศพระองค์เป็นกษัตริย์ และประกาศให้พระราชอำนาจของพระองค์”—อ้างอิง น. 570

2. ช่วงเวลาแห่งความสุข

ก. เมื่อฝูงชนได้ยินว่าพระเยซูเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาทำอย่างไร? ยอห์น 12:12, 13.

“ในขณะที่พวกเขาออกไปทำธุระ พวกสาวกก็ได้บอกเล่าถึงความคาดหวังอันสดใสของพวกเขาให้เพื่อนๆ ของพระเยซูฟัง ความตื่นเต้นนั้นก็แพร่กระจายไปทั้งใกล้และไกล ทำให้ความคาดหวังของผู้คนเพิ่มสูงขึ้น—ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 570

ข. อะไรทำให้ฝูงชนยกย่องพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ในโอกาสอันน่ายินดีนั้น? เสคาริยา 9:9; ยอห์น 12:14, 15

“พระคริสต์ทรงทำตามธรรมเนียมของชาวยิวในการเสด็จเข้าไถ่ภัยตรีย สัตว์ที่พระองค์ใช้เป็นสัตว์ที่กษัตริย์ของอิสราเอลจะ และคำพยากรณ์ได้บอกไว้ล่วงหน้าว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาถึงอาณาจักรของพระองค์ ทนที่ที่พระองค์ประทับบนหลังลา เสียงตะโกนแห่งชัยชนะก็ดังกึกก้องไปทั่ว ฝูงชนต่างยกย่องพระองค์ว่าเป็นพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ของพวกเขา พระเยซูทรงยอมรับการถวายความเคารพที่พระองค์ไม่เคยทรงอนุญาตให้ทำมาก่อน และสาวกก็ได้รับสิ่งนี้เป็นหลักฐานว่าความหวังอันยินดีของพวกเขาจะเป็นจริงเมื่อเห็นพระองค์สถาปนาบนบัลลังก์”—อ้างอิง

ก. ผู้คนที่กระหายการปลดปล่อยได้สะท้อนคำพูดของผู้แต่งสวดด้วยความยินดีอย่างไร? มัทธิว 21:9; สดุดี 118:26

“ฝูงชนต่างเชื่อมั่นว่าชั่วโมงแห่งการปลดปล่อยของพวกเขาใกล้เข้ามาแล้ว พวกเขาจินตนาการเห็นกองทัพโรมันถูกขับไล่จากเยรูซาเล็ม และอิสราเอลได้เป็นชาติอิสระอีกครั้ง ทุกคนมีความสุขและตื่นเต้น ประชาชนแข่งขันกันแสดงความเคารพพระองค์ พวกเขาไม่สามารถแสดงความโอ้อวดและความสง่างามภายนอกได้ แต่พวกเขาบูชาพระองค์ด้วยใจที่เปี่ยมสุข พวกเขาไม่สามารถนำของขวัญราคาแพงมาถวายพระองค์ได้ แต่พวกเขาปูล่อกลุมของตนเป็นพรมบนเส้นทางเดินของพระองค์ และพวกเขายังโรยกิ่งมะกอกและต้นปาล์มที่ขึ้นตามทางด้วย พวกเขาสามารถนำขบวนแห่ชัยชนะได้โดยไม่ต้องมีธงประจำราชวงศ์ แต่พวกเขาตั้งกิ่งปาล์มที่แผ่กว้าง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะของธรรมชาติ และ โบกกิ่งเหล่านั้นขึ้นสูงด้วยเสียงโห่ร้องและโห่ร้องอย่างดัง”—อ้างอิง

3. การสำเร็จตามคำพยากรณ์

ก. พวกฟาริสีบางคนมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อการแสดงสรรเสริญพระคริสต์? ยอห์น 12:19; ลูกา 19:39

“พวกฟาริสีจำนวนมากได้เห็นเหตุการณ์นั้น และรู้สึกอิจฉาและเคียดแค้น จึงพยายามเปลี่ยนกระแสความรู้สึกของประชาชน พวกเขาใช้อำนาจทั้งหมดเพื่อปิดปากผู้คน แต่การอ่อนน้อมและขู่เชิญกลับทำให้ผู้คนรู้สึกตื่นเต้นมากขึ้น พวกเขากลัวว่าฝูงชนจำนวนมากเหล่านี้จะทำให้พระเยซูเป็นกษัตริย์ พวกเขาจึงบุกฝ่าฝูงชนไปยังที่ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดประทับอยู่ และเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยถ้อยคำด่าทอและข่มขู่ว่า “อาจารย์ ขอทรงดักเตือนเหล่าสาวกของพระองค์” พวกเขาประกาศว่าการชุมนุมที่ส่งเสียงดังเช่นนี้เป็นสิ่งผิดกฎหมาย และทางการจะไม่อนุญาตให้ทำเช่นนั้น”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 572

ข. พระเยซูทรงตอบเขาว่าอย่างไร? ลูกา 19:40

“ฉากแห่งชัยชนะนั้นเป็นฉากที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เอง เรื่องนี้ได้รับการบอกเล่าล่วงหน้าโดยผู้เผยพระวจนะ และมนุษย์ไม่มีอำนาจที่จะละทิ้งจุดประสงค์ของพระเจ้าได้ หากมนุษย์ไม่สามารถดำเนินตามแผนของพระองค์ พระองค์คงทรงส่งเสียงให้ก้อนหินที่ไม่มีชีวิต และก้อนหินเหล่านั้นจะร้องสรรเสริญพระบุตรของพระองค์”—อ้างอิง น. 572

“แม้แต่บรรดาปุโรหิตและผู้ปกครองก็อาจพยายามแข่งชิงดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงเจิดจ้าไปจากโลก เหมือนกับปิดกันรัศมีแห่งความรู้โรจน์จากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจากโลก แม้จะมีการต่อต้านมากมาย แต่อาณาจักรของพระคริสต์ก็ได้รับการประกาศโดยประชาชน “พระคุณอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า” น. 47

“งานของพระเจ้าจะก้าวไปข้างหน้าเสมอ แม้ว่ามนุษย์จะทำอะไรขัดขวางหรือทำลายมันก็ตาม”—เรื่องราวของพระเยซู น. 85

ค. การระเบิดอารมณ์อันน่าอัศจรรย์นี้เป็นการเติมเต็มคำทำนายตามที่หลายคนในฝูงชนตระหนักได้อย่างไร? เสคาริยา 9:9

“เมื่อพวกฟาริสีที่เจียบอยู่ถอยกลับไป คำพูดของเสคาริยาที่ถูกหีบขี้เถ้าขึ้นมาโดยเสียงของผู้คนนับร้อย [เสคาริยาห์ 9:9 อ้างจาก]—อ้างอิง น. 572-575

4. ทุกสาขาค้างไปที่พระคริสต์

- ก. เพื่อจุดประสงค์ใดพระเยซูจึงยอมให้มีการแสดงใหญ่โตเช่นนั้น ในวันที่พระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยชนะ? ยอห์น 12:16, 23-28

“ไม่เคยมีมาก่อนในชีวิตบนโลกของพระองค์ที่พระเยซูทรงอนุญาตให้มีการแสดงเช่นนี้ พระองค์ทรงคาดการณ์ไว้อย่างชัดเจนถึงผลลัพธ์ที่จะนำพระองค์ไปที่ไม่ทางเขน แต่จุดประสงค์ของพระองค์คือการแสดงพระองค์เองต่อสาธารณะในฐานะพระผู้ไถ่ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะดึงดูดความสนใจไปที่การเสียสละที่จะเป็นมงกุฎแห่งพันธกิจของพระองค์คือโลกที่ตกต่ำ ในขณะที่ผู้คนกำลังรวมตัวกันที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อฉลองเทศกาลปัสกา พระองค์ซึ่งเป็นลูกแกะดันแบบ ได้ทรงตั้งพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาโดยสมัครใจ คริสตจักรของพระองค์ในทุกยุคต่อจากนี้จะต้องทำให้การสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของโลกเป็นหัวข้อที่ต้องคิดและศึกษาอย่างลึกซึ้ง ข้อเท็จจริงทุกประการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ควรได้รับการพิสูจน์อย่างไม่ต้องสงสัย ดังนั้น จึงจำเป็นที่ทุกคนจะต้องจับตามองพระองค์ในขณะนี้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเสียสละอันยิ่งใหญ่ของพระองค์จะต้องเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจไปที่การเสียสละนั่นเอง หลังจากการแสดงดังกล่าวที่ติดตามการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ทุกสาขาคงจะติดตามความลับหน้าอย่างรวดเร็วของพระองค์ไปจนถึงจากสุดท้าย

“เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นอันทรงชัยชนะครั้งนี้จะเป็นที่พูดถึงกันในทุกภาษา และจะทำให้พระเยซูอยู่ในความคิดของทุกคน หลังจากที่ถูกตรึงกางเขน หลายคนจะนึกถึงเหตุการณ์เหล่านี้โดยเชื่อมโยงกับการทดสอบและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พวกเขาจะถูกนำทางให้ค้นคว้าคำทำนาย และจะเชื่อมั่นว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ และผู้ที่กลับใจมาเชื่อในศาสนาจะเพิ่มมากขึ้นในทุกดินแดน”—ผู้ฟังปรารภว่าแห่งปวงชน น. 571

- ข. นำแปลกใจว่าพระเยซูทรงทำอะไรเมื่อพระองค์ปรากฏให้ทุกคนเห็นเมือง และทำไม? ลูกา 19:41-44

“ท่ามกลางฉากแห่งความชื่นชมยินดีที่ทุกคนต่างถวายความเคารพ กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงหง้าน้ำตาไม่ใช้น้ำตาแห่งความยินดีที่เจียบงัน แต่เป็นน้ำตาและเสียงครวญครางของความทุกข์ทรมานที่ไม่อาจระงับได้ ผู้ชนรู้สึกหดหู่อย่างกะทันหัน เสียงโห่ร้องของพวกเขาที่เจียบลง หลายคนร้องไห้ด้วยความเห็นอกเห็นใจด้วยความเศร้าโศกที่พวกเขาไม่สามารถเข้าไปได้

“น้ำตาของพระเยซูไม่ได้หลั่งไหลออกมาเพื่อแสดงความทรมานของพระองค์เอง... ภาพกรุงเยรูซาเล็มต่างหากที่แทงทะลุพระทัยของพระเยซู—กรุงเยรูซาเล็มที่ปฏิเสธพระบุตรของพระเจ้าและดูหมิ่นความรักของพระองค์ ที่ปฏิเสธที่จะเชื่อในปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเกือบจะเอาชีวิตของพระองค์ไป พระองค์

เห็นว่าเธอรู้สึกผิดอย่างไรที่ปฏิเสธพระผู้ไถ่ของเธอ”—อ้างอิง น. 576

5. เมื่อมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม

- ก. เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ผู้ปกครองได้ถามคำถามอะไร และได้รับคำตอบอย่างไรตามกลางความอ่าน? มัทธิว 21:10, 11

“เมื่อขบวนแห่กำลังจะลงจากภูเขามะกอกเทศ ผู้ปกครองได้เข้ามาขัดขวาง พวกเขาถามหาสาเหตุของความชื่นชมยินดีอย่างโกลาหล ขณะที่พวกเขาถามว่า ‘ท่านผู้นี้เป็นใคร’ เหล่าสาวกซึ่งเปี่ยมด้วยวิญญาณแห่งแรงบันดาลใจก็ตอบคำถามนี้ พวกเขาเล่าคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไพเราะ”—ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 578

- ข. เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงเมืองแล้ว พระองค์ทรงทำอะไรในพระวิหาร? มัทธิว 21:12-16; สดุดี 8:2.

“สามปีก่อน ผู้ปกครองวิหารรู้สึกละอายใจที่หลบหนีคำสั่งของพระเยซู ตั้งแต่นั้นมา พวกเขาเริ่มสงสัยในความกลัวของตนเอง และการเชื่อฟังชายผู้คำเดียวเพียงคนเดียวอย่างไม่สงสัย พวกเขาเริ่มคิดว่าเป็นไปได้ที่การยอมจำนนอย่างไม่สมศักดิ์ศรีจะเกิดขึ้นซ้ำอีก แต่ตอนนี้พวกเขากลับหวาดกลัวยิ่งกว่าเดิม และรีบเร่งที่จะเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์มากขึ้น ไม่มีใครกล้าตั้งคำถามถึงอำนาจของพระองค์ ปุโรหิตและพ่อค้าพากันหนีออกไปจากที่ประทับของพระองค์ ดื้อนฝูงสัตว์ไปข้างหน้าพวกเขา . . .

“เมื่อฝูงชนหนีออกจากพระวิหาร หลายคนยังอยู่ข้างหลัง บัดนี้มีผู้มาใหม่มาสมทบด้วย อีกครั้งหนึ่ง ลานพระวิหารเต็มไปด้วยคนป่วยและคนโกธ้าย และพระเยซูทรงปรณนินดีพวกเขาอีกครั้ง”—อ้างอิง น. 591, 592

วันศุกร์

วันที่ 11 กรกฎาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ทศนคติของพวกฟาริสีเกิดขึ้นบ่อยครั้งในปัจจุบันอย่างไร?
2. ผู้ที่ยกย่องพระเยซูคริสต์เป็นกษัตริย์ตามที่ทรงสัญญาไว้ มีลักษณะอย่างไร?
3. อะไรอาจทำให้พระเยซูทรงร้องไห้เพื่อข้าพเจ้าเหมือนที่ทรงทำเพื่อเยรูซาเล็ม?
4. คำทำนายของเศคาริยา 9:9 ครั้งนี้เป็นจริงอย่างไร?
5. เหตุใดพระคริสต์จึงทรงอนุญาตให้มีเสียงสรรเสริญมากมายในเวลานี้?

เราต้องการที่จะเห็นพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าเมล็ดข้าวสาเล็มล็ดหนึ่งไม่ตกลงไปในดิน และตายไป มันก็จะอยู่เป็นเมล็ดเดียว แต่ถ้าเมล็ดข้าวสาเล็มนั้นตาย มันก็จะงอกขึ้นเกิดผลมาก” (ยอห์น 12:24)

“อาณาจักรของชาดานจะถูกโค่นล้ม ได้ก็ด้วยความตายของพระคริสต์เท่านั้น มนุษย์จึงจะได้รับการไถ่บาป และพระเจ้าจะได้รับเกียรติ”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 624

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม:

อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 80-89

วันอาทิตย์

วันที่ 13 กรกฎาคม

1. จากทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

ก. ใครเป็นผู้แสวงหาพระเยซูเมื่อพระองค์ประสูติ—ในช่วงเริ่มต้นชีวิตของพระองค์—และพวกเขาทำอะไรมา ให้แก่พระองค์? มัทธิว 2:1, 2, 10, 11

ข. แล้วใครเป็นผู้แสวงหาพระเยซูเมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ และพวกเขาเป็นตัวแทนของ ใคร? ยอห์น 12:20. เรื่องนี้สอนอะไรเรา? มัทธิว 8:11

“คนเหล่านี้ [ชาวกรีกบางคน] มาจากตะวันตกเพื่อไปพบพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระองค์ เช่นเดียวกับที่นักปราชญ์มาจากตะวันออกในตอนต้น ในช่วงเวลาที่พระคริสต์ประสูติ ชาวอิสราเอลจมอยู่กับแผนการอันทะเยอทะยานของตนเองมาจนพวกเขาไม่รู้ถึงการมาของพระองค์ โหราจารย์จากดินแดนต่างศาสนาที่ร่างหญ้าพร้อมกันของกานัลของพวกเขาเพื่อบูชาพระผู้ช่วยให้รอด ดังนั้น ชาวกรีกเหล่านี้ ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศเก่า และผู้คนในโลก จึงมาเพื่อพบพระเยซู ดังนั้น ผู้คนจากทุกดินแดนและทุกยุคทุกสมัยจะถูกดึงดูดด้วยไม้กางเขนของพระผู้ช่วยให้รอด...

“บางคนคาดเดาและได้เผยแพร่ข่าวว่า พระองค์ทรงขับไล่พวกปุโรหิตและผู้ปกครองออกจากพระวิหาร และพระองค์จะเข้ายึดบัลลังก์ของดาวิด และครองราชย์เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล ชาวกรีกปรารถนาที่จะรู้ความจริงเกี่ยวกับพันธกิจของพระองค์”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 621, 622

2. ความปรารถนาของโลก

ก. ชาวกรีกแสดงความปรารถนาของคนอย่างไร? ยอห์น 12:21.

ข. อธิบายกระบวนการที่พระเยซูทรงทราบถึงคำร้องขอและพระทัยของพระองค์ตอบสนองต่อคำร้องขอนั้นอย่างไร ยอห์น 12:22, 23

“เมื่อพระคริสต์ทรงได้อินคำร้องขออันกระตือรือร้นว่า ‘เราอยากเห็นพระเยซู’ ซึ่งเป็นเสียงสะท้อนเสียงร้องอันหิวโหยของโลก พระองค์ก็ปล่อยไผ่ขึ้นและตรัสว่า ‘ถึงเวลาแล้วที่บุตรมนุษย์จะได้รับเกียรติ’ ในคำร้องขอของชาวกรีก พระองค์ก็ทรงเห็นความจริงใจของผลการเสียดสอันยิ่งใหญ่ของพระองค์”—ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 621

“เมื่อมีการนำคำร้องไปถึงพระเยซู พระองค์ก็อยู่ในบริเวณของพระวิหารซึ่งห้ามคนทั้งหมดออกไป ยกเว้นชาวอิว แต่พระองค์เสด็จออกไปหาพวกกรีกที่ลานชั้นนอก และทรงสัมภาษณ์พวกเขาเป็นการส่วนตัว”—อ้างอิง น. 622

ก. ความเอาใจใส่ของพระคริสต์ในการยื่นมือเข้าช่วยเหลือคนแปลกหน้าควรจงใจเราอย่างไร? ลูกา 14:23; ปัญญาจารย์ 11:1, 2

“เราต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะเผยแพร่ความรู้เรื่องความจริงให้ทุกคนที่ต้องการฟัง และยังมีอีกมากที่อื่นดีจะรับฟัง พระเจ้าทรงมีจิตวิญญาณที่ซื่อสัตย์ซึ่งสนใจว่าความจริงคืออะไร ทั้งทั้งเมืองใหญ่ของเรา ... จงพูดซ้ำข้อความ จงพูดซ้ำข้อความ หากพระวจนะถูกตรัสกับฉันซ้ำแล้วซ้ำเล่า จงบอกประชาชนของฉันให้พูดซ้ำข้อความในสถานที่ที่ประกาศครั้งแรก และที่คริสตจักรต่างๆ ยืนหยัดเพื่อความจริง โดยอาศัยอำนาจของพระเจ้าในการเป็นพยานถึงข้อความในลักษณะที่น่าฟัง”—การประกาศน. 394

“เราไม่ได้ถูกบอกว่าเราต้องแสดงสิ่งที่พิเศษและน่าอัศจรรย์ ความจริงจะต้องได้รับการประกาศบนถนนหลวงและทางแยก ดังนั้นงานจะต้องทำโดยใช้วิธีการที่สมเหตุสมผลและมีเหตุผล ... งานที่พระคริสต์ทรงทำในโลกของเราควรเป็นแบบอย่างของเราเท่าที่เกี่ยวกับการแสดง เราต้องอยู่ห่างจากการแสดงละครและสิ่งที่พิเศษเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงทำในงานของพระองค์ ความรู้สึกไม่ใช่ศาสนา แม้ว่าศาสนาจะมีอิทธิพลที่บริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ ยกระดับจิตใจ และทำให้บริสุทธิ์ นำชีวิตทางจิตวิญญาณและความรอดมาให้ก็ตาม”—อ้างอิง น. 396

3. ชีวิตที่ได้รับจากการตาย

ก. พระเยซูทรงเปรียบเทียบกับเมล็ดข้าวสาลีกับพันธกิจของพระองค์อย่างไร? ยอห์น 12:24

“เมล็ดพืชที่ฝังอยู่ในดินจะออกผล และเมื่อปลูกลงไปก็จะออกผลมากขึ้น การเก็บเกี่ยวก็จะทวีคูณ ดังนั้น ความตายของพระคริสต์บนไม้กางเขนที่เนินกัลวารีจะออกผลเพื่อชีวิตนิรันดร์ การไถ่ตรองถึงการเสียสละครั้งนี้จะเป็นสง่าราศีของผู้ที่เป็นผลของการเสียสละนี้และจะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์”

“เมล็ดข้าวสาลีที่เก็บรักษาชีวิตของตัวเองไว้จะไม่เกิดผล มันคงอยู่เพียงลำพัง พระคริสต์ทรงสามารถช่วยให้พระองค์รอดพ้นจากความตายได้หากพระองค์ทรงต้องการ แต่ถ้าพระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ก็ต้องอยู่เพียงลำพัง พระองค์ไม่สามารถนำบุตรชายและบุตรสาวมาหาพระเจ้าได้ พระองค์เท่านั้นที่ทรงมอบชีวิตให้แก่มนุษยชาติได้ พระองค์เท่านั้นที่ทรงล้มลงในดินเพื่อสืบพระชนม์ พระองค์จึงจะกลายเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งการเก็บเกี่ยวอันใหญ่หลวงนั้น คือฝูงชนจำนวนมากมายี่สิบเอ็ดจากทุกประเทศ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ” —ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 623

ข. พระเยซูทรงนำคำอุปมาเรื่องพวงศัพธุ์ไปใช้อย่างไรเป็นประการที่สอง? ยอห์น 12:25, 26

“คนใดที่ต้องการให้ผลเป็นผู้ร่วมงานกับพระคริสต์ จะต้องล้มลงกับพื้นและตายเสียก่อน ชีวิตจะต้องถูกโยนลงในร่องแห่งความต้องการของโลก ความรักตนเอง ความเห็นแก่ตัว จะต้องพินาศไป และกฎแห่งการเสียสละตนเองคือกฎแห่งการรักษาตนเอง เกษตรกรรักษาเมล็ดพืชของตนโดยการทิ้งมันไป ดังนั้นในชีวิตมนุษย์ การให้คือการดำรงอยู่ ชีวิตที่ได้รับการรักษาไว้คือชีวิตที่มอบให้โดยเสรีในการรับใช้พระเจ้าและมนุษย์ ผู้ที่สละชีวิตของตนในโลกนี้เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ จะรักษาชีวิตนั้นไว้เพื่อชีวิตนิรันดร์

“ชีวิตที่ทุ่มเทให้กับตัวเองก็เหมือนเมล็ดพืชที่ถูกกลืนเข้าไป เมล็ดพืชนั้นหายไป แต่ก็ไม่เพิ่มขึ้น มนุษย์อาจรวบรวมทุกสิ่งที่เขาสามารถรวบรวมได้เพื่อตัวเอง เขาอาจใช้ชีวิต คิด และวางแผนเพื่อตัวเอง แต่ชีวิตของเขานั้นก็ผ่านไป และเขาก็ไม่มีอะไรเลย กฎแห่งการรับใช้ตนเองคือกฎแห่งการทำลายตนเอง

“[อ้างจากยอห์น 12:26] ทุกคนที่แบกไม้กางเขนแห่งการเสียสละร่วมกับพระเยซูจะเป็นผู้แบ่งปันพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์กับพระองค์ ความชื่นชมยินดีของพระคริสต์ในความถ่อมพระทัยและความเจ็บปวดของพระองค์ที่สาวกของพระองค์ควรได้รับเกียรติร่วมกับพระองค์ พวกเขาเป็นผลของการเสียสละพระองค์เอง” —อ้างอิง น. 623, 624

4. พระเยซูทรงได้รับเกียรติ

ก. พระเยซูทรงอธิษฐานอย่างไรเมื่อทรงคิดถึงความตายบนไม้กางเขน? ยอห์น 12:27, 28 (ตอนแรก)

“ในการรอคอยนั้น พระคริสต์ได้ดื่มถ้วยแห่งความขมขื่นแล้ว ความเป็นมนุษย์ของพระองค์หลุดจากหัวโหม่งแห่งการละทิ้ง เมื่อดูเหมือนว่าพระองค์จะถูกพระเจ้าทอดทิ้ง เมื่อทุกคนจะเห็นพระองค์ถูกตี ถูกพระเจ้าลงโทษ และถูกทรมาณ พระองค์หลุดจากการเปิดเผยต่อสาธารณะ จากการถูกปฏิบัติเหมือนเป็นอาชญากรที่เลวร้ายที่สุด จากการถูกฆ่าอย่างน่าละอายและไร้เกียรติ การทำนวล่งหน้าถึงความขัดแย้งระหว่างพระองค์กับอำนาจของความมืด ความรู้สึกถึงการอันน่าสะพรึงกลัวของการล่วงละเมิดของมนุษย์ และความพิโรธของพระบิดาเพราะความบาป ทำให้วิญญาณของพระเยซูอ่อนลง และความซัดเซวของความตายแผ่คลุมใบหน้าของพระองค์

“จากนั้นพระเจ้าก็ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระบิดา พระองค์ตรัสว่า ‘เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงมาในเวลานี้ พระบิดา ขอถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์’ มีเพียงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เท่านั้นที่อาณาจักรของชาวนาจะถูกโค่นล้มได้ มีเพียงวิธีนี้เท่านั้นที่มนุษย์จะได้รับการไถ่บาป และพระเจ้าจะได้รับการถวายเกียรติ พระเยซูทรงยอมรับการทรมาณ พระองค์ทรงยอมรับการเสียสละ” —ผู้ฟังปรารภว่าแห่งปวงชน น. 624

ข. ได้ยินคำตอบอะไรมาจากสวรรค์? ยอห์น 12:28 (ตอนสุดท้าย) ฟุ้งชนที่ยืนอยู่นั้นพูดว่าอย่างไร? ยอห์น 12:29

“เมื่อได้ยินเสียงนั้น แสงสว่างก็พุ่งออกมาจากเมฆ และโอบล้อมพระเยซูไว้ ราวกับว่าพระกรของพลังอำนาจอันไม่มีขอบเขตถูกโยนทิ้งไปรอบๆ พระองค์เหมือนกำแพงไฟ ผู้คนต่างมองดูกันด้วยความหวาดกลัวและประหลาดใจ ไม่มีใครกล้าพูดอะไร ทุกคนยืนนิ่งเจี๊ยบและหายใจไม่ออก ต่างจึงมองพระเยซูด้วยสายตาที่จ้องเขม็ง เมื่อได้รับคำพยานถึงพระบิดาแล้ว เมฆก็ลอยขึ้นและกระจัดกระจายไปบนสวรรค์ เพราะในเวลานั้น การสื่อสารที่มองเห็นได้ระหว่างพระบิดากับพระบุตรก็สิ้นสุดลง

“ดังนั้นผู้คนที่ยืนอยู่ที่นั่นและได้ยินเสียงก็บอกว่ามีเสียงฟ้าร้อง คนอื่นๆ พูดว่า มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งพูดกับพระองค์ แต่พวกกรีกที่ชักถามเห็นเมฆ ได้ยินเสียง เข้าใจความหมาย และแยกแยะได้ว่าพระคริสต์คือใคร พระองค์ทรงถูกเปิดเผยแก่พวกเขาในฐานะผู้ที่พระเจ้าส่งมา

“เสียงของพระเจ้าได้ยินในพิธีบัพติศมาของพระเยซูในช่วงเริ่มต้นการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ และอีกครั้งในตอนที่พระองค์แปลงกายบนภูเขา ตอนนี้ในตอนสุดท้ายของการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ ได้ยินเป็น

ครั้งที่สาม”—อ้างอิง น. 625

5. ความไม่เชื่อของชาวอิว

- ก. แม้ว่าพระเยซูจะทรงทำปาฏิหาริย์มากมาย รวมทั้งเสียงที่ดังมาจากสวรรค์อีกครั้ง แต่ชาวอิวส่วนใหญ่ตอบสนองต่อพระองค์อย่างไร? ยอห์น 12:37-41

“พระเยซูเพิ่งตรัสความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเกี่ยวกับสภาพของชาวอิว พระองค์ได้ทูลวิงวอนครั้งสุดท้าย และประกาศการลงโทษของพวกเขา บัดนี้พระเจ้าทรงประทับตราอีกครั้งเพื่อพันธกิจของพระบุตรของพระองค์ พระองค์ทรงรู้จักผู้ที่อิสราเอลปฏิเสธ พระเยซูตรัสว่า ‘เสียงนี้มาไม่ใช่เพราะเรา แต่เพื่อประโยชน์ของพวกเขา’ นั่นคือหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงความเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ เป็นสัญญาณจากพระบิดาว่าพระเยซูได้ตรัสความจริง และเป็นพระบุตรของพระเจ้า”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 625

“ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยถามพระผู้ช่วยให้รอดว่า ‘ถ้าอย่างนั้น พระองค์แสดงหมายสำคัญอะไรเพื่อให้เราได้เห็นและเชื่อพระองค์’ ยอห์น 6:30 หมายสำคัญมากมายได้ถูกประทานให้ แต่พวกเขากลับกลับตาและใจแข็งกระด้าง ตอนนี้ พระบิดาได้ตรัสแล้ว และพวกเขาไม่ต้องการหมายสำคัญอื่นใดอีก พวกเขายังคงปฏิเสธที่จะเชื่อ”—อ้างอิง น. 626

- ข. เราได้รับการเตือนอย่างไรจากการกระทำของผู้ปกครองบางคน แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อมั่นว่าพันธกิจของพระคริสต์เป็นเรื่องจริง? ยอห์น 12:42, 43

“พวกเขารักคำสรรเสริญจากมนุษย์มากกว่าการได้รับการยอมรับจากพระเจ้า เพื่อช่วยตัวเองให้พ้นจากการถูกตำหนิและความอับอาย พวกเขาจึงปฏิเสธพระคริสต์และปฏิเสธข้อเสนอของชีวิตนิรันดร์ และมีอีกกี่คนที่ทำสิ่งเดียวกันนี้มาตลอดหลายศตวรรษ!”—อ้างอิง

วันศุกร์

วันที่ 18 กรกฎาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ผู้แสวงหาในตอนที่พระคริสต์ประสูติและชาวกรีกในปัจจุบันหมายถึงอะไร?
2. คำอุปมาเรื่องเมล็ดข้าวสาลีสามารถนำมาใช้ในชีวิตของข้าพเจ้าได้อย่างไร?
3. ข้าพเจ้าจะสามารถแยกแยะเสียงของพระเจ้าได้อย่างไร เมื่อหลายคนจะคิดว่าเป็นเสียงฟ้าร้อง?
4. ข้าพเจ้าต้องหลีกเลี่ยงความกลัวและความกังวลใดของผู้ปกครองชาวอิวบ้าง?
5. อธิบายการประยุกต์ใช้เมล็ดข้าวสาลีสองชนิดที่ถูกฝังไว้

พระเยซู ผู้รับใช้ของผู้รับใช้

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เพราะว่าเราได้ให้แบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว เพื่อพวกท่านจะได้ทำเหมือนที่เราได้กระทำแก่พวกท่านแล้ว” (ยอห์น 13:15)

“พระชนม์ชีพของพระคริสต์เป็นพระชนม์ชีพแห่งการรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว ‘ไม่ใช่เพื่อปรนนิบัติ แต่เพื่อปรนนิบัติ’ (มัทธิว 20:28) เป็นบทเรียนจากการกระทำทุกอย่างของพระองค์”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 642

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 642-651

วันอาทิตย์

วันที่ 20 กรกฎาคม

1. แนวคิดแบบคนต่างชาติ

ก. ความคิดหลายสิ่งที่มีต้นกำเนิดจากลูซิเฟอร์ส่งผลต่อศาสนายิวอย่างไร (รวมทั้งสาวกของพระคริสต์ด้วย) และสามารถส่งผลต่อเราในปัจจุบันได้ด้วย? ลูกา 22:24, 25

“ลูซิเฟอร์ปรารภนาพลังของพระเจ้าแต่ไม่ใช่ลักษณะนิสัยของพระองค์ เขาแสวงหาตำแหน่งสูงสุดสำหรับตนเอง และสิ่งมีชีวิตทุกตัวที่ถูกรับใช้ของเขาคงจะตื่นตระหนกเหมือนกัน ดังนั้น ความแปลกแยก ความขัดแย้ง และความขัดแย้งจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ การปกครองกลายเป็นรางวัลของผู้แข็งแกร่งที่สุด อาณาจักรของซาตานเป็นอาณาจักรแห่งพลัง บุคคลทุกคนมองกันและกันเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าของตนเอง หรือเป็นบันไดที่เขาสามารถปีนขึ้นไปยังตำแหน่งที่สูงกว่าได้”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 435, 436

“ในอาณาจักรต่างๆ ของโลก ตำแหน่งหมายถึงการยกคนให้สูงขึ้น ประชาชนควรดำรงอยู่เพื่อประโยชน์ของชนชั้นปกครอง อิทธิพล ความมั่งคั่ง การศึกษา เป็นวิธีการมากมายในการควบคุมมวลชนเพื่อใช้โดยผู้นำ ชนชั้นสูงจะต้องคิด ตัดสินใจ สนุกสนาน และปกครอง ส่วนชนชั้นต่ำจะต้องเชื่อฟังและรับใช้ ศาสนาก็เหมือนกับสิ่งอื่นๆ เป็นเรื่องของอำนาจ ประชาชนถูกลดทอนให้เชื่อและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา สิทธิของมนุษย์ในฐานะมนุษย์ในการคิดและกระทำเพื่อตนเองนั้นไม่ได้รับการยอมรับเลย”—อังกิง น. 550

“โดยความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณ ความปรารถนาที่จะสั่งการ ความปรารถนาอันทะเยอทะยานเพื่อเกียรติยศหรือตำแหน่ง ... อาจทำให้คริสตจักรไม่สงบสุขและต้องเสียสละความสงบสุขไป”—คำพยากรณ์สำหรับ

2. จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

- ก. ตรงกันข้ามกับความปรารถนาอันทะเยอทะยานที่จะได้ตำแหน่งที่สูงกว่า พระเยซูทรงวางหลักการอะไรไว้ และพระองค์ทรงให้ตัวอย่างอย่างไรในเรื่องนี้? ดูกา 22:26, 27; ยอห์น 13:13-16

“พระคริสต์ทรงสถาปนาอาณาจักรบนหลักการที่แตกต่างกัน พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกมนุษย์ให้มาใช้อำนาจ แต่ทรงรับใช้ ผู้ที่เข้มแข็งให้แบกรับความอ่อนแอของผู้ที่อ่อนแอ อำนาจ ตำแหน่ง ความสามารถ การศึกษา ทำให้ผู้ครอบครองมีภาระหน้าที่ที่ใหญ่กว่าในการรับใช้เพื่อนร่วมโลก . . .

“ในอาณาจักรของพระคริสต์ไม่มีการกดขี่ข่มเหงหรือบังคับให้ทำสิ่งใด ๆ ทูตสวรรค์แห่งสวรรค์ไม่ได้มายังโลกเพื่อปกครองและถวายความเคารพ แต่มาเป็นผู้สละแห่งความเมตตาเพื่อร่วมมือกับมนุษย์ในการยกระดับมนุษยชาติ”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 550, 551

- ข. อธิบายว่าพระคริสต์ทรงปฏิบัติต่อมนุษย์ที่มีข้อบกพร่องอย่างไร ซึ่งเป็นทัศนคติที่ทดแทนแนวโน้มนำตามธรรมชาติของตัวเอง ฟิลิปปี 2:3, 4

มันเป็นธรรมชาติ แต่ไม่ใช่ลักษณะนิสัยที่น่าพอใจของตัวละครของเรา ที่จะรับรู้และจดจำข้อบกพร่องและความล้มเหลวของผู้อื่นอย่างเฉียบแหลม และมั่นคง”

“พี่ชายปีไม่พยายามที่จะรวมเป็นหนึ่งกับพี่น้องของเขา ความมั่นใจในตนเองทำให้เขาไม่รู้สึกว่าจำเป็นเป็นพิเศษสำหรับการรวมเป็นหนึ่ง เขาารู้สึกว่าจิตใจของพวกเขาถูกหล่อหลอมมาในแม่พิมพ์ที่ด้อยกว่าของเขาเอง และการรับฟังความคิดเห็นและคำแนะนำของพวกเขาว่าสมควรได้รับความสนใจถือเป็นการดูถูกดูแคลนอย่างมาก . . . เขาารู้สึกว่าเขาฉลาดและมีประสบการณ์เกินกว่าจะต้องใช้มาตรการป้องกันที่หลายๆ คนขาดไม่ได้ เขาเชื่อมั่นในความสามารถของตัวเองสูงมากและพึงพาความสำเร็จของตัวเองมากจนเชื่อว่าเขาเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินใดๆ ก็ตาม”—คำพยานสำหรับคริสตจักร เล่มที่ 3 น. 444-445

“อิทธิพลของความเห็นแก่ตัวทางโลก ซึ่งบางคนส่งต่อไปให้เหมือนเมฆ ทำให้บรรยากาศที่คนอื่นหายใจเย็นเยือก ก่อนให้เกิดความเจ็บป่วยทางจิตใจและมักจะหวนวุ่นจนตาย”—อ้างอิง น. 528

“ถ้าพี่น้องมีความรักอันทำให้เห็นผู้อื่นดีกว่าตนเอง พวกเขาจะต้องละทิ้งแนวทางและความปรารถนาของตนเองเพื่อผู้อื่น”—คณานประกาศพระกิตติคุณ น. 447

3. แนวโน้มความหวังแทน

ก. ก่อนเทศกาลปัสกาไม่นาน บรรดาอัครสาวกยังมีความกังวลใจอะไรอีก? มัทธิว 20:20-24; ลูกา 22:24

“มีการโต้เถียงกันในหมู่พวกเขาว่าใครควรได้รับการยกย่องว่ายิ่งใหญ่ที่สุด” การโต้เถียงนี้ดำเนินต่อไปในที่ประทับของพระคริสต์ ทำให้พระองค์เสียดพระทัยและเจ็บปวด เหล่าสาวกยึดมั่นกับความคิดที่พวกเขาชื่นชอบว่าพระคริสต์จะทรงแสดงพระราชอำนาจของพระองค์และทรงรับตำแหน่งบนบัลลังก์ของดาวิด และในใจของแต่ละคนยังคงปรารถนาตำแหน่งที่สูงที่สุดในอาณาจักร พวกเขาประเมินตนเองและกันและกัน และแทนที่จะถือว่าพี่น้องของตนคู่ควรมากกว่า พวกเขากลับให้ตนเองมาก่อน การที่เจมส์และโยฮันขอให้นั่งทางขวาและทางซ้ายของบัลลังก์ของพระคริสต์ทำให้พี่น้องคนอื่น ๆ โกรธเคือง การที่พี่น้องทั้งสองกล่าวคำแห่งสูงสุดทำให้พี่น้องทั้งสิบคนเกิดความแตกแยก พวกเขาเริ่มคิดว่าพวกเขาถูกตัดสินผิด ความซื่อสัตย์และพรสวรรค์ของพวกเขาไม่ได้รับการชื่นชม ยูดาสเข้มงวดกับเจมส์และโยฮันมากที่สุด

“เมื่อเหล่าสาวกเข้าไปในห้องรับประทานอาหาร จิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความรู้สึกขุ่นเคือง ยูดาสเบียดเสียดอยู่ข้างๆ พระเยซูทางด้านซ้าย ส่วนโยฮันเบียดอยู่ทางด้านขวา หากมีที่นั่งสูงสุด ยูดาสก็ตั้งใจที่จะนั่งให้สูงที่สุด”—ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 643, 644

ข. ดูเหมือนว่าเหล่าสาวกจะลืมหันหลังไปก่อนหน้านี้ ซึ่งทำให้เกิดการแตกแยกกันอีก? มัทธิว 18:1-4

“มีสาเหตุอื่นของความขัดแย้งเกิดขึ้น ในงานเลี้ยง มีธรรมเนียมที่คนรับใช้จะล้างเท้าแขก และในโอกาสนี้ ก็มีการเตรียมการสำหรับพิธีนี้ไว้แล้ว มีเหยือก อ่าง และผ้าเช็ดตัวพร้อมสำหรับการล้างเท้า แต่ไม่มีคนรับใช้ผู้นั้น และเป็นหน้าที่ของเหล่าสาวกที่จะต้องทำ แต่สาวกแต่ละคนขมขานต่อความเย่อหยิ่งที่บาดเจ็บ และตัดสินใจที่จะไม่ทำตัวเป็นคนรับใช้ ทุกคนแสดงท่าทีไม่แยแส ดูเหมือนไม่รู้ว่ามีอะไรให้ทำ พวกเขาปฏิเสธที่จะถ่อมตัวด้วยการเจียบ”—อ้างอิง น. 644

“ให้เราคิดว่าคำพูดของราฟเฟอพระเจ้าดีเพียงใด และความคิดเห็นแก่ตัวของเราดูเป็นอย่างไรในสายพระเนตรของพระองค์ เมื่อเราตัดสินและดำเนินผู้อื่น แม้ว่าพวกเขาจะมีใจและจุดมุ่งหมายดีกว่าเราก็ดาม”—สัญญาณแห่งเวลา 19 กุมภาพันธ์ 1885

4. การอธิบายเชิงปฏิบัติ

ก. หลังจากอดทนรอให้เหล่าสาวกร่วมลงมือทำแล้ว ในที่สุดพระเยซูทรงทำอะไร? ยอห์น 13:3-5

“[ยอห์น 13:5 อ้างไว้] การกระทำนี้เปิดตาของเหล่าสาวก ความอับอายและความอับยศอดสูเข้าครอบงำจิตใจของพวกเขา พวกเขาเข้าใจการคำหิ่นที่ไม่ได้พูดออกมา และมองเห็นตัวเองในแสงสว่างใหม่โดยสิ้นเชิง

“พระเยซูทรงแสดงความรักของพระองค์ต่อเหล่าสาวกของพระองค์ จิตวิญญาณที่เห็นแก่ตัวของพวกเขาทำให้พระองค์เศร้าโศก แต่พระองค์ไม่ทรงโต้แย้งพวกเขาเกี่ยวกับความขากลำบากของพวกเขา แทนที่จะทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงให้ตัวอย่างที่พวกเขาจะไม่วันลืม”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 644, 645

ข. เมื่อถึงคราวของเปโตร เขามีปฏิกิริยาอย่างไร? ยอห์น 13:6-8 (ส่วนแรก)

“เปโตรทนเห็นพระเจ้าของเขา ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทำตัวเป็นผู้รับใช้ไม่ได้ จิตวิญญาณของเขาทั้งหมดถูกขึ้นต่อต้านความอับยศอดสูนี้ เขาไม่รู้ว่าพระคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อสิ่งนี้”—อ้างอิง น. 645, 646

ก. ยูดาสได้ยอมจำนนต่อการล่อลวงของซาตานมากเพียงใด และพระคริสต์ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงตระหนักถึงสิ่งนี้ได้อย่างไร? ยอห์น 13:2, 10, 11

“ก่อนเทศกาลปัสกา ยูดาสได้พบกับปุโรหิตและธรรมาจารย์เป็นครั้งที่สอง และได้ทำสัญญามอบพระเยซูไว้ในมือของพวกเขา แต่ภายหลังเขากลับปะปนกับเหล่าสาวกราวกับว่าเขาบริสุทธิ์จากความคิดใดๆ และสนใจงานเตรียมการสำหรับงานเลี้ยง เหล่าสาวกไม่รู้จุดประสงค์ของยูดาส มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่สามารถอ่านความลับของเขาได้ แต่พระองค์ก็ไม่ได้เปิดเผยพระองค์ พระเยซูทรงหิวกระหายจิตวิญญาณของเขา พระองค์ทรงรู้สึกถึงภาระสำหรับเขาเช่นเดียวกับที่ทรงแบกรับยธูชาเล่มเมื่อทรงร้องไห้เหนือเมืองที่พินาศ หัวใจของพระองค์ร้องไห้ว่า “เราจะปล่อยเจ้าไปได้อย่างไร” ยูดาสรู้สึกถึงพลังแห่งความรักที่บีบบังคับ เมื่อพระหัตถ์ของพระผู้ช่วยให้รอดทรงล้างเท้าที่สกปรกนั้นและเช็ดด้วยผ้าขนหนู หัวใจของยูดาสก็ตื่นเต้นสุดขีดด้วยแรงกระตุ้นในตอนนี้ที่จะสารภาพบาปของเขา แต่เขาไม่ยอมถ่อมตน”—อ้างอิง น. 645

5. ความสำคัญของการล้างเท้า

ก. ด้วยการกระทำนี้ พระเยซูปรารภจะทำอะไรกันแน่? ยอห์น 13:8 (ส่วนท้าย)

“ด้วยการกระทำของพระเจ้าของเรา พิธีกรรมที่น่าอัศจรรย์นี้จึงได้รับการกำหนดให้เป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ เป็นสิ่งที่เหล่าสาวกต้องปฏิบัติ เพื่อที่พวกเขาจะได้จดจำบทเรียนของพระองค์เกี่ยวกับความอ่อนน้อมถ่อมตน และการรับใช้พระองค์ไว้ได้

“พิธีนี้เป็นการเตรียมตัวที่พระคริสต์กำหนดไว้สำหรับการรับใช้ศักดิ์สิทธิ์ ถึงแม้ว่าความเย่อหยิ่ง ความขัดแย้ง และการดิ้นรนเพื่อความเป็นใหญ่จะได้รับการทะนุถนอม แต่ใจไม่สามารถเข้าสู่การมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ได้ เราไม่ได้เตรียมพร้อมที่จะรับสิบลหาสนิทแห่งพระกายและพระโลหิตของพระองค์ ดังนั้น พระเยซูจึงทรงกำหนดให้มีการระลึกถึงการถูกเหยียดหยามของพระองค์เป็นอันดับแรก”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 650

ข. พระเยซูทรงกล่าวถ้อยคำสำคัญอะไรบ้างหลังจากพิธีล้างเท้า และถ้อยคำเหล่านี้ควรทำให้เรานึกถึงสิ่งใดเมื่อประกอบพิธีนี้ ยอห์น 13:12-17

“เราคิดพลาดได้และเคยทำผิดหลายครั้ง ขอให้เรากลับไปหาพระเจ้าด้วยการกลับใจและสารภาพบาป ขณะที่เรารวมตัวกันเพื่อเข้าร่วมพิธีการของบ้านของพระเจ้า ขอให้เราทำทุกสิ่งที่ดีที่ถูกต้องเท่าที่เราจะทำได้ เมื่อก้มศีรษะลงต่อหน้าพี่น้องและล้างเท้าของเขา ให้ถามตัวเองว่า ‘ข้าพเจ้ามีอะไรในใจที่แยกข้าพเจ้าจากพี่น้องคนนี้หรือไม่ ข้าพเจ้าได้พูดหรือทำอะไรที่ทำให้เราแปลกแยกหรือไม่’ ถ้าเป็นเช่นนั้น จงจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป โดยสารภาพบาปของคุณอย่างจริงใจ ด้วยวิธีนี้ ใจจะเชื่อมแน่นกับใจ และพระพรของพระเจ้าจะปรากฏชัด”—สะท้อนถึงพระคริสต์, น. 283

วันศุกร์

วันที่ 25 กรกฎาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. อธิบายความแตกต่างระหว่างทัศนคติบนสวรรค์และบนดิน
2. ถ้าข้าพเจ้าปฏิเสธที่จะล้างเท้าพี่น้อง ข้าพเจ้าปฏิเสธอะไรไป?
3. ประสบการณ์ภายในกับชุดาสเป็นคำเตือนสำหรับข้าพเจ้าอย่างไร?
4. อธิบายว่าพระคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเหล่าสาวกอย่างไร

5. พืชล้างเท้ามีจุดประสงค์และความสำคัญอย่างไร?

การถวายวันสะบาโตครั้งแรก

สำนักงานใหญ่แผนการศึกษา

การศึกษาก็เหมือนกับการทำให้บริสุทธิ์ คือเป็นงานของชีวิต ตั้งแต่ช่วงแรกๆ ของชีวิตจนถึงวันคริสต์มาส การศึกษาจะเป็นส่วนสำคัญในประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์เสมอ ในวันสะบาโตนี้ เราขอให้คุณสนับสนุนให้ส่วนสำคัญของคริสตจักรนี้ขยายขอบเขตออกไป

เราต้องเรียนรู้ที่จะเป็นมิชชันนารีตั้งแต่ยังเล็ก “สาวกที่แท้จริงทุกคนเกิดมาในอาณาจักรของพระเจ้าในฐานะมิชชันนารี”—ผู้ทำลายบ้านแห่งพวงขน น. 195 “และเจ้าจะต้องสอนสิ่งเหล่านี้แก่บุตรหลานของเจ้าอย่างขยันขันแข็ง และจะต้องพูดถึงสิ่งเหล่านี้เมื่อเจ้านั่งอยู่ในบ้าน เมื่อเจ้าเดินทาง เมื่อเจ้านอนลง และเมื่อเจ้าลุกขึ้น” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:7) และเมื่อชัยชนะได้รับการคุ้มครอง และไม่มีบาปและคนบาปอีกต่อไป งานแห่งการศึกษาจะดำเนินต่อไป

ในขณะที่คริสตจักรของเราจะต้องพร้อมที่จะจัดเตรียมวัสดุเพื่อสร้างรากฐานการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับทุกกลุ่มอายุในครอบครัวมนุษยชาติมากกว่าที่เคย

นำเสวี่ที่สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่เลิกสอนพื้นฐานแล้ว แต่กลายเป็นศูนย์กลางการสอนเรื่องโลกียะ เมื่อตระหนักได้ว่าการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อเด็กๆ มากเพียงใด หลายแห่งจึงขอสื่อการสอนเพื่อช่วยอบรมพวกเขา เพื่อถวายเกียรติและพระเกียรติแด่พระเจ้า ดังนั้น แผนกการศึกษาของ GC จึงได้จัดทำหลักสูตรทั้งหมดโดยมีเป้าหมายหลักคือเรื่องนี้ โดยร่วมมือกับนักการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ของเราในการเตรียมหลักสูตรนี้ให้พร้อมสรรพ

อย่างไรก็ตาม โครงการนี้มีขนาดใหญ่กว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ เราต้องการความช่วยเหลือจากท่านอย่างไม่เห็นแก่ตัวเพื่อเตรียมเอกสาร แปลเอกสาร และทำให้เอกสารเหล่านี้มีราคาที่เอื้อมถึงแม้กระทั่งสำหรับผู้ที่อยู่ในพื้นที่ยากจน การสนับสนุนของท่านทำให้เราสามารถจัดเตรียมเอกสารที่มีคุณภาพสูงสุดได้ เพื่อที่นักเรียนที่ใช้เอกสารเหล่านี้จะ “มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ในชีวิตนี้และรับใช้พระเจ้าในวันคริสต์”—คำแนะนำสำหรับผู้ปกครอง ครูและนักเรียน น. 495

เราเข้าใจว่าโครงการนี้มีขนาดใหญ่ แต่ก็คุ้มค่า ด้วยการสนับสนุนของคุณ เราจะผลิตสื่อต่างๆ ตั้งแต่คณิตศาสตร์ ภาษา ไปจนถึงสังคมศาสตร์ ซึ่งจะช่วยให้แม้แต่เด็กที่อายุน้อยที่สุดในหมู่พวกเราสามารถเผยแพร่ข่าวประเสริฐไปทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

ขอขอบคุณล่วงหน้าและขอให้พระเจ้าอวยพรของขวัญและผู้ให้

สำนักงานใหญ่แผนการศึกษา

เป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “พระเยซูคริสต์กับเราว่า ‘เราเป็นทางนั้น ความจริงนั้น และชีวิตนั้น ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้ยกเว้นมาทางเรา’ (ยอห์น 14:6)

“แผ่นดินนี้ถูกแยกออกจากทวีปสวรรค์เนื่องจากการล่วงละเมิด การติดต่อระหว่างมนุษย์กับผู้สร้างของเขาหยุดลง แต่ทางได้เปิดออกเพื่อที่เขาส่งได้กลับไปยังบ้านของพระบิดา”—ชีวิตฉันวันนี้ น. 260

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 8 น.265-269

วันอาทิตย์

วันที่ 27 กรกฎาคม

1. พระเยซูทรงประกาศการเสด็จกลับมาหาพระบิดา

ก. พระเยซูทรงประกาศการสิ้นสุดพันธกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกด้วยถ้อยคำใด ยอห์น 13:33 พระองค์ทรงถ่ายทอดข้อความอะไรอีก? ยอห์น 13:34, 35

“พระบัญญัติข้อสุดท้ายข้อหนึ่งของพระคริสต์ที่ทรงมอบให้กับสาวกของพระองค์คือ ‘จงรักกันและกัน ดังที่เราได้รักเจ้า’ ยอห์น 13:34 เราเชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้หรือไม่ หรือเราเพียงแค่มินิสัยที่เลียบแหลมและไม่ใช้ลักษณะนิสัยของพระคริสต์ หากเราเคยทำให้ผู้อื่นเสียใจหรือทำร้ายจิตใจ เรามีหน้าที่ต้องสารภาพความผิดและแสวงหาการคืนดีกัน นี่เป็นการเตรียมตัวที่สำคัญที่เราจะเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยศรัทธาเพื่อขอพรจากพระองค์”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 144

ข. การสนทนาระหว่างเปโตรกับพระเยซูเกี่ยวกับการจากไปของพระเจ้าเกิดขึ้นอย่างไร? ยอห์น 13:36-38

“ทุกวันนี้ หลายคนขึ้นหอคินจุดเดียวกับที่เปโตรขึ้นหอคินเมื่อเขาประกาศด้วยความมั่นใจในตนเองว่าเขาจะไม่ปฏิเสธพระเจ้าของเขา และเนื่องจากพวกเขาพึ่งพาตนเองได้ พวกเขาจึงตกเป็นเหยื่อของอุบายของซาตานได้ง่ายดาย ผู้ที่ตระหนักถึงความอ่อนแอของตนจะไว้วางใจในพลังที่สูงกว่าตนเอง และในขณะที่พวกเขามองดูพระเจ้า ซาตานก็ไม่มีอำนาจต่อต้านพวกเขา แต่ผู้ที่ไว้วางใจในตนเองจะพ่ายแพ้ได้ง่าย”—การทรงเรียกที่สูงส่งของเราน. 307

2. ข้อความแห่งการเล้าโลมใจ

- ก. ขณะที่ยังอยู่ในห้องชั้นบน พระเยซูทรงพูดคำปลอบโยนใจอะไรกับเหล่าสาวก และพระองค์ทรงสัญญาอะไรกับพวกเขา? ยอห์น 14:1, 2

“ยอห์น 14:1-4 อังจาก ข้าพเจ้ามาในโลกเพื่อเห็นแก่ท่าน ข้าพเจ้าทำงานเพื่อท่าน เมื่อเราจากไป ข้าพเจ้าจะทำงานเพื่อท่านอย่างขยันขันแข็ง ข้าพเจ้ามาในโลกเพื่อเผยตัวข้าพเจ้าเองแก่ท่าน เพื่อท่านอาจเชื่อ ข้าพเจ้าไปหาพระบิดาเพื่อร่วมมือกับพระองค์เพื่อท่าน วัตถุประสงค์ของการจากไปของพระคริสตนั้นตรงข้ามกับสิ่งที่สาวกกกลัว ไม่ได้หมายถึงการแยกจากกันครั้งสุดท้าย พระองค์จะเตรียมสถานที่ไว้สำหรับพวกเขา เพื่อพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งและรับพวกเขาไปหาพระองค์ ขณะที่พระองค์กำลังสร้างຄຸກສາດสำหรับพวกเขา พวกเขาจะต้องสร้างลักษณะนิสัยตามแบบอย่างของพระเจ้า”—ผู้พิงปรารณาแห่งปวงชน น. 663

- ข. เหตุการณ์สำคัญอะไรของพระคริสต์ที่รวมอยู่ในข่าวสารของพระองค์? ยอห์น 14:3

“คำสัญญาเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์จะต้องคงความสดใหม่ในใจของเหล่าสาวกของพระองค์ พระเยซูองค์เดียวกันที่พวกเขาเห็นเสด็จขึ้นสู่สวรรค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งเพื่อรับผู้ที่อุทิศตนเพื่อการรับใช้พระองค์จากเบื้องล่างนี้มาอยู่กับพระองค์ เที่ยงเดียวกันที่ตรัสกับพวกเขาว่า ‘ลูกเอ๋ย เราอยู่กับพวกท่านเสมอไป จนกว่าจะถึงที่สุด’ จะต้อนรับพวกเขาสู่การประทับของพระองค์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์”—กิจการของอัครทูต น. 33

- ค. โธมัสถามพระเยซูเรื่องทางอะไร และเขาได้รับคำตอบอย่างไร? ยอห์น 14:5, 6

“หนทางสู่สวรรค์มีไม่มาก แต่ละคนไม่สามารถเลือกทางของตนเองได้ พระคริสต์ตรัสว่า ‘เราเป็นทางนั้น... ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา’ ตั้งแต่มีการเทศนาพระกิตติคุณครั้งแรก เมื่อในสวนเอดเนมีการประกาศว่าพงศ์พันธุ์ของสตรียะต้องบดขยี้หัว พระคริสต์จึงได้รับการยกขึ้นให้เป็นทางนั้น ความจริง และชีวิต พระองค์เป็นทางนั้นเมื่ออาดัมยังมีชีวิตอยู่ เมื่ออาเบลนำโลหิตของลูกแกะที่ถูกเชือดมาถวายแด่พระเจ้า ซึ่งเป็นตัวแทนของโลหิตของพระผู้ไถ่ พระคริสต์เป็นทางที่บรรพบุรุษและผู้เผยพระวจนะได้รับความรอด พระองค์เป็นทางเดียวที่เราจะเข้าถึงพระเจ้าได้”—ผู้พิงปรารณาแห่งปวงชน น. 663

3. พระเจ้าในร่างมนุษย์

ก. พระเยซูทรงระบุพระองค์เองกับพระบิดาอย่างไร และสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับเราอย่างไร? ยอห์น 14:7

“พระคริสต์เสด็จมาเพื่อเผยให้โลกเห็นพระเจ้าในฐานะพระเจ้าแห่งความรัก เต็มไปด้วยความเมตตา ความอ่อนโยน และความสงสาร ความมีเมตตาที่ที่ซาตานพยายามจะปกคลุมบัลลังก์ของพระเจ้า ถูกกวาดล้างไปโดยพระผู้ไถ่ของโลก และพระบิดาปรากฏให้มนุษย์เห็นอีกครั้งในฐานะแสงสว่างแห่งชีวิต”—คำพยานสำหรับคริสตจักร เล่มที่ 5 น. 738, 739

ข. ฟิลิปร้องขออะไรต่อพระเยซู และคำตอบของพระเจ้ามีความหมายอย่างไร? ยอห์น 14:8-11

“เมื่อฟิลิปมาหาพระเยซูพร้อมกับคำขอร้องว่า ‘ขอให้เราได้เห็นพระบิดา แล้วเราก็พอใจแล้ว’ ... พระคริสต์ทรงประกาศว่าพระองค์เองถูกส่งมาในโลกในฐานะตัวแทนของพระบิดา ด้วยความสูงส่งของอุปนิสัย ด้วยพระเมตตาและความสงสาร ด้วยความรักและความดีของพระองค์ พระองค์ทรงยื่นต่อหน้าเราในฐานะตัวแทนของความสมบูรณ์แบบของพระเจ้าเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าผู้ไม่ประจักษ์แก่ตา”—อ้างอิง ฉบับที่ 5 น. 739

“พระคริสต์ทรงเน้นย้ำให้พวกเขาเห็นอย่างชัดเจนว่าพวกเขาสามารถเห็นพระบิดาได้โดยศรัทธาเท่านั้น มนุษย์คนใดไม่สามารถมองเห็นพระเจ้าในรูปแบบภายนอกได้”—หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเซอร์เจย์แอ็ดเวนติส ฉบับที่ 5 น. 739 5 น. 1141, 1142

“พระคริสต์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าอีกต่อไปเมื่อพระองค์กลายเป็นมนุษย์ แม้ว่าพระองค์จะทรงล้อมพระองค์ลงด้วยมนุษยชาติ แต่พระเจ้ายังคงเป็นของพระองค์ พระคริสต์เท่านั้นที่สามารถเป็นตัวแทนของพระบิดาต่อมนุษยชาติ และตัวแทนนี้เหล่าสาวกมีสิทธิพิเศษที่จะได้เห็นเป็นเวลาสามปีกว่า...

“ศรัทธาของพวกเขาอาจวางอยู่บนหลักฐานที่พระคริสต์ทรงแสดงไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มียุคคนใดเคยทำหรือสามารถทำได้ด้วยตัวเอง งานของพระคริสต์เป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ โดยผ่านพระองค์พระบิดาจึงทรงถูกเปิดเผย

“หากสาวกเชื่อในความเชื่อมโยงอันสำคัญยิ่งระหว่างพระบิดาและพระบุตร ศรัทธาของพวกเขาจะไม่ละทิ้งพวกเขาเมื่อพวกเขาเห็นความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เพื่อช่วยโลกที่กำลังพินาศ พระคริสต์กำลังแสวงหาที่จะนำพวกเขาจากสภาพศรัทธาที่คำเดียวไปสู่ประสบการณ์ที่พวกเขาจะได้รับหากพวกเขาตระหนักอย่างแท้จริงว่าพระองค์คือใคร—พระเจ้าในร่างมนุษย์”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 663, 664

4. งานที่ยิ่งใหญ่กว่า = พระพรที่ยิ่งใหญ่กว่า

ก. พระเยซูทรงเสนอโอกาสอันยิ่งใหญ่อะไรให้แก่สาวกของพระองค์? ยอห์น 14:12

“พระผู้ช่วยให้รอดทรงปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้สาวกของพระองค์เข้าใจว่าความเป็นพระเจ้าของพระองค์นั้นรวมอยู่กับมนุษยชาติเพื่อจุดประสงค์ใด พระองค์เสด็จมายังโลกเพื่อแสดงความรู้โรจน์ของพระเจ้า เพื่อที่มนุษย์จะได้รับการยกระดับขึ้นด้วยพลังแห่งการฟื้นฟู พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ในพระองค์เพื่อที่พระองค์จะได้สำแดงพระองค์ในพวกเขา พระเยซูไม่ทรงเปิดเผยคุณสมบัติใดๆ และไม่ได้ใช้พลังใดๆ ที่มนุษย์จะไม่ได้โดยอาศัยศรัทธาในพระองค์ ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบของพระองค์คือสิ่งที่ผู้ติดตามพระองค์ทุกคนสามารถมีได้ หากพวกเขาจะยอมอยู่ใต้อำนาจของพระเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเป็น

“และเขาจะทำการงานที่ยิ่งใหญ่นี้ เพราะว่าเราไปหาพระบิดาของเรา” โดยที่พระคริสตเจ้าไม่ได้หมายความว่างานของเหล่าสาวกจะต้องมีลักษณะที่สูงส่งกว่าของพระองค์ แต่จะมีขอบเขตที่กว้างขวางกว่า พระองค์ไม่ได้หมายถึงการทำปฏิหาริย์เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายใต้การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“หลังจากพระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว เหล่าสาวกก็ตระหนักได้ว่าคำสัญญาของพระองค์ได้สำเร็จแล้ว ภาพการตรึงกางเขน การคืนชีพ และการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระเยซูเป็นความจริงสำหรับพวกเขา พวกเขาเห็นว่าคำพยากรณ์ได้สำเร็จเป็นจริงแล้ว พวกเขาค้นคว้าพระคัมภีร์และยอมรับคำสอนเหล่านั้นด้วยศรัทธาและความมั่นใจที่ไม่เคยมีใครรู้มาก่อน พวกเขาเชื่อว่าครูผู้ศักดิ์สิทธิ์คือทุกสิ่งที่พระองค์อ้างว่าเป็น เมื่อพวกเขาเล่าประสบการณ์ของตนและยกย่องความรักของพระเจ้า ใจของผู้คนที่ละลายและสงบลง และคนจำนวนมากก็เชื่อในพระเยซู” —ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 664, 667

ข. พระเยซูทรงให้คำมั่นสัญญาอะไรว่าจะทรงให้ความหวังในทุกยุคทุกสมัย? ยอห์น 14:13, 14

“แต่ถึงกระนั้น สาวกก็ยังไม่รู้จักทรัพย์การและอำนาจที่ไร้ขีดจำกัดของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า ‘จนถึงบัดนี้ พวกเจ้าไม่เคยขอสิ่งใดในนามของเราเลย’ ยอห์น 16:24 พระองค์อธิบายว่าเคล็ดลับแห่งความสำเร็จของพวกเขาคือการขอถ่อมและพระคุณในพระนามของพระองค์ พระองค์จะทรงอยู่ต่อหน้าพระบิดาเพื่อทูลขอแทนพวกเขา คำอธิษฐานของผู้วิงวอนที่อ่อนน้อมถ่อมตน พระองค์ทรงประทานเป็นความปรารถนาของพระองค์เองเพื่อจิตวิญญาณนั้น คำอธิษฐานที่จริงใจทุกคำจะได้ยินในสวรรค์ แม้ว่าคำอธิษฐานเหล่านั้นอาจไม่ชัดเจน แต่ถ้าใจอยู่ที่ใจ คำอธิษฐานนั้นจะลอยขึ้นไปสู่สถานศักดิ์สิทธิ์ที่พระเยซูทรงปฏิบัติศาสนกิจ และพระองค์จะทรงประทานคำอธิษฐานนั้นแก่พระบิดาโดยไม่มีคำใดที่พูดคิดขัดหรือพูดไม่ชัดคำใด

คำพุดนั้นงดงามและมีกลิ่นหอมด้วยกลิ่นรูปแห่งความสมบูรณ์แบบของพระองค์เอง”—อ้างอิง น. 667

5. ช่วงเวลาพิเศษ

- ก. บรรยายถึงช่วงเวลาพิเศษที่เหล่าสาวกได้มีร่วมกับพระเยซู ขณะที่พระองค์ทรงอธิบายถึงความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดา (ยอห์น 14:8-10) และเราเองก็อาจได้ร่วมมีความสัมพันธ์กับสวรรค์เช่นกัน เพลงซาโลมอน 2:3, 4

“ขณะที่พระคริสต์กำลังตรัสคำเหล่านี้ [ในยอห์นบทที่ 14:8-10] พระสิริของพระเจ้าก็ส่องประกายในพระพักตร์ของพระองค์ และทุกคนที่อยู่ที่นี่รู้สึกเกรงขามอย่างศักดิ์สิทธิ์ขณะที่พวกเขาตั้งใจฟังพระวจนะของพระองค์อย่างตั้งใจ พวกเขารู้สึกว่าหัวใจของพวกเขาดึงดูดเข้าหาพระองค์มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเมื่อพวกเขาถูกดึงดูดเข้าหาพระคริสต์ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ขึ้น พวกเขาก็ถูกดึงดูดเข้าหากัน พวกเขารู้สึกว่าสวรรค์อยู่ใกล้พวกเขามาก คำพูดที่พวกเขาฟังเป็นข้อความจากพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพวกเขา—หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ฉบับที่ 5 น. 1142

“มีคริสเตียนจำนวนมากที่อ้างตัวว่าวิตกกังวลและซึมเศร้า หลายคนยุ่งุ่นวายจนไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างสงบตามคำสัญญาของพระเจ้า ทำตัวราวกับว่าตนไม่สามารถมีสันติสุขและความเงียบสงบได้ พระคริสต์ทรงเชิญชวนทุกคนเช่นนี้ว่า ‘จงมาหาเรา... เราจะให้ท่านทั้งหลายได้พักผ่อน’...

“ให้เราหันออกจากถนนสายหลักที่เต็มไปด้วยฝุ่นและความร้อนเพื่อพักผ่อนภายใต้ร่มเงาของความรักของพระคริสต์ ที่นั่นเราได้รับกำลังในการต่อสู้กับความขัดแย้ง ที่นั่นเราเรียนรู้วิธีลดความเหินห่างและความกังวล และวิธีพูดและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ผู้ที่เหนื่อยล้าและแบกภาระหนักควรเรียนรู้บทเรียนจากพระคริสต์เกี่ยวกับความไว้วางใจอย่างสงบ พวกเขาต้องนั่งอยู่ภายใต้ร่มเงาของพระองค์หากต้องการครอบครองสันติสุขและการพักผ่อนของพระองค์”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 69, 70

“เมื่อประชาชนของพระเจ้าเต็มไปด้วยความอ่อนโยนและอ่อนโยน พวกเขาจะตระหนักว่าร่างที่พระองค์ประทานเหนือพวกเขาคือความรัก และผลของพระองค์จะหวานจนพวกเขาต้องลิ้มรส พวกเขาจะสร้างสวรรค์เบื้องล่างเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับสวรรค์เบื้องบน”—อ้างอิง น. 131

วันศุกร์

วันที่ 1 สิงหาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงปัญหาที่ทำให้ปีศาจจมดิ่งลงไปได้อย่างไร
2. ตามคำสัญญาของพระคริสต์ที่จะสร้างภพใหม่ให้ข้าพเจ้าหน้าที่ของข้าพเจ้าบนโลกคืออะไร?
3. ข้าพเจ้าจะสามารถทำตามงานของพระเยซูได้อย่างไร?

4. พระเชษฐทรงปลอมโยนเหล่าสาวกอย่างไรเมื่อพวกเขาได้ยื่นข้อหาการจากไปของพระองค์?
5. พระเชษฐทรงหมายถึงอะไรด้วยคำว่า “งานที่ยิ่งใหญ่กว่า” ที่ต้องทำและทำอะไร?

คำสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์ทองจำ: “และพวกเราเป็นเหล่าพยานของพระองค์ถึงสิ่งเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้เช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” (กิจการ 5:32)

“คำสัญญาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้จำกัดอยู่ที่อายุหรือเชื้อชาติใด ๆ พระคริสต์ทรงประกาศว่า อิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวิญญาณของพระองค์จะอยู่กับผู้ติดตามของพระองค์จนถึงที่สุด—กิจการของอัครทูต น. 49

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 8 น. 19-23
กิจการของอัครทูต น. 47-56

วันอาทิตย์

วันที่ 3 สิงหาคม

1. การเชื่อฟัง—ผลแห่งศรัทธา

ก. เมื่อรับพระเยซูด้วยศรัทธา คริสเตียนจะได้รับอะไรในใจ? โรม 5:1-5

ข. ความรักของพระคริสต์ปรากฏให้เห็นในชีวิตของผู้เชื่ออย่างไร? ยอห์น 14:15, 21; 1 ยอห์น 2:3

“[พระคริสต์] ทรงช่วยมนุษย์ไม่ให้ในบาป แต่จากบาป และผู้ที่รักพระองค์จะแสดงความรักของตนโดยการเชื่อฟัง

“การเชื่อฟังที่แท้จริงทั้งหมดมาจากใจ เป็นงานของใจร่วมกับพระคริสต์ และถ้าเรายินยอม พระองค์จะระบุตัวตนของพระองค์เองด้วยความคิดและเป้าหมายของเรา ผสมผสานใจและความคิดของเราให้สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์ เพื่อว่าเมื่อเราเชื่อฟังพระองค์ เราจะทำตามแรงกระตุ้นของเราเอง พระประสงค์ที่ได้รับการขัดเกลาและบริสุทธิ์แล้วจะพบความยินดีสูงสุดในการรับใช้พระองค์ เมื่อเรารู้จักพระเจ้าตามสิทธิพิเศษของเราในการรู้จักพระองค์ ชีวิตของเราจะเป็นชีวิตแห่งการเชื่อฟังอย่างต่อเนื่อง ผ่านการชื่นชมในอุปนิสัยของพระคริสต์ ผ่านการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า บาปจะกลายเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับเรา”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 668

2. หัวใจที่จำเป็น

ก. พระเยซูทรงสัญญาว่าจะส่งใครไปปลอบโยนเหล่าสาวก? ข้อค้น 14:16-18

“ตั้งแต่เริ่มงานแห่งการไถ่บาป พระองค์ [พระวิญญาณ] ทรงเคลื่อนไหวในใจมนุษย์ แต่ขณะที่พระคริสต์อยู่บนแผ่นดินโลก เหล่าสาวกไม่ต้องการผู้ช่วยอื่นใด จนกระทั่งพวกเขาถูกพรากจากพระองค์ พวกเขาจึงจะรู้สึกว่าการต้องการพระวิญญาณ และเมื่อนั้นพระองค์จะเสด็จมา”—ผู้พิงปรารณาแห่งปวงชน น. 669

ข. พระคริสต์จะ “ดำรงชีวิต” ในใจของเหล่าสาวกอย่างไร? ข้อค้น 14:19-23

“พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นตัวแทนของพระคริสต์ แต่ทรงแยกจากความเป็นมนุษย์และเป็นอิสระจากมนุษย์ พระคริสต์ทรงมีภาระผูกพันกับความเป็นมนุษย์ จึงไม่สามารถประทับอยู่ในทุกแห่งได้ ดังนั้น จึงเป็นผลประโยชน์ของพวกเขาที่พระองค์จะเสด็จไปหาพระบิดาและส่งพระวิญญาณมาเป็นผู้สืบทอดคำแห่งของพระองค์บนโลก ดังนั้น จึงไม่มีใครได้เปรียบเพราะสถานที่หรือการติดต่อด่วนด้วยพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดจะเข้าถึงทุกคนได้โดยพระวิญญาณ ในแง่นี้ พระองค์จะใกล้ชิดพวกเขามากกว่าหากพระองค์ไม่เสด็จขึ้นสู่สวรรค์...

“พระเยซูทรงอ่านอนาคตของสาวกของพระองค์ พระองค์เห็นคนหนึ่งถูกนำไปที่ทะเลแดง คนหนึ่งไปที่ไม้กางเขน คนหนึ่งถูกเนรเทศไปในโซดหินที่โดดเดี่ยวในทะเล คนอื่นๆ ถูกข่มเหงและความตาย พระองค์ทรงหนุนใจพวกเขาด้วยคำสัญญาว่าพระองค์จะทรงอยู่กับพวกเขาในทุกการทดลอง คำสัญญานั้นยังคงมีพลังอยู่ พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ ซึ่งถูกขังอยู่ในคุกหรือถูกเนรเทศไปยังเกาะที่โดดเดี่ยว พระองค์ทรงปลอบโยนพวกเขาด้วยการประทับอยู่ของพระองค์เอง เมื่อผู้เชื่อยืนอยู่ที่บัลลังก์แห่งการพิพากษาที่ไม่ชอบธรรมเพื่อความจริง พระคริสต์ทรงยืนอยู่เคียงข้างเขา คำดำเนินทั้งหมดที่ตกอยู่กับเขาคอยอยู่กับพระคริสต์ พระคริสต์ทรงถูกลงโทษอีกครั้งในบุคลของสาวกของพระองค์ เมื่อใครคนหนึ่งถูกจองจำในกำแพงคุก พระคริสต์ทรงชุบชีวิตจิตใจด้วยความรักของพระองค์...

“ในทุกเวลาและทุกสถานที่ ในความเศร้าโศกและความทุกข์ยากทุกประการ เมื่ออนาคตดูมืดมนและสับสน และเรารู้สึกไร้หนทางและโดดเดี่ยว พระผู้ปลอบประโลมจะทรงถูกส่งมาเพื่อตอบคำอธิษฐานแห่งศรัทธา สถานการณ์อาจแยกเราจากมิตรทางโลกทุกคน แต่ไม่มีสถานการณ์ใดหรือระยะห่างใดที่จะแยกเราจากพระผู้ปลอบประโลมในสวรรค์ ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนหรือไปที่ไหน พระองค์จะทรงอยู่ทางขวามือของเราเสมอเพื่อสนับสนุน คำจูน คำจูน และให้กำลังใจ”—อังกิง น. 669, 670

3. ครู

ก. พระผู้ปลอบโยนจะทรงมีอิทธิพลต่อความจำและความเข้าใจของเหล่าสาวกอย่างไร? ยอห์น 14:26.

“[เหล่าสาวก] ไม่เข้าใจคุณค่าของพระคัมภีร์ที่พระคริสต์ทรงนำเสนอ บทเรียนของพระองค์หลายบทดูเหมือนจะไม่มี ความหมายสำหรับพวกเขา พระเยซูเห็นว่าพวกเขาไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของพระวจนะของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาด้วยความเมตตาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเรียกคำพูดเหล่านั้นกลับคืนมาสู่จิตใจของพวกเขา และพระองค์ไม่ได้ตรัสหลายสิ่งหลายอย่างที่เหล่าสาวกไม่สามารถเข้าใจได้ พระวิญญาณจะทรงเปิดเผยเรื่องเหล่านี้แก่พวกเขาด้วย พระวิญญาณจะทรงเร่งความเข้าใจของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจสิ่งที่อยู่ในสสาร” พระเยซูตรัสว่า “เมื่อพระองค์คือพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งสิ้น” —ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 670, 671

ข. พระผู้ปลอบโยนจะทรงทำอะไรอีกเพื่อประโยชน์ของผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์? ยอห์น 16:12-14.

“หากมีจุดความจริงข้อใดที่ท่านไม่เข้าใจและไม่เห็นด้วย ให้ค้นคว้า เปรียบเทียบพระคัมภีร์กับพระคัมภีร์ชุดหลุมแห่งความจริงให้ลึกกลงไปในเหมือนพระวจนะของพระเจ้า ท่านต้องวางตัวและความคิดเห็นของท่านไว้บนแท่นบูชาของพระเจ้า ละทิ้งความคิดที่ติดตัวมา แล้วปล่อยให้พระวิญญาณแห่งสวรรค์นำทางท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด” —ข่าวสารที่ได้ก่อก่อไว้ หนังสือ 1 น. 412, 413

“เราจะเข้าใจหรือชื่นชมการเปิดเผยของพระเจ้าได้อย่างถูกต้องไม่ได้ หากไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระวิญญาณผู้ทรงประทานพระวจนะนั้น” —คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 241

“การล่อลวงมักจะดูไม่อาจต้านทานได้ เพราะการละเลยการอธิษฐานและการศึกษาพระคัมภีร์ ทำให้ผู้ถูกล่อลวงไม่สามารถจดจำคำสัญญาของพระเจ้าได้อย่างง่ายดาย และไม่สามารถรับมือกับซาตานด้วยอาวุธจากพระคัมภีร์ได้ แต่ทูตสวรรค์คอยอยู่รอบๆ คนที่เต็มใจที่จะเรียนรู้เรื่องของพระเจ้า และในเวลาที่เขาเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาจะจดจำความจริงที่เขาเป็น ดังนั้น เมื่อศัตรูเข้ามาเหมือนน้ำท่วม พระวิญญาณของพระเจ้าจะชูธงขึ้นต่อต้านเขา” อิสยาห์ 59:19

“พระเยซูทรงสัญญากับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า ‘พระผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรา พระองค์จะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่งและจะทรงเตือนพวกท่านให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้บอกพวกท่านไปแล้ว’ ยอห์น 14:26 แต่คำสอนของพระคริสต์ต้องถูกเก็บไว้ในใจก่อนแล้ว เพื่อให้พระวิญญาณของพระเจ้าเตือนเราให้ระลึกถึงคำสอนเหล่านั้นในยามที่ตกอยู่ในอันตราย” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น.

4. มรดกแห่งสันติภาพ

- ก. พระเยซูทรงประทานสัญญาอันวิเศษอะไรแก่สาวกผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ ซึ่งเป็นสัญญาที่จะช่วยให้มากในช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก? ยอห์น 14:27-29

“ในพระคำรับของพระองค์ต่อเหล่าสาวก พระเยซูไม่ได้กล่าวหาถึงความทุกข์ทรมานและความตายของพระองค์เองอย่างเศร้าโศก มรดกสุดท้ายที่พระองค์มอบให้พวกเขาคือมรดกแห่งสันติภาพ” —ผู้ฟังปราณนาแห่งปวงชน น. 672

“ยอห์น 14:27 อ้างจาก] สันติสุขนี้ไม่ใช่สันติสุขที่เกิดจากการประพฤติดตามแบบโลก พระคริสต์ไม่เคยซื้อสันติสุขด้วยการประนีประนอมกับความชั่วร้าย สันติสุขที่พระคริสต์ทิ้งไว้ให้สาวกของพระองค์เป็นสันติสุขภายใน ไม่ใช่สันติสุขภายนอก และจะคงอยู่กับพยานของพระองค์ตลอดไปไม่ว่าจะเกิดความขัดแย้งหรือขัดแย้งกัน” —กิจการของอัครทูต น. 84

ประวัติศาสตร์แห่งความจริงเป็นบันทึกการต่อสู้ระหว่างสิ่งที่ถูกต้องและผิด การประกาศข่าวประเสริฐได้รับการดำเนินต่อไปในโลกนี้เสมอ แม้จะเผชิญกับการต่อต้าน อันตราย การสูญเสีย และความทุกข์ทรมาน

“คนที่เคยถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่พระคริสต์ในอดีตมักกำลังมากเพียงใด? ความแข็งแกร่งนั้นคือการรวมเป็นหนึ่งกับพระเจ้า การรวมเป็นหนึ่งกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ การถูกดำเนินและการข่มเหงได้แยกหลายคนออกจากมิตรสหายทางโลก แต่ไม่เคยแยกจากความรักของพระคริสต์เลย จิตวิญญาณที่ถูกทดสอบในพายุไม่เคยได้รับความรักจากพระเจ้าช่วยให้รอดมากไปกว่าเมื่อเขาต้องทนทุกข์กับการถูกดำเนิน เพราะเห็นแก่ความจริง พระคริสต์ตรัสว่า ‘เราจะรักเขาและจะแสดงตัวให้เขาเห็น’ ยอห์น 14:21 เมื่อผู้เชื่อยืนอยู่ที่บัลลังก์พิพากษาทางโลกเพื่อเห็นแก่ความจริง พระคริสต์ก็ทรงยื่นเคียงข้างเขา เมื่อเขาถูกจำกัดอยู่ในกำแพงถูกพระคริสต์จะแสดงให้เห็นตัวให้เขาเห็นและขึ้นบานใจเขาด้วยความรักของพระองค์” —อ้างอิง น. 85

- ข. เมื่อสิ้นสุดการกิจของพระองค์ พระเยซูทรงสามารถยืนยันอะไรเกี่ยวกับพระองค์เองได้บ้าง? ยอห์น 14:30

“ชาวดานพบว่าในใจของมนุษย์มีจุดที่สามารถตั้งหลักได้ ความปรารถนาบางอย่างเป็นที่หวงแหน ซึ่งทำให้การล่อลวงของเขามีพลัง แต่พระคริสต์ทรงประกาศเกี่ยวกับพระองค์เองว่า ‘เจ้าแห่งโลกนี้กำลังมา และไม่มีอะไรอยู่ในตัวเรา’ พายุแห่งการล่อลวงพัดกระหน่ำใส่พระองค์ แต่ไม่สามารถทำให้พระองค์เปลี่ยนใจจากความจริงรักภักดีต่อพระเจ้าได้” —หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เล่ม 7 น. 927

5. สันติสุขของพระคริสต์

ก. เราสามารถมีสันติสุขกับพระเจ้าได้โดยวิธีใดเท่านั้น? ยอห์น 16:33; เอเฟซัส 2:13, 14

“ด้วยกำลังของเราเอง เราไม่สามารถปฏิเสธเสียงโหวกเหวกของธรรมชาติที่ตกต่ำของเราได้ ผ่านทางช่องทางนี้ ชาดานจะนำการล่อลวงมาสู่เรา พระคริสต์ทรงทราบว่าศัตรูจะมาหามนุษย์ทุกคนเพื่อใช้ประโยชน์จากความอ่อนแอที่สืบทอดมา และโดยการขูข่มอันเท็จเพื่อชักจูงทุกคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และโดยการผ่านดินแดนที่มนุษย์ต้องเดิน พระเจ้าของเราได้เตรียมทางไว้สำหรับเราที่จะเอาชนะ ไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์ที่ให้เราเสียเปรียบในการต่อสู้กับชาดาน พระองค์จะไม่ทรงทำให้เราหวาดกลัวและท้อแท้จากการจูโจมของงู พระองค์ตรัสว่า ‘จงมีใจร่าเริงเถิด เราได้ชนะโลกแล้ว’ ยอห์น 16:33”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 122

ข. ผู้เชื่อที่ปรารถนาจะมีสันติกับพระเจ้าจะต้องทำอะไร สดุดี 119:165 ผู้เชื่อเช่นนี้จะมีประสบการณ์อย่างไร 1 ยอห์น 3:22

“พระเจ้าทรงสอนหน้าที่ของเราอย่างเต็มใจเช่นเดียวกับที่พระองค์จะทรงสอนผู้อื่น หากเรามาหาพระองค์ด้วยศรัทธา พระองค์จะทรงตรัสถึงความลึกลับของพระองค์แก่เราโดยตรง ใจของเรามักจะร้อนรุ่มอยู่ภายในตัวเราเมื่อพระองค์เข้ามาใกล้เพื่อสนทนากับเรา เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำกับเอโนค ผู้ที่ตัดสินใจไม่ทำอะไรเลยในแนวทางที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย จะรู้ทันทีหลังจากนำเสนอจิตใจของคนต่อพระองค์ว่าควรดำเนินตามแนวทางใด และพวกเขาจะได้รับ ไม่เพียงแต่ปัญญาเท่านั้น แต่ยังได้รับความเข้มแข็งอีกด้วย พลั้งที่จะเชื่อฟังและรับใช้จะถูกถ่ายทอดให้แก่พวกเขา ดังที่พระคริสต์ทรงสัญญาไว้”—อ้างอิง น. 668

วันศุกร์

วันที่ 8 สิงหาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ข้าพเจ้าจะแน่ใจได้อย่างไรว่าฉันกำลังอธิษฐานในพระนามของพระคริสต์จริงๆ?
2. เหตุใดสันติสุขของพระคริสต์จึงดึงดูดใจข้าพเจ้ามากกว่าสันติสุขที่โลกเสนอให้?
3. ข้าพเจ้าจะสัมผัสถึงสันติสุขในพระคริสต์มากขึ้นได้อย่างไร?
4. บรรยายชีวิตของผู้เชื่อที่สงบสุขกับพระเจ้า
5. สรุปงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซู เถาอ์นแท้

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เพราะแยกจากเราแล้ว ท่านทั้งหลายทำอะไรไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5, ส่วนท้าย)

“การรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์โดยความเชื่อที่มีชีวิตนั้นคงอยู่ตลอดไป การรวมเป็นหนึ่งอื่นทั้งหมดจะต้องสูญสลายไป . . . การรวมเป็นหนึ่งนี้ทำให้เราสูญเสียบางสิ่งบางอย่างไป มันคือการรวมเป็นหนึ่งของกริ่งพวงอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเข้ามาโดยผู้ที่หิ่งผยอง”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 231

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 4 น. 353-355

คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 1 น. 248, 249

วันอาทิตย์

วันที่ 10 สิงหาคม

1. เประบางและพืงพาวาศัย

ก. พระเยซูทรงเปรียบเทียบพระองค์เองกับอะไร และเพราะเหตุใด ยอห์น 15:1 (ส่วนแรก)

“แทนที่จะเลือกต้นปาล์มที่สง่างาม ต้นซีดาร์ที่สูงส่ง หรือต้นโอ๊กที่แข็งแรง พระเยซูทรงเลือกเถาวัลย์ที่มีกิ่งก้านที่เกาะอยู่เพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์เอง ต้นปาล์ม ต้นซีดาร์ และต้นโอ๊กยืนต้นอยู่ตามลำพัง พวกมันไม่ต้องการการสนับสนุน แต่เถาวัลย์พันรอบโครงกระดูกและไต่ขึ้นสู่สวรรค์ ดังนั้น พระคริสต์ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์จึงต้องพึ่งพาพลังอำนาจของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า ‘ตัวเราเองไม่สามารถทำอะไรได้’ ยอห์น 5:30”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 674, 675

ข. พระเยซูทรงพยายามอธิบายบทเรียนอื่นใดโดยผ่านเถาอ์น? ยอห์น 15:1-3

“ชาวยิวถือว่าเถาอ์นเป็นพืชที่ทรงเกียรติที่สุด และเป็นสัญลักษณ์ของทุกสิ่งที่ทรงอำนาจ ขอดเยี่ยม และออกผล อิสราเอลถูกมองว่าเป็นเถาอ์นที่พระเจ้าทรงปลูกไว้ในดินแดนแห่งพันธสัญญา ชาวยิวอาศัยความหวังแห่งความรอดจากความจริงที่ว่าพวกเขาเชื่อมโยงกับอิสราเอล แต่พระเยซูตรัสว่า เราเป็นเถาอ์นที่แท้จริง อย่าคิดว่าโดยการเชื่อมโยงกับอิสราเอล พวกท่านอาจได้มีส่วนในชีวิตของพระเจ้าและเป็นทายาทแห่งคำสัญญาของพระองค์ ชีวิตฝ่ายวิญญาณได้รับมาโดยทางเราเท่านั้น”—อ้างอิง น. 675

2. เงื่อนไขแห่งการมีผล

ก. เงื่อนไขอะไรเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตคริสเตียนที่มีผลสำเร็จ? ยอห์น 15.4

“พระองค์คริสต์ว่า การเชื่อมโยงระหว่างกิ่งกับเถาองุ่น แสดงถึงความสัมพันธ์ที่คุณจะต้องรักษาไว้กับฉัน กิ่งพันธุ์ถูกต้องก็เข้ากับเถาองุ่นที่มีชีวิต และเส้นใยต่อเส้นใย เส้นต่อเส้น เติบโตเป็นต้นองุ่น ชีวิตของเถาองุ่นกลายเป็นชีวิตของกิ่ง ดังนั้น จิตวิญญาณที่ตายในความคิดและความบาปจะได้รับชีวิตผ่านการเชื่อมโยงกับพระคริสต์ โดยศรัทธาในพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดส่วนบุคคล การรวมกันจึงเกิดขึ้น คนบาปรวมความอ่อนแอของตนเข้ากับความเข้มแข็งของพระคริสต์ ความว่างเปล่าของตนเข้ากับความสมบูรณ์ของพระคริสต์ ความเปราะบางของตนเข้ากับความเข้มแข็งที่ยั่งยืนของพระคริสต์ จากนั้นเขาก็มีจิตใจของพระคริสต์ ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้สัมผัสความเป็นมนุษย์ของเรา และความเป็นมนุษย์ของเราได้สัมผัสความเป็นพระเจ้า ดังนั้น โดยผ่านการกระทำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มนุษย์จึงกลายเป็นผู้มีส่วนในธรรมชาติของพระเจ้า เขาได้รับการยอมรับในผู้เป็นที่รัก”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 675

ข. คนที่ถูกแยกจากพระคริสต์จะเกิดขึ้น? ยอห์น 15.6.

“เมื่อรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์แล้ว จะต้องรักษาไว้... นี่ไม่ใช่การสัมผัสแบบบังเอิญ ไม่ใช่การเชื่อมต่อนิ่ง กิ่งกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของเถาองุ่นที่มีชีวิต การสื่อสารของชีวิต ความแข็งแกร่ง และการออกผล จาการากสู่กิ่งก้านไม่มีสิ่งกีดขวางและสม่ำเสมอ กิ่งก้านไม่สามารถแยกจากเถาองุ่นได้อีกต่อไป พระเยซูคริสต์ว่า เจ้าไม่สามารถแยกจากเราได้อีกต่อไป ชีวิตที่เจ้าได้รับจากเรานั้นสามารถรักษาไว้ได้โดยการร่วมศีลระลึกอย่างต่อเนื่องเท่านั้น หากไม่มีเรา เจ้าก็ไม่สามารถเอาชนะบาปหนึ่งอย่างหรือด้านทานการล่อลวงหนึ่งอย่างได้”—อ้างอิง น. 676

ค. การเป็นสาวกที่แท้จริงถูกเปิดเผยอย่างไร? ยอห์น 15.4; 8.31; 13.35

“เมื่อมนุษย์ผูกพันกัน ไม่ใช่ด้วยกำลังหรือผลประโยชน์ส่วนตัว แต่ด้วยความรัก พวกเขาแสดงให้เห็นถึงการทำงานของอิทธิพลที่อยู่เหนืออิทธิพลของมนุษย์ทุกคน เมื่อมีเอกภาพนี้อยู่ ก็เป็นหลักฐานว่าภาพลักษณ์ของพระเจ้ากำลังได้รับการฟื้นฟูในมนุษยชาติ หลักการใหม่ของชีวิตได้ถูกปลูกฝัง แสดงให้เห็นว่าธรรมชาติของพระเจ้ามีพลังที่จะด้านทานการกระทำเหนือธรรมชาติของความชั่วร้าย และพระคุณของพระเจ้าจะปราบ

3. การดำรงอยู่ในพระคริสต์

ก. การที่เรามีความสัมพันธ์กับพระคริสต์อย่างต่อเนื่องจะเกิดผลแน่นอนอย่างไร? ยอห์น 15:5, 8

“รากส่งสารอาหารผ่านกิ่งไปจนถึงกิ่งที่อยู่ด้านนอกสุด ดังนั้น พระคริสต์จึงทรงส่งกระแสแห่งความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณไปยังผู้เชื่อทุกคน คราบไคที่จิตวิญญาณยังคงรวมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์ ก็ไม่มีอันตรายใดๆ ที่จิตวิญญาณจะเหี่ยวเฉาหรือสลายไป...

“เมื่อเราใช้ชีวิตโดยศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้า ผลของพระวิญญาณจะปรากฏในชีวิตของเรา ไม่มีสิ่งใดหายไปเลย”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 676

“พระเยซูคือสิ่งที่เราต้องการ แสงสว่างของพระองค์ ชีวิตของพระองค์ และวิญญาณของพระองค์ ต้องเป็นของเราอยู่เสมอ เราต้องการพระองค์ทุกชั่วโม่ง และเราควรอธิษฐานในตอนเช้าว่า เช่นเดียวกับดวงอาทิตย์ที่ส่องสว่างไปทั่วพื้นดินและเติมเต็มโลกด้วยแสงสว่าง ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมจะส่องแสงเข้าไปในห้องแห่งความคิดและหัวใจ และทำให้เราทุกคนมีแสงสว่างในพระเจ้า เราไม่สามารถดำรงอยู่ได้โดยไม่มีพระองค์แม้สักนาทีเดียว ศัตรูรู้ว่าเมื่อเราตั้งใจที่จะดำรงอยู่โดยปราศจากพระเจ้า และเขาก็อยู่ที่นั่น พร้อมที่จะเติมความคิดชั่วร้ายของเราเพื่อที่เราจะได้ไม่มีมันคง แต่พระเจ้าปรารภนาว่าเราควรอยู่ในพระองค์ทุกขณะ และสมบูรณ์ในพระองค์”—ชีวิตฉันวันนี้ น. 15

“ทุกคนที่รับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวจะต้องแสดงให้เห็นความจริงของพระกิตติคุณและพลังแห่งความรอดในชีวิต พระเจ้าไม่ทรงกำหนดเงื่อนไขใดๆ เว้นแต่จะจัดเตรียมไว้เพื่อให้พระกิตติคุณบรรลุผล ด้วยพระคุณของพระคริสต์ เราจึงสามารถบรรลุทุกสิ่งที่พระเจ้าต้องการได้ ความมั่งคั่งทั้งหมดในสวรรค์จะถูกเปิดเผยผ่านผู้คนของพระเจ้า”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 301

ข. เราจะดำรงอยู่ในความรักของพระคริสต์ได้ภายในใจใด? ยอห์น 15:9, 10; 1 ยอห์น 2:5

“พระเจ้าปรารภนาที่จะแสดงให้เห็นความบริสุทธิ์ ความเมตตากรุณา ความกรุณา ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของพระองค์เองผ่านคุณ แต่พระผู้ช่วยให้รอดไม่ได้สั่งให้สาวกทำงานหนักเพื่อให้เกิดผล พระองค์บอกให้พวกเขาดำเนินชีวิตในพระองค์”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 677

“วัตถุประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในการดำเนินการตามพระประสงค์ของพระองค์คือการทดสอบมนุษย์เพื่อให้พวกเขามีโอกาสพัฒนาอุปนิสัย ดังนั้น พระองค์จึงพิสูจน์ว่าพวกเขาเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ การทำความดีไม่สามารถซื้อความรักของพระเจ้าได้ แต่เป็นการเผยให้เห็นว่าเรามีความรักนั้น”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 283

4. การเจาะทะลุเพื่อฟื้นฟู

- ก. พระเยซูคริสต์ว่าอย่างไรเกี่ยวกับพระวาระของพระองค์ในฐานะข้อเชื่อมโยงระหว่างพระองค์กับผู้เชื่อ?
ยอห์น 15:3, 7; 6:63.

“พระคริสต์สถิตอยู่กับผู้ติดตามของพระองค์ผ่านทางพระวาระ นี่คือการรวมกันอย่างสำคัญซึ่งแสดงให้เห็นโดยการกินเนื้อและดื่มโลหิตของพระองค์ พระวาระของพระคริสต์เป็นวิญญาณและชีวิต เมื่อรับพระวาระแล้ว คุณก็จะได้รับชีวิตของพระองค์ คุณดำเนินชีวิตตาม “พระวาระทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” มัทธิว 4:4 ชีวิตของพระคริสต์ในตัวคุณก่อให้เกิดผลเช่นเดียวกับในพระองค์ การดำเนินชีวิตในพระคริสต์ ยึดมั่นในพระคริสต์ ฟังพาพระคริสต์ คือเอาอาหารจากพระคริสต์ คุณจึงเกิดผลตามแบบอย่างของพระคริสต์”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 677.

- ข. อธิบายว่าการฝ่าตัดทางจิตวิญญาณสามารถเปลี่ยนแปลงแรงงูใจและทัศนคติภายในของเราได้อย่างไรเมื่อเราเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า ฮีบรู 4:12; สดุดี 51:10

“ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะต้องให้คำพยานที่ชัดเจน ซึ่งจะทำร้ายจิตใจตามธรรมชาติและพัฒนาอุปนิสัย”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 1 น. 249

“พระคัมภีร์ . . . เป็นเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับจิตวิญญาณทุกวัน . . . งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการให้แสงสว่างแก่ความเข้าใจที่มีดมน เพื่อละลายใจที่เห็นแก่ตัวและแข็งกระด้าง เพื่อปราบผู้กบฏที่ก่อบาป และช่วยเขาให้รอดพ้นจากอิทธิพลที่ชั่วร้ายของโลก คำอธิษฐานของพระคริสต์สำหรับสาวกของพระองค์คือ: ‘ขอทรงทำให้พวกเขารับฤทธิ์โดยความจริงของพระองค์ พระวาระของพระองค์คือความจริง’ คำของพระวิญญาณ ซึ่งก็คือพระวาระของพระเจ้า เหนือทะลุหัวใจของคนบาปและเถื่อนมันเป็นขึ้นขึ้นเล็กน้อย”—อ้างอิง ฉบับที่ 4 น. 441

“ทุกคนที่ขอยอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะต้องปลุกฝังหลักธรรมแห่งชีวิตใหม่ และภาพลักษณ์ของพระเจ้าที่หายไประยะต้องได้รับการฟื้นฟูในมนุษยชาติ”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 96

“เมื่อ [ผู้คนของพระเจ้าที่หิวโหยและกระหาย] กินอาหารด้วยพระวาระของพระองค์ พวกเขาพบว่าพระวาระนั้นคือจิตวิญญาณและชีวิต พระวาระทำลายธรรมชาติทางโลกและมอบชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาสู่จิตวิญญาณในฐานะผู้ปลดปล่อย โดยการกระทำเพื่อการเปลี่ยนแปลงของพระคุณของพระองค์ พระฉายาของพระเจ้าจึงถูกสร้างขึ้นใหม่ในสาวกของพระองค์ เขาจึงกลายเป็นสิ่งสร้างใหม่ ความรักเข้ามาแทนที่ความเกลียดชัง และใจได้รับความคล้ายคลึงของพระเจ้า นี่คือการหมายของการดำเนินชีวิต ด้วยพระ

วณะทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” —ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 391

5. จะถูกเผาหรือถูกตัดแต่ง?

ก. พระคริสตเจ้าจะทำอย่างไรกับผู้เชื่อที่อ้างว่าอยู่ในพระคริสต์แต่ไม่ได้เกิดผล? ยอห์น 15:2 (ส่วนแรก)

“แม้ว่ากิ่งที่ต่อกิ่งจะเชื่อมกับเถาอยู่บนภายนอก แต่ก็อาจไม่มีความเชื่อมโยงที่สำคัญ เมื่อนั้นกิ่งจะไม่มีกรเจริญเติบโตหรือออกผล ดังนั้นอาจมีความเชื่อมโยงกับพระคริสต์อย่างชัดเจนโดยไม่ได้รวมเป็นหนึ่งกับพระองค์โดยศรัทธาอย่างแท้จริง การประกาศศาสนาทำให้ผู้คนอยู่ในคริสตจักร แต่ลักษณะนิสัยและความประพฤติแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเชื่อมโยงกับพระคริสต์หรือไม่ หากพวกเขาไม่เกิดผล พวกเขาที่เป็นกิ่งปลอมการแยกพวกเขาออกจากพระคริสต์เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อย่างสมบูรณ์เช่นเดียวกับกิ่งที่ตายแล้ว”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 676

ข. พระเยซูทรงทำอะไรกับกิ่งก้านที่ดำรงอยู่ในพระองค์? ยอห์น 15:2 (ส่วนท้าย)

“พระเยซูทรงอธิบายจุดประสงค์ของผู้ดูแลรักษาด้วยความอ่อนโยนและเคร่งขรึม การตัดแต่งกิ่งจะทำให้เกิดความเจ็บปวด แต่เป็นพระบิดาที่ใช้มีด พระองค์ทำงานโดยปราศจากมือที่เลื้อยหรือหัวใจที่ไม่สนใจใยดี มีกิ่งก้านที่เลื้อยไปตามพื้นดิน กิ่งก้านเหล่านี้ต้องถูกตัดออกจากฐานรากทางโลกที่เอาวลัยของกิ่งก้านนั้นยึดติดอยู่ กิ่งก้านเหล่านี้จะต้องเอื้อมขึ้นสู่สวรรค์และหาที่พึ่งในพระเจ้า ใบไม้ที่มากเกินไปซึ่งดึงกระแสชีวิตออกไปจากผลไม้มจะต้องถูกตัดแต่งทิ้ง กิ่งที่เติบโตมากเกินไปจะต้องถูกตัดทิ้งเพื่อให้มีพื้นที่สำหรับลำแสงแห่งการรักษาของดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ผู้ดูแลรักษาจะตัดแต่งกิ่งที่เติบโตจนเป็นอันตรายออกไป เพื่อให้ผลไม้อุดมสมบูรณ์และอุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น”—อ้างอิง น. 677

วันศุกร์

วันที่ 15 สิงหาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ข้าพเจ้าจะดำรงอยู่ในพระคริสต์ได้อย่างไร?
2. ข้าพเจ้าจะรับรู้ถึงคุณประโยชน์ของ “กรรไกรตัดกิ่งไม้” ของพระองค์ได้มากขึ้นอย่างไร?
3. ผลลัพธ์ของการ “ตัดทิ้ง” ครั้งนี้ในชีวิตข้าพเจ้าจะเป็นอย่างไร?
4. เหตุใดพระคริสต์จึงทรงใช้เอาวลัยเพื่อแสดงถึงความเชื่อมโยงนี้?
5. พื้นฐานสำหรับชีวิตคริสเตียนที่มีผลคืออะไร?

รักกันฉันพี่น้อง

ข้อพระคัมภีร์เรื่องจำ: “เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่ท่านทั้งหลายคือ ให้ท่านทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน เรารักท่านทั้งหลายมาแล้วอย่างไร ท่านทั้งหลายจงรักซึ่งกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น 13:34)

“คนทั้งปวงที่ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวิญญาณของพระองค์จะรักอย่างที่เราจะรัก” หลักการที่พระคริสต์ทรงกระดู้นจะกระดู้นพวกเขาในการปฏิบัติต่อกัน”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 678

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม:

อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 376-389

วันอาทิตย์

วันที่ 17 สิงหาคม

1. พระบัญญัติใหม่

ก. ความรักที่พระเจ้าเป็นแบบอย่างทรงแสดงออกมามากเพียงใด และมีความสำคัญอย่างไรต่อผู้ติดตามของพระองค์? ยอห์น 13:1 (ส่วนท้าย); 15:13

“ความรักนี้กว้างไกลและเต็มเปี่ยมเพียงใด: เหล่าสาวกจะต้องรักซึ่งกันและกันอย่างที่พระคริสต์ทรงรักพวกเขา นี่คือนสิ่งที่พวกเขาจะต้องเป็นพยานต่อโลกว่าพระคริสต์ทรงถูกสร้างเป็นความหวังแห่งความรุ่งโรจน์ภายในพวกเขา ในเวลานั้น เหล่าสาวกไม่เข้าใจส่วนใหม่ของพระบัญญัตินั้น แต่หลังจากที่พระคริสต์ทรงทนทุกข์ หลังจากการตรึงกางเขน การคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พวกเขาเริ่มมีความคิดบางอย่างเกี่ยวกับความหมายของความรักของพระเจ้า และความรักที่พวกเขาจะต้องแสดงต่อกัน หลังจากที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตเหนือพวกเขาในวันเพ็นเทกอสต์ ความรักนั้นก็ถูกเปิดเผย—สัญญาแห่งเวลา 20 ตุลาคม 1898

ข. ผลแรกของพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร และมีหลักฐานอะไรว่าผลนี้กำลังถูกทำให้สมบูรณ์ในตัวเรา? กาลาเทีย 5:22; 1 ยอห์น 4:11-13; 3:18

“ความสมบูรณ์ของลักษณะนิสัยคริสเตียนจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีแรงกระตุ้นที่จะช่วยเหลือและอวยพรผู้อื่นเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจากภายใน”—กิจการของอัครทูต น. 551

2. พระบัญญัติใหม่ (ต่อ)

ก. พระคริสต์ทรงกล่าวถึงความรักที่นี่ถือว่าเป็น “พระบัญญัติใหม่” ในแง่ใด? ยอห์น 13:34

“พระบัญญัติข้อนี้เป็นสิ่งใหม่สำหรับเหล่าสาวก เพราะพวกเขาไม่ได้รักกันและกันอย่างที่พระคริสต์ทรงรักพวกเขา พระองค์ทรงเห็นว่าความคิดและแรงกระตุ้นใหม่ๆ ต้องควบคุมพวกเขา และพวกเขาต้องปฏิบัติตามหลักการใหม่ๆ ผ่านทางชีวิตและความตายของพระองค์ พวกเขาจะได้รับแนวคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับความรัก พระบัญญัติที่ให้รักกันและกันมีความหมายใหม่ในมุมมองของการเสียสละพระองค์เอง งานแห่งพระคุณทั้งหมดคือการรับใช้ความรักอย่างต่อเนื่อง เป็นความพยายามที่เสียสละตนเองและเสียสละตนเอง ในทุกชั่วโม่งที่พระคริสต์ประทับอยู่บนโลก ความรักของพระเจ้าไหลออกมาจากพระองค์เป็นสายธารที่ไม่อาจระงับได้ ทุกคนที่ได้รับการหล่อหลอมด้วยพระวิญญาณของพระองค์จะรักอย่างที่เราจะรัก หลักการที่พระคริสต์ทรงกระตุ้นจะกระตุ้นพวกเขาในทุกสิ่งที่ปฏิบัติต่อกัน”—ผู้พิงการณาแห่งปวงชน น. 677, 678

ข. อะไรเผยให้เห็นว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นเพื่อนของพระคริสต์? โรม 8:14; 1 ยอห์น 3:10

“ศาสนาประกอบด้วยการกระทำตามพระวจนะของพระคริสต์ ไม่ใช่การกระทำเพื่อให้พระเจ้าโปรดปราน แต่เพราะว่าเราได้รับของขวัญแห่งความรักของพระองค์ แม้ว่าเราไม่มีเกียรติก็ตาม พระคริสต์ทรงมอบความรอดของมนุษย์ไว้ ไม่ใช่เพียงแค่การสารภาพบาปเท่านั้น แต่ทรงมอบความเชื่อที่ประจักษ์ชัดในการประพฤติชอบธรรมด้วย การกระทำ ไม่ใช่การพูดแต่เพียงอย่างเดียว เป็นสิ่งที่คาดหวังกจากผู้ติดตามพระคริสต์ การกระทำช่วยสร้างอุปนิสัยใจคอให้เกิดขึ้น “บรรดาผู้ที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำ ก็เป็นบุตรของพระเจ้า” โรม 8:14 ไม่ใช่ผู้ที่ใจถูกพระวิญญาณทรงสัมผัส ไม่ใช่ผู้ที่ยอมจำนนต่ออำนาจของพระวิญญาณในบางครั้ง แต่ผู้ที่พระวิญญาณทรงนำ ก็เป็นบุตรของพระเจ้า”—ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 149, 150

“ลักษณะนิสัยและอุปนิสัยของผู้ติดตามพระคริสต์จะเป็นเหมือนเจ้านายของพวกเขา พระองค์เป็นแบบอย่าง เป็นตัวอย่างอันศักดิ์สิทธิ์และสมบูรณ์แบบที่มอบให้คริสเตียนเลียนแบบ ผู้ติดตามที่แท้จริงของพระองค์จะรักที่น้องของคนและอยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียวกับพวกเขา พวกเขาจะรักเพื่อนบ้านของคน เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างแก่พวกเขา และจะเสียสละทุกอย่างหากพวกเขาทำได้ เพื่อโน้มน้าวใจจิตวิญญาณให้ละทิ้งบาปและหันมานับถือความจริง”—คำพยานสำหรับคริสตจักร เล่มที่ 3

3. ตำแหน่งพิเศษ

ก. พระเยซูทรงมอบตำแหน่งอะไรให้แก่สาวกผู้ใกล้ชิดของพระองค์และทำไม? ยอห์น 15:15, 14.

พระคริสต์ตรัสว่า “เจ้าทั้งหลายเป็นเพื่อนของเรา ถ้าเจ้ากระทำการใด ๆ ที่เราสั่งเจ้าให้กระทำ” นี่คือการเงื่อนไขที่กำหนดขึ้น นี่คือการทดสอบที่พิสูจน์ลักษณะนิสัยของมนุษย์—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 4 น. 188

“ปัจจุบันเป็นช่วงเวลาแห่งสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์และความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่มีต่อผู้รับใช้ของพระเจ้า หากรักษาความไว้วางใจเหล่านี้ไว้ด้วยความซื่อสัตย์ ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์จะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่เมื่อเข้านาครีสว่า ‘จงรายงานเกี่ยวกับงานดูแลของคุณ’ ความเห็นคนน้อยที่ทุ่มเท การทำงานที่ไม่เห็นแก่ตัว ความอดทน ความพยายามอย่างไม่ลดละ จะได้รับผลตอบแทนอย่างสิ้นเหือ พระเยซูจะตรัสว่า ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป เราจะไม่เรียกเจ้าว่าผู้รับใช้ แต่ให้เรียกว่ามิตรสหาย แยก การอนุมัติจากเจ้านายไม่ได้มาจากความยิ่งใหญ่ของงานที่ทำ เพราะได้หลายสิ่งหลายอย่าง แต่มาจากความซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย ไม่ใช่ผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่ที่เราได้รับ แต่เป็นแรงจูงใจที่เรากระทำต่างหากที่ซึ่งน้ำหนักกับพระเจ้า พระองค์ยกย่องความคิดและความซื่อสัตย์มากกว่าความยิ่งใหญ่ของงานที่ทำสำเร็จ” —อ้างอิงฉบับที่ น. 510, 511

ข. พระเยซูทรงเลือกเราด้วยจุดประสงค์ใด และความรับผิดชอบที่มีกับสิทธิพิเศษนี้มีอะไรบ้าง? ยอห์น 15:16, 17

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงแสดงความรักต่อเราอย่างที่เราไม่อาจเทียบได้ เมื่อเราถูกทำร้ายและใกล้ตาย พระองค์ทรงส่งสารเรา พระองค์ไม่ทรงผ่านเราไปที่อีกฟากหนึ่ง และทรงปล่อยให้เราสิ้นหวังและไร้ทางสู้ พระองค์ไม่ทรงประทับอยู่ในบ้านอันศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงเป็นที่รักของเหล่าทูตสวรรค์ทั้งมวล พระองค์ทรงเห็นความต้องการการอันแสนสาหัสของเรา พระองค์ทรงดำเนินคดีกับเรา และทรงระบุผลประโยชน์ของพระองค์กับผลประโยชน์ของมนุษยชาติ พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยศัตรูของพระองค์ พระองค์ทรงอธิษฐานต่อฆาตกรของพระองค์ พระองค์ทรงขึ้นไปทีี่ตัวอย่างของพระองค์เองและตรัสกับผู้ติดตามของพระองค์ว่า ‘เราส่งสิ่งเหล่านี้ให้ท่านทั้งหลายรักกัน’ เรารักท่านทั้งหลายอย่างไร ท่านทั้งหลายก็จงรักกันอย่างนั้น” ขอห์น 15:17; 13:34—อาทาธรรม์สอนชีวิต น. 381, 382

“เราอาจอ้างได้ว่าเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ เราอาจอ้างได้ว่าเชื่อทุกความจริงในพระวจนะของพระเจ้า แต่สิ่งนี้จะไม่เป็นผลดีต่อเพื่อนบ้านของเราเลย เว้นแต่ความเชื่อนั้นจะถูกถ่ายทอดเข้ามาในชีวิตประจำวันของเรา — อ้างอิง น. 383

4. ถูกข่มเหงโดยโลก

ก. โลกทำอะไรกับมิตรของพระคริสต์เพราะเหตุใด? ข้อหั้น 15:18, 19.

“เมื่อนุญช์ผูกพันกัน ไม่ใช่ด้วยกำลังหรือผลประโยชน์ส่วนตัว แต่ด้วยความรัก พวกเขาแสดงให้เห็นถึงการทำงานของอิทธิพลที่อยู่เหนืออิทธิพลของมนุษย์ทุกคน เมื่อมีเอกภาพนี้อยู่ ก็เป็นหลักฐานว่าภาพลักษณ์ของพระเจ้ากำลังได้รับการฟื้นฟูในมนุษยชาติ หลักการใหม่ของชีวิตได้ถูกปลูกฝัง แสดงให้เห็นว่าธรรมชาติของพระเจามีพลังที่จะต้านทานการกระทำเหนือธรรมชาติของความชั่วร้าย และพระคุณของพระเจ้าจะปราบปรามความเห็นแก่ตัวที่ฝังอยู่ในหัวใจตามธรรมชาติ

“ความรักที่แสดงออกมาในคริสตจักรนี้จะกระตุ้นให้ชาวดานโคโรอย่างแน่นอน พระคริสต์ไม่ได้กำหนดเส้นทางที่ง่ายไว้สำหรับสาวกของพระองค์”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 678

ข. เหตุใดโลกจึงข่มเหงพระคริสต์ และเหตุใดผู้ติดตามพระองค์จึงถูกข่มเหงด้วย? ข้อหั้น 3:19, 20; 15:20, 21.

“ระหว่างความชอบธรรมกับความบาป ความรักกับความเกลียด ความจริงกับความเท็จ มีความขัดแย้งที่ไม่อาจระงับได้ เมื่อใครคนหนึ่งนำเสนอความรักของพระคริสต์และความงามของความศักดิ์สิทธิ์ เขากำลังดึงราษฎรของอาณาจักรของชาวดานออกไป และเจ้าแห่งความชั่วร้ายก็ถูกกระตุ้นให้ต่อต้าน การข่มเหงและการดูหมิ่นรอคอยทุกคนที่ได้รับการหล่อหลอมด้วยพระวิญญาณของพระคริสต์ ลักษณะของการข่มเหงเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แต่หลักการ—จิตวิญญาณที่อยู่เบื้องหลัง—เป็นหลักการเดียวกันที่ได้สังหารผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก ตั้งแต่สมัยของอาเบล”—ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 29

“ความจริงของพระเจ้าไม่เคยเป็นที่นิยมในโลก จิตใจตามธรรมชาติมักจะต่อต้านความจริง ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่เรากำลังจะทิ้งความรักของโลก ความเยือกแข็งในใจ และทุกสิ่งที่มีมุ่งไปสู่การบวชารูปเคารพ เพื่อที่จะเป็นผู้ติดตามมนุษย์แห่งเนินกัลวารี ผู้ที่เชื่อฟังความจริงจะไม่วันใดได้รับความรักและเกียรติจากโลก จากริมฝีปากของครูผู้ศักดิ์สิทธิ์ ขณะที่พระองค์ดำเนินไปอย่างถ่อมตัวท่ามกลางลูกหลานของมนุษย์ ได้ยินพระวาทะที่ว่า ผู้ใดต้องการเป็นสาวกของเรา ให้แบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา ไซ้แล้ว จงติดตามผู้เป็นแบบอย่างของเรา พระองค์ทรงแสวงหาคำสรรเสริญและเกียรติจากมนุษย์หรือไม่? ไม่! แล้วเราจะแสวงหาเกียรติหรือคำสรรเสริญจากชาวโลก?

“ผู้ที่ไม่รักพระเจ้าจะไม่รักลูกๆ ของพระเจ้า จงฟังคำสอนจากสวรรค์ที่ว่า ‘บิดาแก่เจ้า เมื่อคนทั้งปวงจะพูดถึงเจ้าในทางที่ดี’”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 2 น. 491

5. ความรักอันศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตของผู้เชื่อ

- ก. อัครสาวกเปาโลแยกแยะระหว่างความรักคริสเตียนที่เป็นเท็จกับความรักคริสเตียนที่แท้จริงอย่างไร? 1
โครินธ์ 13:1-8

“ไม่ว่าจะมีอาชีพสูงส่งเพียงใด ผู้ที่มีใจไม่เต็มเปี่ยมด้วยความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ก็ไม่ใช่สาวกที่แท้จริงของพระคริสต์ แม้ว่าเขาจะมีศรัทธาอันยิ่งใหญ่และมีพลังที่จะทำปาฏิหาริย์ได้ก็ตาม แต่ถ้าไม่มีความรักศรัทธาของเขาก็จะไร้ค่า เขาอาจแสดงความใจกว้างอย่างมาก แต่ถ้าเขาใช้แรงงูใจอื่นนอกเหนือจากความรักที่แท้จริงในการบริจาคลังของทั้งหมดเพื่อเลี้ยงดูคนยากจน การกระทำดังกล่าวจะไม่ทำให้เขาได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า ในความกระตือรือร้นของเขา เขาอาจถึงขั้นเสียชีวิตในฐานะผู้พลีชีพก็ได้ แต่ถ้าไม่ได้ถูกกระตุ้นด้วยความรัก พระเจ้าจะถือว่าเขาเป็นคนกระตือรือร้นที่หลงผิดหรือเป็นคนหน้าซื่อใจคดที่ทะเยอทะยาน”—กิจการของอัครทูต น. 318, 319

- ข. เราต้องตระหนักอะไรบ้างเกี่ยวกับลักษณะนิสัยที่พระคริสต์ทรงแนะนำใน วิวรณ์ 3:10-12 ตลอดจนคำสัญญาที่ให้แก่มิที่มีคุณสมบัติเหล่านั้น?

“ไม่มีใครเตรียมเสื้อผ้าที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ให้ใครใส่หลังจากเข้าประตูเมืองแล้ว ทุกคนที่เข้ามาจะสวมเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ และพระนามของพระเจ้าจะปรากฏบนหน้าผากของพวกเขา พระนามนี้เป็นสัญลักษณ์ที่อัครสาวกเห็นในนิมิต และแสดงถึงการยอมจำนนของจิตใจต่อการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าทุกประการอย่างซาบซึ้งและซื่อสัตย์ จะไม่มีการปกปิดบาปและความผิดเพื่อซ่อนความประพฤติที่ผิดเพี้ยน เสื้อคลุมจะไม่ได้รับการชำระล้างครั้งหนึ่ง แต่ทุกสิ่งจะบริสุทธิ์และไม่มียุคต่างพร้อม”—ผู้แนะนำของเยาวชน 18 สิงหาคม 1886

วันศุกร์

วันที่ 22 สิงหาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. พระคริสต์ทรงปรารถนาที่จะพัฒนาคุณลักษณะความรักอันศักดิ์สิทธิ์อะไรในตัวข้าพเจ้า?
2. อะไรขัดขวางข้าพเจ้าไม่ให้ได้รับความรักอันไม่เห็นแก่ตัวของพระคริสต์อย่างเต็มเปี่ยม?
2. อะไรขัดขวางข้าพเจ้าไม่ให้ได้รับความรักอันไม่เห็นแก่ตัวของพระคริสต์อย่างเต็มเปี่ยม?
2. สิ่งใดที่มักจะให้ได้รับความรักอันไม่ถือเป็นอย่างเต็มรูปแบบ?

5. บรรยายถึงพรที่ผู้ศรัทธาได้รับในสมัยเมืองฟิลาเดลเฟีย

พันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “และเมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงดำเนินโลกเรื่องบาป และเรื่องความชอบธรรม และเรื่องการพิพากษา” (ยอห์น 16:8)

“พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับจิตใจผ่านพระคัมภีร์ และประทับความจริงลงบนหัวใจ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงเปิดเผยข้อผิดพลาดและขับไล่มันออกจากจิตวิญญาณ โดยพระวิญญาณแห่งความจริงซึ่งทรงกระทำผ่านพระวจนะของพระเจ้า พระคริสต์จึงทรงปรานผู้ถูกเลือกของพระองค์ให้ยอมจำนนต่อพระองค์”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 671

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม:

คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 8 น. 18–23

วันอาทิตย์

วันที่ 24 สิงหาคม

1. “ฉันจะไม่ปล่อยให้คุณอยู่อย่างไร้ความสบาย”

ก. สาวกต้องเผชิญความยากลำบากอะไรบ้างหลังจากที่พระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสวรรค์? ยอห์น 16:1–3

“พระเจ้าทรงทราบเรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวกับผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ ซึ่งถูกขังอยู่ในคุกหรือถูกเนรเทศไปยังเกาะที่โดดเดี่ยวเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงปลอบโยนพวกเขาด้วยการประทับอยู่ของพระองค์เอง เมื่อผู้เชื่ออื่นที่ปล้ำลึกแห่งการพิพากษาที่ไม่ชอบธรรมเพื่อความจริง พระคริสต์ทรงยื่นเคียงข้างเขา คำดำเนินทั้งหมดที่ตกอยู่กับเขา ตกอยู่กับพระคริสต์ พระคริสต์ทรงถูกประณามอีกครั้งในบุคคลของสาวกของพระองค์ เมื่อใครคนหนึ่งถูกจองจำในกำแพงคุก พระคริสต์ทรงชุบชีวิตจิตใจด้วยความรักของพระองค์”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 669

ข. เหล่าสาวกได้รับรองอะไรไว้บ้าง และอย่างไร? ยอห์น 14:18; 15:26

“[พระคริสต์] ทรงตั้งพระทัยที่จะทรงมอบบุคคลที่สามของพระเจ้าให้แก่ตัวแทนของพระองค์ ของประทานนี้ไม่มีอะไรจะเทียบได้ พระองค์จะทรงมอบของประทานทั้งหมดในหนึ่งเดียว ดังนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งทรงเปลี่ยนใจเลื่อมใส คริสต์ และทรงทำให้ศักดิ์สิทธิ์ จึงทรงเป็นผู้ประทานให้”—ชีวิตฉันวันนี้ น.

2. งานของผู้พลบโยน

- ก. ความสัมพันธ์ระหว่างพระคริสต์กับผู้ติดตามพระองค์จะแตกต่างกันอย่างไรหลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์? ยอห์น 16:7

“นับแต่นั้นมา พระคริสต์จะสถิตอยู่ในใจของลูกๆ ของพระองค์อย่างต่อเนื่องผ่านทางพระวิญญาณ ความ เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ของพวกเขาใกล้ชิดกว่าเมื่อพระองค์สถิตกับพวกเขาด้วยพระองค์เอง แสงสว่าง ความ รัก และพลังของพระคริสต์ที่สถิตอยู่ภายในฉายส่องออกมาผ่านพวกเขา”—สันติวิธี น. 75

- ข. พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำการงานอันกว้างไกลอะไรเพื่อประโยชน์ของคนบาป? ยอห์น 16:8-11

“พระวิญญาณทรงประทานให้เป็นเครื่องมือในการสร้างใหม่ เพื่อให้ความรอดซึ่งเกิดขึ้นจากการ สิ้นพระชนม์ของพระผู้ไถ่ของเราเกิดผล พระวิญญาณทรงแสวงหาที่จะดึงดูดความสนใจของมนุษย์ให้มาที่เครื่อง บูชาอันยิ่งใหญ่ที่ถวายบนไม้กางเขนที่เนินกัลวารี เพื่อเผยแผ่ความรักของพระเจ้าต่อโลก และเพื่อเปิดเผยสิ่งล้ำค่า ในพระคัมภีร์แก่จิตวิญญาณที่ถูกตัดสินผิด

“เมื่อทรงสำนึกผิดในบาปและทรงแสดงมาตรฐานความชอบธรรมต่อจิตใจแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์จะ ทรงถอนความรู้สึกลึกลับจากสิ่งต่างๆ บนโลกนี้และทรงเติมเต็มจิตวิญญาณด้วยความปรารถนาที่จะมี ความศักดิ์สิทธิ์ ‘พระองค์จะทรงนำท่านไปสู่ความจริงทั้งสิ้น’ (ยอห์น 16:13) พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า หากมนุษย์เต็มใจที่จะถูกหล่อหลอม จิตวิญญาณทั้งหมดจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พระวิญญาณจะทรงนำสิ่ง ต่างๆ ของพระเจ้ามาประทับบนจิตวิญญาณ ด้วยพลังของพระองค์ วิถีแห่งชีวิตจะชัดเจนจนไม่มีใครต้อง ผิดพลาด”—กิจการของอัครทูต น. 52, 53

- ค. พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำการกิจสำคัญอื่นใดให้สำเร็จต่อหน้าโลก? ยอห์น 15:26

“การรวมกันระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์และประจักษ์พยานของพยานที่มีชีวิตนั้นเพื่อเตือนโลก ผู้ทำการ ของพระเจ้าคือตัวแทนที่สื่อสารผ่านสวรรค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมอบอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์แก่พระนางจะ แห่งความจริง”—หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เล่ม 6 น. 1053

3. การเป็นพยานถึงพระคริสต์

- ก. นอกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว มีใครอีกบ้างที่เป็นพยานถึงพระคริสต์? ยอห์น 15:27; 1 ยอห์น 1:1-3. ยังไง?

“นักธุรกิจอาจดำเนินธุรกิจของเขาในลักษณะที่จะถวายเกียรติแด่เจ้านายของเขาเพราะความซื่อสัตย์ของเขา หากเขาเป็นผู้ติดตามพระคริสต์อย่างแท้จริง เขาจะถ่ายทอดศาสนาของเขาไปในทุกสิ่งที่ทำ และเปิดเผยวิญญาณของพระคริสต์ให้มนุษย์เห็น ช่างเครื่องอาจเป็นตัวแทนที่ขยันขันแข็งและซื่อสัตย์ของพระองค์ผู้ทรงตรากตรำทำงานหนักในชีวิตที่ต่ำต้อยในเนินเขาแห่งกาลิลี ทุกคนที่เอ่ยพระนามของพระคริสต์ควรทำงานเพื่อให้ผู้อื่นได้เห็นงานดีของพระองค์ เพื่อจะได้นำพาให้ผู้อื่นถวายเกียรติแด่พระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของตน...”

“ด้วยจิตวิญญาณแห่งความรัก เราอาจปฏิบัติหน้าที่อันต่ำต้อยที่สุดในชีวิต ‘เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า’ ได้ โคโลสี 3:23 หากความรักของพระเจ้าอยู่ในใจ ความรักนั้นจะปรากฏออกมาในชีวิต กลิ่นหอมหวานของพระคริสต์จะโอบล้อมเราไว้และอิทธิพลของเรายกระดับและอวยพระพร”—สันติวิธี น. 82, 83

- ข. ในสมัยพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงประทานคำสัญญาพิเศษอะไรสำหรับอนาคตผ่านทางผู้เผยพระวจนะ Joel? หนึ่งสัปดาห์ปฐมกาล 2:28, 29

- ค. เมื่อใดและอย่างไรจึงได้ปฏิบัติตามคำสัญญานี้เพียงบางส่วน? กิจการ 2:1-7, 16-18

“การเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระคริสต์เป็นสัญญาณว่าผู้ติดตามของพระองค์จะได้รับพรตามที่ทรงสัญญาไว้ เพราะพวกเขาต้องรอสิ่งนี้ก่อนที่จะเริ่มงาน เมื่อพระคริสต์เสด็จผ่านประตูสวรรค์ พระองค์ก็ทรงประทับบนบัลลังก์ท่ามกลางการนมัสการของเหล่าทูตสวรรค์ ทันทีที่พิธีนี้เสร็จสิ้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาเหนือเหล่าสาวกอย่างฉับพลัน และพระคริสต์ทรงได้รับเกียรติอย่างแท้จริง แม้กระทั่งกับพระสิริที่พระองค์มีร่วมกับพระบิดาตามชั่ววันนิรันดร์ การเทลงมาของเทศกาลเพนเทกอสต์เป็นการสื่อสารของสวรรค์ว่าพิธีรับตำแหน่งของพระผู้ไถ่สำเร็จแล้ว ตามคำสัญญาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จากสวรรค์ไปยังผู้ติดตามของพระองค์เป็นสัญลักษณ์ว่าพระองค์ในฐานะปุโรหิตและกษัตริย์ ได้รับอำนาจทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก และทรงเป็นผู้ได้รับการเจิมเหนือประชากรของพระองค์”—กิจการของอัครทูต น. 38, 39

4. ในเวลาของเรา

ก. เรารู้ได้อย่างไรว่าคำสัญญาใน ปฐมกาล 2:28-32 ประยุกต์กับเราได้เช่นกัน กิจกรรม 3:19

“คำสัญญานี้เป็นของเราและของพวกเขา แต่กลับมีน้อยครั้งมากที่จะถูกนำเสนอต่อหน้าผู้คนและพูดถึงการยอมรับในคริสตจักร เนื่องจากไม่มีการกล่าวถึงหัวข้อสำคัญที่สุดนี้ เราจึงรู้เกี่ยวกับคำสัญญาที่ทรงคุณค่าเกี่ยวกับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้การทำงานฝ่ายวิญญาณของเรามีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร คำสัญญาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกนำมาพูดในคำเทศนาของเราโดยไม่ใส่ใจ และถูกกล่าวถึงโดยบังเอิญเท่านั้น ได้มีการพิจารณาคำพยากรณ์และหลักคำสอนต่างๆ แต่สิ่งที่น่าสนใจสำหรับคริสตจักรเพื่อให้พวกเขาเติบโตในความเข้มแข็งและประสิทธิภาพฝ่ายวิญญาณ เพื่อให้การเทศนาสามารถนำไปสู่ความเชื่อมั่น และจิตวิญญาณจะกลับใจมาหาพระเจ้า ได้ถูกละเลยไปเป็นส่วนใหญ่ในความพยายามในการรับใช้—คำพยานสำหรับผู้รับใช้ น. 174

“หากสมาชิกคนราวาสของคริสตจักรจะถูกขึ้นทำในสิ่งที่ตนสามารถทำได้ โดยทำสงครามตามคำสั่งของตนเอง โดยแต่ละคนเห็นว่าตนสามารถทำอะไรได้มากมายเพียงใดในการชักชวนวิญญาณให้มาหาพระเยซู เราจะเห็นหลายคนออกจากกองทัพของซาตานเพื่อยืนอยู่ภายใต้ธงของพระคริสต์ หากผู้คนของเราปฏิบัติตามแสงสว่างที่ประทานไว้ในคำสอนไม่กี่คำนี้ เราจะเห็นความรอดของพระเจ้าอย่างแน่นอน การฟื้นฟูที่น่าอัศจรรย์จะตามมา คนบาปจะกลับใจ และวิญญาณจำนวนมากจะถูกเพิ่มเข้าในคริสตจักร เมื่อเรานำใจของเราเข้าสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ และนำชีวิตของเราเข้าสู่ความกลมกลืนกับงานของพระองค์ พระวิญญาณที่ลงมามาน เหล่าสาวกในวันเพ็นเทกอสต์จะลงมามานเรา”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 8 น. 246

ข. วันนี้เราควรกังวลเรื่องอะไรเป็นหลัก และเราควรอธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างแรงกล้าเพื่ออะไร? ยอห์น 16:12-14; เกลาเรีย 10:1

“โอ้ เราทุกคนต้องการบำเพ็ญสมาธิในพระวิญญาณบริสุทธิ์มากเพียงใด จากนั้นเราจะทำงานด้วยจิตใจของพระคริสต์ ด้วยความกรุณา ความเห็นอกเห็นใจ และความเห็นอกเห็นใจเสมอ แสดงความรักต่อคนบาปในขณะที่เกลียดบาปด้วยความเกลียดชังอย่างสมบูรณ์”—การประกาศ น. 369

“ผู้คนของพระเจ้าต้องตื่นรู้ขึ้น เพื่องานของพระองค์จะได้ดำเนินต่อไปด้วยพลัง เราต้องการการบำเพ็ญสมาธิในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องเข้าใจว่าพระเจ้าจะทรงเพิ่มจำนวนผู้ที่มีความสามารถและอิทธิพลเข้ามาในกลุ่มผู้คนของพระองค์ ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ในการเตือนโลก”—น. 558, 559

5. การเตรียมตัว

ก. เราจะเตรียมพร้อมรับการเทศของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพลังฝนหลังได้อ่างไร? โยเซยา 6:1-3

“ข้าพเจ้าเห็นว่าหลายคนละเลยการเตรียมการที่จำเป็น และมองหาเวลาแห่ง ‘การขึ้นบาน’ และ ‘ฝนปลายฤดู’ เพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับขึ้นหยดในวันของพระเจ้าและดำเนินชีวิตในสายพระเนตรของพระองค์ โอ ข้าพเจ้าเห็นคนมากมายเพียงใดที่ไม่มีที่พักพิงในช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก! พวกเขาละเลยการเตรียมการที่จำเป็น ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถรับการขึ้นบานที่ทุกคนต้องมีเพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับดำเนินชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ผู้ที่ปฏิเสธที่จะรับการฝึกฝนจากบรรดาผู้เผยพระวจนะ และล้มเหลวในการชำระจิตวิญญาณของตนด้วยการเชื่อฟังความจริงทั้งหมด และผู้ที่เต็มใจเชื่อว่าสภาพของคนคิดว่าเป็นความจริงมาก จะมาถึงเวลาที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น และเมื่อถึงเวลานั้น พวกเขาจะเห็นว่าพวกเขาจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนและเตรียมให้พร้อมสำหรับการก่อสร้าง แต่จะไม่มีเวลาที่จะทำอย่างนั้น และไม่มีผู้ใกล้ชิดที่จะอ้างเหตุผลของพวกเขาต่อพระบิดา ก่อนที่เวลานี้จะมาถึง คำประกาศอันเคร่งขรึมอันน่ากลัวได้ออกมาแล้วว่า “ผู้ที่ไม่ยุติธรรมก็จะไม่ยุติธรรมต่อไป ผู้ที่สกปรกก็จะสกปรกต่อไป ผู้ที่ชอบธรรมก็จะชอบธรรมต่อไป ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ก็จะบริสุทธิ์ต่อไป” ฉันเห็นว่าไม่มีใครสามารถแบ่งปัน “ความชื่นใจ” ได้ เว้นแต่พวกเขาจะได้รับชัยชนะเหนือการรุกราน เนื้อความเยอฮัง ความเห็นแก่ตัว ความรักโลก และเหนือคำพูดและการกระทำที่ผิดทุกอย่าง ดังนั้น เราควรเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ และแสวงหาการเตรียมตัวที่จำเป็นเพื่อให้เราสามารถขึ้นหยดในสมรภูมิในวันของพระเจ้าได้อย่างจริงจัง ขอให้ทุกคนจำไว้ว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ และไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดนอกจากผู้บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะอยู่ในที่ประทับของพระองค์ได้”—งานเขียนในยุคแรก น. 71

วันศุกร์

วันที่ 29 สิงหาคม

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำอะไรในตัวข้าพเจ้า และพระองค์ต้องการใช้ข้าพเจ้าเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าในระดับที่มากขึ้นอย่างไร?
2. อะไรอาจเป็นอุปสรรคต่อการที่ข้าพเจ้าจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเต็มเปี่ยม?
3. ข้าพเจ้ามีส่วนอย่างไรในการช่วยให้คริสตจักรของฉันได้รับความสมบูรณ์แห่งพระวิญญาณ?
4. อธิบายหน้าที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์บนโลก
5. อธิบายการใช้คำพยากรณ์ของ ปฐมกาล 2:28-32

การถวายวันสะบาโตครั้งแรก

โรงเรียนแห่งหนึ่งในเมืองมะโฮโก ประเทศวันดา

สาธารณรัฐวันดาเป็นประเทศในแอฟริกาตะวันออก มีอาณาเขตติดกับแทนซาเนีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ยูกันดา และบุรุนดี เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างมากตั้งแต่ต้นทศวรรษปี 2000 จากการส่งออกกาแฟและชา รวมถึงการผลิตทางการเกษตร สบู่ พลังงาน น้ำขวด และอื่นๆ อีกมากมาย วันดาเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อดินแดนแห่งเนินเขาพันลูก ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยความสวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม่น้ำและทะเลสาบ รวมถึงบริเวณใกล้เมืองมะโฮโก ซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการโรงเรียนของเรา

ด้วยจำนวนประชากรกว่า 13 ล้านคน ภาษาที่ใช้ ได้แก่ ภาษาพื้นเมืองคินยาร์วันดา ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ (ซึ่งเป็นภาษาราชการที่พูดกัน 20%) และภาษาสวาฮีลี ในบรรดาประชากร 43.7% เป็นชาวคาทอลิก 37.7% เป็นชาวโปรเตสแตนต์สายหลัก 11.8% เป็นชาวเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ (ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่แตกต่างจากโปรเตสแตนต์กลุ่มอื่น) และ 2.0% เป็นชาวมุสลิม รองลงมาก็คือกลุ่มอื่นๆ

แม้จะมีศาสนาอยู่มากมาย แต่ในโลกที่เสื่อมโทรมลงเรื่อยๆ เรากลับเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องลงทุนในการศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแก่ลูกๆ ของเรา “การศึกษาที่แท้จริงคือการฝึกอบรมมิชชันนารี บุตรชายและบุตรสาวของพระเจ้าทุกคนได้รับเรียกให้เป็นมิชชันนารี เราถูกเรียกให้รับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเรา และเพื่อให้เราพร้อมสำหรับการรับใช้นี้ ควรเป็นเป้าหมายของการศึกษาของเรา”—มหัศจรรย์แห่งการรักษา. 395

เมื่อลูกหลานของเราถูกกลืนด้วยสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ การปกป้องพวกเขาจากกลอุบายของศัตรูจึงทำได้ยากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งที่เคยเข้าถึงได้จำกัดนั้น ตอนนี้กลายเป็นสิ่งที่ลูกหลานของเราเข้าถึงได้จริงผ่านโทรศัพท์ “สมาร์ท” และอุปกรณ์อื่นๆ เราจะเตรียมพร้อมสำหรับงานเผยแผ่ศาสนาได้อย่างไร เมื่อลูกหลานของเราเองไม่สามารถเตรียมตัวให้พร้อมได้ เรามีความกังวลมากขึ้น เพราะลูกหลานของเราที่เรียนในโรงเรียนของรัฐบาลถูกบังคับให้เข้าชั้นเรียนในวันสะบาโต ดังนั้น ความจำเป็นจึงเร่งด่วน

เนื่องจากทรัพยากรทางการเงินของเรามีไม่เพียงพอ เราจึงขอเชิญชวนพี่น้องทั่วโลกให้ร่วมบริจาคเพื่อสร้างอาคารเรียนแห่งนี้

เมื่อรวบรวมเครื่องบูชาวันสะบาโตแรกแล้ว โปรดบริจาคอย่างใจกว้าง เพื่อพระเจ้าจะได้รับเกียรติผ่านโครงการโรงเรียนแห่งนี้ท่ามกลางเนินเขาพันลูก เราก้าวหน้าพระเจ้าจะอวยพรของขวัญและผู้ให้มากมาย!

พี่น้องของคุณจากรวันดา

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ (1)

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อเขาทั้งหลาย ข้าพระองค์มิได้อธิษฐานเพื่อโลก แต่เพื่อคนเหล่านั้นซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์แล้ว เพราะว่าพวกเขาเป็นของพระองค์ และสิ่งสารพัดซึ่งเป็นของข้าพระองค์ก็เป็นของพระองค์ และของพระองค์ก็เป็นของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ได้รับสง่าราศีในสิ่งเหล่านั้น” (ยอห์น 17:9, 10)

“คำอธิษฐานนี้ [ในยอห์น 17] เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการวิงวอนที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำภายในม่านเมื่อการเสด็จกลับอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อนมนุษย์ คือการถวายพระองค์เอง จะเสร็จสมบูรณ์”—หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส [เอเลน จี ไวท์] ฉบับที่ 5 น. 1145

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 737-746

วันอาทิตย์

วันที่ 31 สิงหาคม

1. คำอธิษฐานครั้งสุดท้ายของพระคริสต์กับเหล่าสาวกของพระองค์

ก. หลังจากพระเยซูทรงสั่งสอนสาวกเสร็จแล้ว พระองค์ทรงทำอะไรร่วมกับพวกเขาเป็นครั้งสุดท้าย? ยอห์น 17:1, 9

“[จากยอห์น 17:1-6] นี่เป็นคำอธิษฐานครั้งสุดท้ายของพระคริสต์กับเหล่าสาวกของพระองค์ คำอธิษฐานนี้เกิดขึ้นก่อนที่พระองค์จะเสด็จเข้าไปในสวนเกทเซมนี ซึ่งพระองค์จะถูกทรยศและถูกพาตัวไป”—หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส เล่ม 5 น. 1145

ข. พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยอะไรในตอนที่เริ่มต้นคำอธิษฐานนี้? ยอห์น 17:1, 2

“บทที่ 17 ของหนังสือยอห์นพูดถึงอย่างชัดเจนเกี่ยวกับบุคลิกภาพของพระเจ้าและของพระคริสต์ และความสัมพันธ์ของพวกเขาด้วยกันและกัน”—อ้างอิง

“จงศึกษาพระธรรมยอห์นบทที่ 17 ด้วยการอธิษฐาน บทนี้ไม่เพียงแต่จะต้องอ่านซ้ำแล้วซ้ำเล่าเท่านั้น แต่

ยังต้องเรียนรู้และซึมซับความจริงในบทนี้ด้วย”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 8 น. 80

2. ผลของการรู้จักพระคริสต์

ก. พระเยซูทรงประกาศความจริงพื้นฐานอะไรเป็นรากฐานของชีวิตนิรันดร์? ยอห์น 17:3

“ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าตามที่เปิดเผยในพระคริสต์เป็นความรู้ที่ทุกคนที่ได้รับการรอดต้องมี นี่คือนิยามความรู้ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย เมื่อได้รับความรู้นี้ในชีวิตแล้ว ความรู้นี้จะสร้างจิตวิญญาณขึ้นใหม่ในรูปลักษณะของพระคริสต์ นี่คือนิยามความรู้ที่พระเจ้าทรงเชิญชวนลูกๆ ของพระองค์ให้รับ นอกเหนือจากนี้ สิ่งอื่นทั้งหมดล้วนเป็นความว่างเปล่าและไร้สาระ”—กิจการของอัครทูต น. 475

“พระเยซูตรัสว่า ‘พระบิดาองค์ทรงรักพวกท่าน’ หากศรัทธาของเรามั่นคงอยู่กับพระเจ้าผ่านทางพระคริสต์ ศรัทธาของเราจะเป็นเหมือนสมอของจิตวิญญาณ มันคงและแน่วแน่ ซึ่งทอดเข้าไปในม่านบังตา ซึ่งพระเจ้าเบิกทางได้เสด็จเข้าไปเพื่อเรา’ เป็นความจริงที่ความคิดหวังจะมาถึง ความทุกข์ยากที่เราต้องเผชิญ แต่เราต้องมอบทุกสิ่ง ทั้งใหญ่และเล็ก ให้กับพระเจ้า พระองค์ไม่ทรงสับสนกับความขุ่นเคืองใจมากมายของเรา หรือทรงถูกกดขี่ด้วยการของเรา พระองค์ดูแลทุกครัวเรือนและโอบล้อมทุกคน พระองค์ห่วงใยในธุรกิจและความเศร้าโศกของเรา พระองค์ประทับรอยน้ำตาทุกหยด พระองค์ทรงสัมผัสถึงความรู้สึกอ่อนแอของเรา ความทุกข์ยาก และการทดลองทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับเราที่นี่ได้รับอนุญาตให้ทำงานตามจุดประสงค์ของความรักที่มีต่อเรา ‘เพื่อเราจะได้มีส่วนในความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์’ และด้วยเหตุนี้จึงได้มีส่วนร่วมในความปิติยินดีอย่างเต็มเปี่ยมซึ่งพบได้ในที่ประทับของพระองค์”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 742

ข. การรู้จักพระคริสต์หมายความว่าอย่างไร และผลของความรู้ดังกล่าวคืออะไร? เปรียบเทียบโยเซยา 6:3 กับยอห์น 17:3

“การรู้จักพระคริสต์เท่านั้นที่เราจะรู้จักพระเจ้าได้... การรู้จักพระคริสต์อย่างช่วยให้รอดคือการได้รับพลังจากความรู้ฝ่ายวิญญาณ เพื่อจะได้ปฏิบัติตามพระวาทะของพระองค์ หากปราศจากสิ่งนี้ สิ่งอื่น ๆ ก็ไร้ค่า”

“พระคริสต์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อเปิดเผยพระบิดา พระองค์ทรงแสดงความอดทน ความอ่อนโยน ความสงสาร ความกรุณาอันศักดิ์สิทธิ์ และความมุ่งมั่นที่เข้มแข็งเพียงใด พระองค์มิได้ล้มเหลวหรือทอดทิ้ง พระองค์เป็นศูนย์รวมแห่งความบริสุทธิ์ และความรักของพระองค์ไม่มีสิ่งใดเทียบได้ พระองค์ทรงสดทนและเสียดสละตนเองในทุกย่างก้าว ในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ทรงเปิดเผยการคืนดีระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์”—สัญญาแห่งเวลา 27 มกราคม 1898

“การรู้จักพระเจ้าก็คือการรักพระองค์”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 22

3. พระบิดาและพระบุตรทรงได้รับเกียรติ

ก. ในระหว่างที่ทรงปฏิบัติพระราชกิจ ชีวิตของพระคริสต์บนโลกประกอบด้วยอะไร? ยอห์น 17:4

“ในพระราชกิจอันทรงพระกรุณาที่พระเยซูทรงกระทำ พระองค์พยายามที่จะปลูกฝังคุณลักษณะของความเป็นพ่อแม่และความกรุณาของพระเจ้าแก่มนุษย์ ในบทเรียนทั้งหมดของพระองค์ พระองค์พยายามที่จะสอนความจริงอันน่าอัศจรรย์แก่มนุษย์ว่า ‘พระเจ้าทรงรักโลกมากจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์’ พระเยซูทรงปรารถนาให้เราเข้าใจถึงความรักของพระบิดา และพระองค์พยายามที่จะดึงดูดเราให้มาหาพระองค์โดยนำพระคุณของความเป็นพ่อแม่ของพระองค์มาถวาย...

“พระเยซูเสด็จมาในโลกเพื่อแสดงให้เห็นลักษณะนิสัยของพระเจ้าในชีวิตของพระองค์เอง และพระองค์ทรงลบสิ่งความเข้าใจผิดที่ซาตานได้สร้างขึ้น และเปิดเผยพระสิริของพระเจ้า พระองค์ทรงสามารถเปิดเผยพระเมตตา ความกรุณา และความรักของพระบิดาบนสวรรค์ได้ก็โดยการดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์เท่านั้น เพราะพระองค์ทรงสามารถแสดงพระคุณของพระเจ้าได้ก็โดยการกระทำอันเปี่ยมด้วยความเมตตาเท่านั้น”—
บุตรชายหญิงของพระเจ้า น. 139

ข. เมื่อพระเยซูทรงสิ้นสุดพันธกิจบนโลก พระองค์ทรงขออะไรจากพระบิดา? ยอห์น 17:5

“พระคริสต์ไม่ได้กำลังอธิษฐานขอการสำแดงความรุ่งโรจน์ของธรรมชาติของมนุษย์ เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นไม่เคยมีอยู่ก่อนพระองค์ พระองค์กำลังอธิษฐานขอพระบิดาเกี่ยวกับความรุ่งโรจน์ที่พระองค์มีในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า คำอธิษฐานของพระองค์ก็คือคำอธิษฐานของผู้ใกล้ชิด ความโปรดปรานที่พระองค์วิงวอนคือการสำแดงความรุ่งโรจน์อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระองค์มีเมื่อพระองค์เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า ขอให้มันนั้นถูกถอดออก พระองค์คริสต์ และให้รัศมีของฉันท่องประกาศออกไป—รัศมีที่ฉันทมีส่วนร่วมกับพระองค์ ก่อนที่โลกจะเกิดขึ้น”—สัญญาแห่งเวลา 10 พฤษภาคม 1899

“โลกนี้เป็นเพียงอะดอมในอาณาจักรอันกว้างใหญ่ที่พระเจ้าทรงปกครอง แต่โลกที่คิดคดนี้—และที่หลงไปด้วยหนึ่ง—มีคำในสายพระเนตรของพระองค์มากกว่าและแก่สืบแก่ตัวที่ไม่หลงออกจากคอก พระคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้านายผู้ทรงรักในสวรรค์ ทรงก้มลงจากฐานอันสูงส่งของพระองค์ ทรงละทิ้งความรุ่งโรจน์ที่ทรงมีกับพระบิดา เพื่อช่วยโลกที่หลงไปเพียงโลกเดียวนี้ไว้ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงทิ้งโลกที่ปราศจากบาปไว้บนสวรรค์ และแก่สืบแก่ตัวที่รักพระองค์ และเสด็จมายังโลกนี้เพื่อ ‘ได้รับบาดเจ็บจากการล่วงละเมิดของเรา’ และ ‘ได้รับบาดเจ็บเพราะความชั่วช้าของเรา’ (อิสยาห์ 53:5) พระเจ้าทรงมอบพระองค์เองในพระบุตรของพระองค์

เพื่อพระองค์จะได้มีความยินดีในการรับแกะที่หลงไปกลับคืนมา”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 190, 191

4. การเตรียมผู้สืบทอด

- ก. โดยการคบหาสมาคมกับพระคริสต์ เหล่าสาวกมีความเชื่อมั่นอย่างไรเกี่ยวกับพระวาระของพระองค์? ยอห์น 7:17; 17:7 หน้าที่ของเราในวันนี้คืออะไร?

“ผู้ที่แสวงหาความจริงและเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้า ผู้ซื่อสัตย์ต่อแสงสว่างและกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันของตน จะต้องรู้จักคำสอนนี้แน่นอน เพราะพวกเขาจะได้รับการชี้นำให้เข้าถึงความจริงทั้งหมด พระเจ้าไม่ได้สัญญาด้วยการกระทำอันชาญฉลาดของพระผู้ทรงรอบรู้ของพระองค์ว่าจะนำมนุษย์มาสู่ความรู้เกี่ยวกับความจริงของพระองค์อย่างไม่อาจต้านทานได้ หากพวกเขาไม่แสวงหาความจริงและไม่มีความปรารถนาที่จะรู้ความจริง มนุษย์มีอำนาจที่จะดับพระวิญญาณของพระเจ้า อำนาจในการเลือกนั้นอยู่กับพวกเขา พวกเขาได้รับอนุญาตให้มีอิสระในการกระทำ พวกเขาอาจเชื่อฟังผ่านพระนามและพระคุณของพระผู้ไถ่ของเรา หรือพวกเขาอาจไม่เชื่อฟังและตระหนักถึงผลที่ตามมา มนุษย์มีความรับผิดชอบในการรับหรือปฏิเสธความจริงศักดิ์สิทธิ์และนิรันดร์ พระวิญญาณของพระเจ้าจะดักเตือนอยู่เสมอ และจิตวิญญาณกำลังตัดสินใจว่าจะยอมรับหรือต่อต้านความจริง”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 3 น. 427, 428

- ข. พระเยซูตรัสกับพระบิดาอย่างไรเกี่ยวกับความเชื่อของอัครสาวก? ยอห์น 17:8 ถ้อยคำเหล่านี้มีผลกับเราในปัจจุบันอย่างไร?

“[ยอห์น 17:3, 8 อ้างจาก] นี่คือการที่วางไว้ต่อหน้าเรา เพื่อเป็นตัวแทนของพระคริสต์ เพราะพระองค์เป็นตัวแทนของพระบิดาในโลกของเรา เราต้องสอนพระวาระที่พระคริสต์ประทานให้เราในบทเรียนต่างๆ เรากำลังอยู่ในวันแห่งการไถ่บาปตามแบบฉบับ และเราไม่เพียงแต่ต้องถ่อมใจต่อพระเจ้าและสารภาพบาปของเรานั้น แต่ด้วยพรสวรรค์ในการให้การศึกษารวมของพวกเรา เราต้องพยายามสั่งสอนผู้ที่เราได้ติดต่อด้วย และนำพวกเขา มาโดยคำสั่งสอนและตัวอย่างเพื่อรู้จักพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงส่งมา”—การศึกษาของคริสเตียน น. 157

- ค. พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อใครโดยเฉพาะใน ยอห์น 17? ยอห์น 17:9, 20

“[พระคริสต์] ทรงเป็นผู้วิ้วานเพื่อผู้ต่ำต้อยที่สุด ผู้ถูกกดขี่และทุกข์ทรมานที่สุด และผู้ที่ถูกทดสอบและทดลองใจที่สุด”—การทรงเรียกที่สูงส่งของเรา น. 49

5. พระคริสต์ทรงได้รับเกียรติในเหล่าสาวกของพระองค์

- ก. พระเยซูทรงได้รับเกียรติผ่านทางสาวกของพระองค์อย่างไร? ยอห์น 17:10, 11. อะไรจำเป็นเพื่อให้การงานนี้สำเร็จลุล่วง?

“พระคริสต์ทรงออกแบบให้ระเบียบของสวรรค์ แผนการปกครองของสวรรค์ ความสามัคคีอันศักดิ์สิทธิ์ของสวรรค์ จะถูกนำเสนอในคริสตจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก ดังนั้น พระองค์จึงได้รับเกียรติในผู้คนของพระองค์ ผ่านทางพวกเขา ดวงตะวันแห่งความชอบธรรมจะส่องแสงเจิดจ้าไม่หวั่นไหวในโลก ... คริสตจักรซึ่งได้รับความชอบธรรมของพระคริสต์คือผู้รับฝากของพระองค์ ซึ่งความมั่งคั่งของความเมตตา พระคุณ และความรักของพระองค์จะปรากฏให้เห็นอย่างเต็มที่และสมบูรณ์ พระคริสต์ทรงมองผู้คนของพระองค์ในความบริสุทธิ์และความสมบูรณ์แบบของพวกเขา เป็นรางวัลแห่งการถ่อมพระองค์ และส่วนเสริมของพระสิริของพระองค์—พระคริสต์ ศูนย์กลางที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงแผ่รัศมีแห่งพระสิริทั้งหมดมาจากพวกเขา—ผู้พึงปรารถนาแห่งปวงชน น. 680

“สาวกจึงหวังว่าจะได้รับพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และความร่วมมือจากเหล่าทูตสวรรค์ได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาได้เป็นหนึ่งในเดียวกับพระคริสต์เท่านั้น ด้วยความช่วยเหลือของหน่วยงานศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ พวกเขาจะแสดงแนวร่วมอันเป็นหนึ่งเดียวต่อหน้าโลก และจะได้รับชัยชนะในการต่อสู้ที่พวกเขาถูกบังคับให้ต่อสู้กับอำนาจของความมืดอย่างไม่หยุดยั้ง เมื่อพวกเขาต้องทำงานร่วมกันต่อไป ทูตสวรรค์จะเดินนำหน้าพวกเขาเปิดทางให้ จิตใจจะพร้อมสำหรับการรับความจริง และหลายคนจะเข้ามาหาพระคริสต์ ทรายใดที่พวกเขายังคงสามัคคีกัน คริสตจักรจะดำเนินต่อไปอย่าง งดงามเหมือนดวงจันทร์ แจ่มใสเหมือนดวงอาทิตย์ และน่าเกรงขามเหมือนกองทัพที่มีธงประจำพระองค์ เพลงโซโลมอน 6:10 ไม่มีสิ่งใดจะต้านทานความก้าวหน้าของคริสตจักรได้ คริสตจักรจะก้าวจากชัยชนะหนึ่งไปสู่อีกชัยชนะหนึ่ง บรรลุพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ในการประกาศข่าวประเสริฐแก่โลกอย่างรุ่งโรจน์”—กิจการของอัครทูต น. 90, 91

วันศุกร์

วันที่ 5 กันยายน

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ความรู้ส่วนตัวเกี่ยวกับพระคริสต์สามารถส่งผลต่อชะตากรรมของข้าพเจ้าได้อย่างไร?
2. ประสบการณ์คริสเตียนของฉันสามารถใช้เป็นเครื่องมือทางการศึกษาในพระหัตถ์ของพระเจ้าได้อย่างไรบ้าง
3. ข้าพเจ้าจะทำอะไรได้บ้างเพื่อถวายเกียรติแด่พระคริสต์อย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น?

4. ในสถานการณ์ใดที่พระเชษฐทรงอธิษฐานครั้งสุดท้ายกับเหล่าสาวกของพระองค์?
5. อธิบายเหตุผลของการมาครั้งแรกของพระคริสต์

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อสาวกของพระองค์ (2)

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “และข้าพระองค์ประกาศพระนามของพระองค์แก่พวกเขาแล้ว และจะประกาศพระนามของพระองค์นั้น เพื่อความรักซึ่งพระองค์ทรงรักข้าพระองค์แล้วนั้นจะอยู่ในพวกเขา และข้าพระองค์จะอยู่ในพวกเขา” (ยอห์น 17:26)

“พระองค์ทรงเป็นมหาบุรุษที่ได้รับการถวายตัว พระองค์ทรงวิงวอนเพื่อประชาชนของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ซื่อสัตย์ พระองค์ทรงรวบรวมฝูงแกะของพระองค์ไว้ภายใต้ร่มเงาของพระผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ในที่หลบภัยอันแข็งแกร่งและมั่นคง พระองค์ทรงรอการต่อสู้ครั้งสุดท้ายกับซาตาน และพระองค์เสด็จออกไปเพื่อเผชิญหน้ากับมัน”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 680

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: ชีวิตที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์, น. 61-69

วันอาทิตย์

วันที่ 7 กันยายน

1. รวมกันเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์

ก. พระเยซูทรงกล่าวถึงจุดสำคัญอะไรในคำอธิษฐานวิงวอนของพระองค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของคริสตจักร? ยอห์น 17:11 (ภาคสุดท้าย) ข้อ 21-23

“[พระคริสต์] ทรงอธิษฐานขอให้เหล่าสาวกของพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นที่พระองค์และพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้เชื่อนี้จะเป็นพยานต่อโลกว่าพระองค์ทรงส่งพวกเรามา และพวกเราเป็นพยานถึงพระคุณของพระองค์”—ชีวิตฉันวันนี้ น. 252

“ถ้าเราเข้าใจพระเจ้าทีละคนแล้ว คุณไม่เห็นหรือว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร คุณไม่เห็นหรือว่าเราจะเข้าใจกันและกัน เราไม่สามารถเข้าใจพระเจ้าและมาถึงทางเดียวกันได้ หากใจของเราไม่ผสมผสานกันในความเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์”—การทรงเรียกที่สูงส่งของเรา น. 96.

ข. เราจะบรรลุและรักษาความสามัคคีในคริสตจักรได้อย่างไร? 1 ยอห์น 1:7

“การรวมเป็นหนึ่งของผู้เชื่อกับพระคริสต์จะนำไปสู่การรวมเป็นหนึ่งซึ่งกันและกันโดยธรรมชาติ ซึ่งสายสัมพันธ์แห่งการรวมเป็นหนึ่งนี้จะคงอยู่ยาวนานที่สุดบนโลกนี้ เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ เช่นเดียวกับที่พระคริสต์เป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา คริสเตียนเป็นกึ่งกันและเป็นเพียงกึ่งกันเดียวในเถาองุ่นที่มีชีวิต”คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 47

2. ไม่ใช่ของโลก

- ก. พระคริสต์คร่ำว่าอย่างไรเกี่ยวกับสาวกของพระองค์และโลก? ยอห์น 17:13, 14. เหตุใดโลกจึงข่มเหงพวกเขา?

“คริสเตียนยุคแรกเป็นชนชาติที่มีลักษณะพิเศษ พฤติกรรมที่ไว้ที่ติและศรัทธาอันแน่วแน่ของพวกเขาเป็นคำดำเนินอยู่เสมอที่รับกวนความสงบสุขของคนบาป แม้ว่าจะมีจำนวนน้อย ไม่มีทรัพย์สินสมบัติ ตำแหน่ง หรือตำแหน่งอันเป็นที่เคารพ แต่พวกเขาเป็นที่หวาดกลัวสำหรับคนชั่วทุกคนที่รู้จักลักษณะนิสัยและหลักคำสอนของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงถูกคนชั่วเกลียดชัง เช่นเดียวกับที่อาเบลถูกคาอินผู้ไม่เชื่อพระเจ้าเกลียดชัง ด้วยเหตุผลเดียวกับที่คาอินฆ่าอาเบล ผู้ที่พยายามจะละทิ้งการยับยั้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่นำประชากรของพระเจ้า ด้วยเหตุผลเดียวกับที่ชาวอิวาปฏิเสธและครึ่งพระผู้ช่วยให้รอดคนไม่กางเขน เพราะความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ในลักษณะนิสัยของพระองค์เป็นคำดำเนินอยู่เสมอต่อความเห็นแก่ตัวและความเสื่อมทรามของพวกเขา ตั้งแต่สมัยของพระคริสต์จนถึงปัจจุบัน สาวกผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ได้ปลุกปั่นความเกลียดชังและการต่อต้านของผู้ที่รักและเดินตามวิถีแห่งบาป”—สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 46

- ข. พระเจ้าทรงมีแผนอะไรสำหรับลูกๆ ของพระองค์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของโลก? ยอห์น 17:15, 16

“พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็นด้วยตัวอย่างของพระองค์เองว่าผู้ติดตามพระองค์สามารถอยู่ในโลกได้ แต่ไม่ใช่ของโลก พระองค์ไม่ได้มาเพื่อร่วมสนุกในความสุขหลวงคาวของโลก เพื่อปล่อยให้ประเพณีของโลกมาโน้มน้าวใจ และปฏิบัติตามธรรมเนียมของโลก แต่มาเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระบิดา เพื่อแสวงหาและช่วยเหลือผู้ที่หลงหาย ด้วยเป้าหมายนี้ คริสเตียนสามารถยืนหยัดอย่างไม่โอนเอนในสภาพแวดล้อมใดๆ ไม่ว่าสถานะหรือสถานการณ์ของเขาส่งสูงหรือต่ำด้อยเพียงใด พระองค์จะทรงสำแดงพลังของศาสนาที่แท้จริงด้วยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์”—กิจการของอัครทูต น. 467

“โลกนี้ไม่มีคริสเตียนแท้เพียงพอ คริสตจักรต้องการพวกเขา สังคมไม่สามารถละเว้นพวกเขาได้ พระเยซูทรงอธิษฐานต่อสาวกของพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานขอให้พระองค์ทรงนำพวกเขาออกไปจากโลก แต่ขอให้พระองค์ทรงปกป้องพวกเขาจากความชั่วร้าย” พระเยซูทรงทราบว่าเราอยู่ในโลกนี้และเผชิญกับการล่อลวง แต่พระองค์ทรงรักเราและจะทรงประทานพระคุณแก่เราเพื่อเอาชนะอิทธิพลที่ทำให้ลายล้างโลก พระองค์ต้องการให้เราเป็นลักษณะนิสัยที่สมบูรณ์แบบ เพื่อว่าความดีอันของเราจะได้ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมในผู้อื่น”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 334

3. พลังแห่งความจริง

ก. ความจริงมีประโยชน์อะไรแก่ผู้รู้และปฏิบัติตาม? ยอห์น 8:32; 17:17

“เมื่อรับเชื่อแห่งความจริงเข้าไปในหัวใจแล้ว เชื่อแห่งความจริงจะควบคุมความปรารถนา ชำระความคิด และทำให้จิตใจหวานขึ้น . . .

“พระวangesของพระเจ้าจะต้องมีผลในการทำให้อริสฤทธิในความสัมพันธ์ของเรากับสมาชิกทุกคนในครอบครัวมนุษย์ เชื่อแห่งความจริงจะไม่ก่อให้เกิดวิญญานของการแข่งขัน ความรักแห่งความทะเยอทะยาน ความปรารถนาที่จะเป็นทีหนึ่ง ความรักที่แท้จริงซึ่งเกิดจากสวรรค์นั้นไม่เห็นแก่ตัวและเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ไม่ขึ้นอยู่กับการสรรเสริญของมนุษย์ หัวใจของผู้ที่ได้รับพระคุณของพระเจ้าจะสันไปด้วยความรักต่อพระเจ้าและต่อผู้ที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อ ตัวคนไม่ได้ค้นร่นเพื่อให้ได้รับการยอมรับ เขาไม่ได้รักคนอื่นเพราะว่าพวกเขา รักและทำให้พระองค์พอพระทัย เพราะพวกเขาเห็นคุณค่าในคุณงามความดีของเขา แต่เพราะพวกเขาเป็นทรพยาสนที่พระคริสต์ทรงซื้อไว้ หากแรงจูงใจ คำพูด หรือการกระทำของเขาถูกเข้าใจผิดหรือบิดเบือน เขาก็ไม่โกรธเคือง แต่จะดำเนินชีวิตตามแนวทางของเขา เขาเป็นคนใจดีและรอบคอบ ถ่อมตัวในความคิดเห็นของตัวเอง แต่ก็ได้เต็มไปด้วยความหวัง ไว้วางใจในความเมตตาและความรักของพระเจ้าเสมอ”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 100, 101

ข. ความจริงถูกกำหนดไว้อย่างไร? สดุดี 119:142.

“ความจริงที่อยู่ในพระเยซูคือการเชื่อฟังพระบัญญัติทุกประการของพระยะโฮวา เป็นงานแห่งจิตใจ การทำให้อริสฤทธิตามพระคัมภีร์ไม่ใช่การทำให้อริสฤทธิแบบหลอกลวงซึ่งจะไม่ค้นหาพระคัมภีร์ แต่จะเชื่อฟังความรู้สึกและแรงกระตุ้นที่ตีมากกว่าการแสวงหาความจริงเหมือนเป็นสมบัติที่ซ่อนอยู่ การทำให้อริสฤทธิตามพระคัมภีร์จะทำให้ผู้ครอบครองรู้ข้อกำหนดของพระเจ้าและเชื่อฟังข้อกำหนดเหล่านั้น”—เชิดชูพระองค์ น. 152

ค. เราจะได้รับการชำระให้อริสฤทธิโดยความจริงได้อย่างไร? ยอห์น 17:19; 16:13 (ส่วนแรก)

“พระคริสต์ทรงประกาศว่าพระองค์ทรงทำให้พระองค์เองบริสุทธิ์ เพื่อว่าเราจะได้รับการทำให้อริสฤทธิเช่นกัน พระองค์ทรงรับเอาธรรมชาติของเราไว้กับพระองค์ และกลายเป็นแบบอย่างที่ไม่มีที่ติสำหรับมนุษย์ พระองค์ไม่ทรงทำผิดพลาด เพื่อว่าเราจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ และเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ในฐานะผู้พิชิต

พระองค์ทรงอธิบายพื้นฐานเพื่อว่าเราจะได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยอาศัยความจริง ความจริงคืออะไร พระองค์ทรงประกาศว่า ‘พระวาระของพระองค์คือความจริง’ สาวกของพระองค์จะได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริง”—ชีวิตในวันนี้ น. 252

4. การเอาใจใส่ที่กว้างขวาง

ก. เราทราบได้อย่างไรว่าพระคริสต์ทรงรวมเราไว้ในการอธิษฐานไถ่แก้ภัยของพระองค์? ยอห์น 17:20

“ทุกสิ่งทีพระคริสต์ทรงเป็นสำหรับเหล่าสาวก พระองค์ทรงปรารถนาที่จะเป็นสำหรับลูกๆ ของพระองค์ในปัจจุบัน”—สันติวิธี น. 75

“ผู้ที่ได้รับการไถ่ของพระคริสต์คืออัครทูตของพระองค์ เป็นสมบัติล้ำค่าและพิเศษของพระองค์”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 6 น. 309

ข. เรามีความมั่นใจอย่างไรว่าการดูแลของพระคริสต์ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เหนือเราในปัจจุบัน? ยอห์น 14:16

“ถ้อยคำที่พูดกับเหล่าสาวกนั้นก็พูดกับเราด้วย พระผู้ลอบโยนเป็นของเราและของพวกเขา พระวิญญาณทรงประทานกำลังที่ล้ำอนิจนิรันดร์ที่คืนรนต่อสู้ในยามฉุกเฉิน ท่ามกลางความเกลียดชังของโลก และในกระหน่ำถึงความล้มเหลวและความผิดพลาดของตนเอง ในความโศกเศร้าและความทุกข์ยาก เมื่ออนาคตมืดมนและสับสน และเรารู้สึกไร้หนทางและโดดเดี่ยว—นี่คือเวลาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานความสบายใจแก่ใจในการตอบคำอธิษฐานแห่งศรัทธา”—กิจการของอัครทูต น. 51

“ในยามที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด เมื่อความท้อแท้จะครอบงำจิตวิญญาณ เป็นเวลาที่พระเนตรที่เฝ้ารอวังของพระเชษฐภคินีเห็นว่าเราต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ ยามที่มนุษย์จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือคือยามที่พระเจ้าให้โอกาส เมื่อการช่วยเหลือของมนุษย์ทั้งหมดล้มเหลว พระเยซูจึงเสด็จมาช่วยเหลือเรา และการประทับอยู่ของพระองค์จะขจัดความมืดมิดและขจัดเมฆแห่งความเศร้าหมอง”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 4 น. 530

ค. พระเยซูทรงแสดงความปรารถนาใดเพื่อประโยชน์ของประชากรของพระองค์ในตอนที่คำอธิษฐานของพระองค์? ยอห์น 17:24

“ก่อนที่รากฐานของโลกจะถูกวางลง พระบิดาและพระบุตรได้ร่วมกันทำพันธสัญญาเพื่อไถ่ถอนมนุษย์ หากเขาถูกซาตานเอาชนะ ทั้งสองจับมือกันเป็นสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ว่าพระคริสต์จะทรงเป็นผู้ไถ่กู้ประกันเผ่าพันธุ์มนุษย์ พระคริสต์ได้ทำให้คำสัญญานี้เป็นจริง”—ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 834

5. เพื่อเราจะได้อะไรจากพระนามของพระองค์

ก. เราจะสะท้อนพระบิดาโดยทางพระคริสต์ได้อย่างไร? ยอห์น 17:25, 26

“พระคริสต์ทรงประกาศว่าพระองค์เองถูกส่งมาในโลกในฐานะตัวแทนของพระบิดา ด้วยความสูงส่งของอุปนิสัยของพระองค์ ด้วยพระเมตตาและความสงสารของพระองค์ ด้วยความรักและความดีของพระองค์ พระองค์จึงทรงยืนอยู่ต่อหน้าเราในฐานะตัวแทนของความสมบูรณ์แบบของพระเจ้า เป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่สามารถมองเห็นได้”—คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 739

ข. ในชีวิตเราจะต้องมีจุดเน้นอะไรอยู่เสมอ? เฮอร์มีย์ 9:23, 24

การโอ้อวดความดีในตัวเราเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม

“พระบัญญัตินั้นมีไว้สำหรับผู้ที่จะอวดอ้างตนเองจะอวดอ้างพระเจ้า... ฉะนั้น มนุษย์จึงไม่มีเหตุผลใดที่จะอวดอ้างตนเองได้ เพราะว่าทุกพรที่ตนมีและคุณสมบัติที่ดีที่ตนมีอยู่ล้วนเป็นหนี้พระคุณของพระคริสต์ ไม่มีใครควรยกย่องตนเองว่าเป็นผู้มีความรู้หรือความชอบธรรม...

“ผู้ที่มิประสบการณืลึกซึ้งที่สุดในเรื่องของพระเจ้า เป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากความเย่อหยิ่งหรือการยกย่องตนเองมากที่สุด พวกเขาไม่มีความคิดลุ่มหลงที่สุดเกี่ยวกับตนเอง และความคิดที่สูงส่งที่สุดเกี่ยวกับความรุ่งโรจน์และคุณธรรมของพระคริสต์... เมื่อเรามองดูสวรรค์และมองเห็นลักษณะนิสัยของพระคริสต์ได้อย่างชัดเจน เราจะยกย่องพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในใจของเรา

“เมื่อบุคคลได้อธิษฐานขอพรจากพระเจ้าแล้ว เขาจะค้นพบข้อบกพร่องร้ายแรงในตัวเอง ความไม่เหมือนกับพระคริสต์ของเขาที่มีมากจนเขาเห็นความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตของเขา อย่างไรก็ตาม เขายังคงศึกษาด้วยความปรารถนาที่จะเป็นเหมือนตัวอย่างอันยิ่งใหญ่ของเขา”—บุตรชายหญิงของพระเจ้า น. 235

วันศุกร์

วันที่ 12 กันยายน

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ข้าพเจ้าจะทำอะไรได้บ้างเพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่พี่น้อง?
2. ข้าพเจ้าจะได้รับประโยชน์จากการอธิษฐานของพระคริสต์เพื่อสาวกของพระองค์ได้อย่างไร?
3. ข้าพเจ้าจะพัฒนาความรู้เกี่ยวกับพระนามของพระเจ้าให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นได้อย่างไร?

4. อธิบายคำพูดของพระคริสต์ที่ว่า “พวกเขาไม่ใช่ของโลก”
5. สรุปคำจำกัดความของคำว่า “ความจริง” ในพระกัมภีร์

การพิพากษาของพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “แล้วพระเยซูจึงตรัสกับเปโตรว่า “จงเอาดาบของท่านใส่ฝักเสีษ ด้วยซึ่งพระบิดาของเราประทานแก่เราแล้วนั้น เราจะไม่ดึงจากถ้วยนั้นหรือ”? (ยอห์น 18:11)

“ช่วงเวลาอันเลวร้ายได้มาถึงแล้ว นั่นคือช่วงเวลาที่ต้องตัดสินชะตากรรมของโลก”—ผู้ฟังปราธนาแห่งปวงชน น. 690

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: งานเขียนในยุคแรก น. 165-168

วันอาทิตย์

วันที่ 14 กันยายน

1. ช่วงเวลาอันจริงจัง

ก. เมื่อพระเยซูจบคำอธิษฐานวิงวอนแล้ว พระองค์ทรงไปกับเหล่าสาวกของพระองค์ที่ไหน และเพื่อจุดประสงค์ใด? ยอห์น 18:1; มัทธิว 26:36

ข. ในการวิงวอนขอสาวกสามคนให้ร่วมไปกับพระองค์ พระเจ้าทรงขอสิ่งใด และทำไม? มาระโก 14:33, 34

“จุดประสงค์ของชาตาคือทำให้ความชั่วร้ายทวีคูณขึ้นจนดูเหมือนว่าการไถ่บาปเป็นไปไม่ได้ เพื่อที่พระบุตรของพระเจ้าซึ่งต้องการช่วยโลกที่หลงหายจะต้องถูกบดขยี้ด้วยคำสาปของบาป การกระทำของศัตรูที่ระมัดระวังในการนำความคิดบาปจำนวนมากมายมาถวายแด่พระคริสต์ ทำให้เกิดความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสจนพระองค์รู้สึกว่าการไถ่บาปไม่สามารถอยู่ต่อหน้ามนุษย์คนใดได้เลย พระองค์ไม่อาจทนเห็นแม้แต่สาวกของพระองค์ต้องเห็นความทุกข์ทรมานของพระองค์ในขณะที่พระองค์ไถ่ตรงถึงความทุกข์ยากของโลก แม้แต่มิตรที่พระองค์รักที่สุดก็ไม่ควรอยู่เป็นเพื่อนพระองค์ คาบแห่งความยุติธรรมถูกชักออกจากฝัก และพระพิโรธของพระเจ้าต่อความชั่วร้ายได้ลงมาจากดาวแทนของมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ บุตรคนเดียวของพระบิดา”—หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส [เอเลน จี ไวท์] ฉบับที่ 5 น. 1102, 1103

2. ความปวดร้าวอันลุ่มลึก

ก. สาระสำคัญของการอธิษฐานครั้งแรกของพระคริสต์ที่เทศน์คืออะไร? มาระโก 14:35, 36

“บัดนี้พระคริสต์ทรงยืนอยู่ในท่าที่ที่แตกต่างจากที่ทรงเคยทรงยืนมาก่อน ความทุกข์ทรมานของพระองค์สามารถอธิบายได้ดีที่สุดจากถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะว่า ‘จงตื่นขึ้นเถิด เจ้าดาบ จงต่อสู้กับผู้เลี้ยงแกะของเรา และต่อสู้กับคนที่เปื้อนเพื่อนของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัส’ (ซคาริยาห์ 13:7) ในฐานะตัวแทนและผู้ค้ำประกันสำหรับคนบาป พระคริสต์ทรงทนทุกข์ทรมานภายใต้ความยุติธรรมของพระเจ้า พระองค์ทรงเห็นว่าความยุติธรรมหมายถึงอะไร ก่อนหน้านั้น พระองค์ทรงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยให้ผู้อื่น แต่ตอนนี้ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะมีผู้ไกล่เกลี่ยให้พระองค์เอง

“เมื่อพระคริสต์รู้สึกว่าเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาของพระองค์แตกสลาย พระองค์กลัวว่าในสภาพมนุษย์ของพระองค์ พระองค์จะไม่สามารถทนต่อการขัดแย้งที่กำลังจะมาถึงกับอำนาจของความมืดได้ ในถิ่นทุรกันดารแห่งการล่องลง ฆาตกรรมของเผ่าพันธุ์มนุษย์ตกอยู่ในอันตราย พระคริสต์ทรงเป็นผู้พิชิต บัดนี้ ผู้ล่องลงได้เสด็จมาเพื่อต่อสู้ครั้งสุดท้ายที่น่ากลัว พระองค์ทรงเตรียมการสำหรับเรื่องนี้ในช่วงสามปีที่พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระราชกิจ ทุกอย่างตกอยู่ในอันตรายกับพระองค์ หากพระองค์ล้มเหลวที่นี่ ความหวังในการครอบครองของพระองค์จะสูญสิ้น อาณาจักรของโลกจะกลายเป็นของพระคริสต์ในที่สุด พระองค์เองจะถูกโค่นล้มและขับไล่ออกไป แต่ถ้าสามารถเอาชนะพระคริสต์ได้ โลกจะกลายเป็นอาณาจักรของซาตาน และเผ่าพันธุ์มนุษย์จะอยู่ในอำนาจของพระองค์ตลอดไป ด้วยปัญหาความขัดแย้งที่อยู่ตรงหน้าพระองค์ จิตวิญญาณของพระคริสต์ได้เดินไปด้วยความกลัวที่จะแยกจากพระเจ้า—ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 686, 687

ข. เมื่อพระเยซูกลับมาจากการอธิษฐานอันเจ็บปวด พระองค์พบว่าสาวกของพระองค์อยู่ในสภาพใด พระองค์ทรงตำหนิพวกเขาอย่างไร? มาระโก 14:37, 38

“พระองค์ทรงลุกขึ้นด้วยความขากลำบาก พระองค์เดินโซเซไปยังที่ที่พระองค์ทรงทิ้งสายของพระองค์ไว้ แต่พระองค์ ‘พบพวกเขานอนหลับ’ หากพระองค์ทรงพบพวกเขากำลังอธิษฐาน พระองค์ก็จะทรงบรรเทาทุกข์ หากพวกเขากำลังแสวงหาที่หลบภัยในพระเจ้า เพื่อว่าการกระทำของซาตานจะไม่เข้าครอบงำพวกเขา พระองค์คงทรงได้รับการปลอบโยนจากศรัทธาที่มั่นคงของพวกเขา แต่พวกเขาไม่ได้ใส่ใจคำเตือนซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ‘จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน’ ในตอนแรก พวกเขาทั้งหมดมาเมื่อเห็นเจ้านายของพวกเขา ซึ่งโดยปกติแล้วสงบและสง่างามมาก กำลังต่อสู้กับความเศร้าโศกที่เกินกว่าจะเข้าใจได้ พวกเขาอธิษฐานเมื่อได้ยินเสียงร้องอันดังของผู้ที่ทุกข์ทรมาน พวกเขาไม่ได้ตั้งใจที่จะละทิ้งพระเจ้าของพวกเขา แต่ดูเหมือนว่าพวกเขาจะมึนงงจนสะดุ้งได้ ซึ่งพวกเขา

อาจจะสละมันออกได้หากพวกเขายังคงวิงวอนต่อพระเจ้า พวกเขาไม่ตระหนักถึงความจำเป็นของการเฝ้าระวัง
และอธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อต่อต้านการล่อลวง”—อ้างอิง น. 688

3. ความปวดร้าวอันลุ่มลึก (ต่อ)

- ก. คำอธิษฐานครั้งที่สองของพระคริสต์คืออะไร และเหล่าสาวกกำลังทำอะไร? มัทธิว 26:42, 43. แล้วคำพยากรณ์อะไรได้สำเร็จ? อิสยาห์ 52:14

“เมื่อไม่นานนี้ พระเยซูทรงขึ้นหอคอยเหมือนคันสนซีดาร์ที่แข็งแรง ทนต่อพายุแห่งการต่อต้านที่โหมกระหน่ำใส่พระองค์ ความตั้งใจที่ค้ำจุนและหัวใจที่เต็มไปด้วยความอาฆาตพยาบาทและความเจ้าเล่ห์พยายามอย่างไรผลที่จะทำให้พระองค์สับสนและเอาชนะพระองค์ได้ พระองค์ทรงยืนหยัดในความสว่างงามของพระเจ้า ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า บัดนี้ พระองค์ทรงเป็นเหมือนคันอ้อที่ถูกพายุโหมกระหน่ำ พระองค์ทรงเข้าใกล้การบรรลุผลของงานของพระองค์ในฐานะผู้พิชิต โดยทรงได้รับชัยชนะเหนืออำนาจของความมืดในทุกๆ ก้าว พระองค์ทรงได้รับเกียรติแล้ว พระองค์ทรงอ้างความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า พระองค์ทรงเทเพลงสรรเสริญพระองค์อย่างไม่ลดละ พระองค์ทรงตรัสกับเหล่าสาวกด้วยถ้อยคำที่กล้าหาญและอ่อนโยน บัดนี้ เวลาแห่งอำนาจของความมืดก็มาถึง บัดนี้ เสียงของพระองค์ได้ยินในอากาศยามเย็นที่เงียบสงบ ไม่ใช่ในโทนเสียงแห่งชัยชนะ แต่เต็มไปด้วยความทุกข์ทรมานของมนุษย์” —ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 689, 690

- ข. ในช่วงไม่กี่วันนั้น พระบุตรของพระเจ้าได้รับการปลอบโยนอย่างไร ลูกา 22:43 อิสยาห์พยากรณ์ด้วยถ้อยคำใดถึงความทุกข์ทรมานและการปลอบโยนของพระคริสต์? อิสยาห์ 53:11

“ในวิกฤตการณ์อันน่ากลัวนี้ เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างตกอยู่ในอันตราย เมื่อถั่วลิสงกลับสั้นไหวในมือของผู้ทุกข์ทรมาน สวรรค์ก็เปิดออก แสงสว่างส่องออกมาท่ามกลางความมืดมิดที่โหมกระหน่ำของชั่วร้ายแห่งวิกฤตการณ์ และทูตสวรรค์ผู้ทรงพลังซึ่งยืนอยู่ในที่ประทับของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่ซาตานตกลงมา ได้มาอยู่ข้างพระคริสต์ ทูตสวรรค์มาไม่ใช่เพื่อหนีภัยจากพระหัตถ์ของพระคริสต์ แต่มาเพื่อเสริมกำลังให้พระองค์ล้ม โดยมั่นใจในความรักของพระบิดา พระองค์มาเพื่อมอบพลังแก่ผู้วิงวอนต่อพระเจ้าที่เป็นมนุษย์ พระองค์ชี้ให้พระองค์เห็นสวรรค์ที่เปิดอยู่ บอกพระองค์ถึงวิญญาณที่จะได้รับความรอดเป็นผลจากความทุกข์ทรมานของพระองค์ พระองค์รับรองกับพระองค์ว่าพระบิดาของพระองค์ยิ่งใหญ่และทรงพลังยิ่งกว่าซาตาน ความตายของพระองค์จะส่งผลให้ซาตานต้องพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง และอาณาจักรของโลกนี้จะมอบให้กับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้สูงสุด พระองค์บอกพระองค์ว่าพระองค์จะเห็นความทุกข์ยากของจิตวิญญาณของพระองค์ และจะพอใจ เพราะพระองค์จะเห็นคนจำนวนมาก เผ่าพันธุ์มนุษย์ได้รับการช่วยให้รอด ได้รับการช่วยให้รอดชั่ววินรันดร์” —อ้างอิง น. 693, 694

4. พระเยซูถูกจับกุม

ก. ใครเป็นหัวหน้ากลุ่มที่จับกุมพระเยซู? ยอห์น 18:2-5

ข. เกิดอะไรขึ้นกับฝูงชนที่โกรธแค้นเมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยพระองค์แก่พวกเขา? ยอห์น 18:6

“ไม่มีร่องรอยของความทุกข์ทรมานของพระองค์เมื่อไม่นานนี้ปรากฏให้เห็นขณะที่พระเยซูทรงก้าวออกไปเพื่อต้อนรับผู้ทรงยศพระองค์ พระองค์ทรงยืนอยู่ข้างหน้าสาวกของพระองค์แล้วตรัสว่า ‘ท่านตามหาใคร’ พวกเขาตอบว่า ‘เยซูชาวนาซาเร็ธ’ พระเยซูทรงตอบว่า ‘เราคือผู้นั้น’ ขณะที่ตรัสคำเหล่านี้ ทูตสวรรค์ที่เพิ่งปรนนิบัติพระเยซูได้เคลื่อนตัวระหว่างพระองค์กับฝูงชน แสงสว่างจากสวรรค์ส่องไปที่ใบหน้าของพระผู้ช่วยให้รอด และรูปร่างคล้ายนกพิราบปกคลุมพระองค์ ในที่ซึ่งพระสิริรุ่งโรจน์จากสวรรค์นี้ ฝูงชนที่สังหารผู้คนไม่สามารถยืนหยัดได้ชั่วขณะ พวกเขาชอยหลัง ปะโรหิต ผู้เฒ่า ทหาร และแม่แต่ยูดาส ต่างก็ล้มลงเหมือนคนตายบนพื้น

“ทูตสวรรค์ถอยออกไป และแสงสว่างก็จางหายไป พระเยซูมีโอกาสดลหนึ่ แต่พระองค์ยังคงสงบและควบคุมตนเองได้ ขณะที่เราสรรเสริญ พระองค์ยืนอยู่ท่ามกลางกลุ่มคนที่แข็งกระด้าง ซึ่งขณะนี้หมอบราบลงและหมดหนทางอยู่ตรงพระบาทของพระองค์ เหล่าสาวกมองดูอย่างเงียบบังด้วยความประหลาดใจและความเกรงขาม”—ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 694

ก. การทรยศของยูดาสส่งผลต่อฝูงชนอย่างไร—และความอ่อนโยนของพระเยซูจะถูกตีความผิดโดยเปโตรอย่างไร? ยอห์น 18:7-10; ลูกา 22:47-50.

ฝูงชนเริ่มกล้าขึ้นเมื่อเห็นยูดาสจะต้องคุกคลของพระองค์ผู้ซึ่งเพิ่งได้รับเกียรติต่อหน้าต่อตาพวกเขา พวกเขาจึงจับพระเยซูและเริ่มมดมืออันล้ำค่าเหล่านั้นที่เคยใช้ทำความดี

“พวกสาวกคิดว่าพระอาจารย์ของพวกเขาจะไม่ยอมให้พระองค์ถูกจับไป เพราะอำนาจเดียวกันกับที่ทำให้ฝูงชนล้นตามันสามารถทำให้พวกเขาไว้ที่พึ่งได้ จนกระทั่งพระเยซูและสาวกของพระองค์หนีไปได้ พวกเขาผิดหวังและุ่นเคืองเมื่อเห็นเชือกที่ผูกมัดพระหัดธ์ของพระองค์ที่พวกเขาไว้ก เปโตรโกรธจัดจึงชักดาบออกมาอย่างหุนหันพลันแล่นและพยายามปกป้องพระอาจารย์ของเขา แต่เขาตัดหูคนรับใช้ของมหาปุโรหิตขาดเพียงข้างเดียว”—อ้างอิง น. 696

5. เหยียบเครื่องบิบนไวน์เพียงลำพัง

- ก. บรรยายถึงความรักที่อดทนซึ่งพระเยซูทรงสำแดงออกมาในขณะที่พระองค์ถูกจับกุม มัทธิว 26:51-53; ลูกา 22:50, 51 สวรรค์มีมุมมองอย่างไร?

“พวกสาวกเริ่มมีความหวังเมื่อเห็นว่าฝูงชนล้มลงอย่างรวดเร็วด้วยกระบองและดาบ เมื่อพวกเขาลุกขึ้นและล้อมรอบพระบุตรของพระเจ้าอีกครั้ง เปโตรก็ดึงดาบออกและฟันคนรับใช้ของมหาปุโรหิตและตัดหูขาด พระเยซูสั่งให้เขาเก็บดาบขึ้นและกล่าวว่า “เจ้าคิดว่าตอนนี้ฉันไม่สามารถอธิษฐานต่อพระบิดาของฉันได้ และพระองค์จะประทานทูตสวรรค์มากกว่าสิบสองกองพลให้แก่อันที่หรือ” ฉันเห็นว่าเมื่อพูดคำเหล่านี้ ทูตสวรรค์ก็มีสีหน้ามีความหวัง พวกเขาปรารถนาที่จะล้อมรอบผู้บัญชาการของพวกเขาและสลายฝูงชนที่โกรธแค้นนั้น ใจของเหล่าสาวกก็จมลงด้วยความสิ้นหวังและความผิดหวังอย่างขมขื่น เมื่อพระเยซูทรงยอมให้ศัตรูของพระองค์นำพระองค์ไป

“บรรดาสาวกแล้วต่ออันตรายถึงชีวิตของตนเอง จึงละทิ้งพระองค์และหนีไป พระเยซูถูกทิ้งไว้เพียงลำพัง ในมือของฝูงชนที่ก่อเหตุฆาตกรรม โอ้ ช่างเป็นชัยชนะของซาตาน! และเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าก็โศกเศร้าเสียใจเพียงใด! ทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์จำนวนมาก ซึ่งแต่ละองค์มีทูตสวรรค์สูงใหญ่ที่เป็นผู้นำ ถูกส่งมาเป็นพยานในเหตุการณ์นั้น พวกเขาต้องบันทึกทุกความดูหมิ่นและความโหดร้ายที่พระบุตรของพระเจ้าต้องเผชิญ และบันทึกทุกความเจ็บปวดทรมานที่พระเยซูต้องทนทุกข์ เพราะคนที่ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่น่าสะพรึงกลัวนี้จะได้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมดอีกครั้งในตัวละครที่มีชีวิต”—งานเขียนในยุคแรก น. 167, 168

- ข. ทุกคนที่ยอมรับพระคริสต์ต้องเรียนรู้อะไรจากการพักผ่อนของพระเจ้าต่อเปโตร ยอห์น 18:11; 1 ยอห์น 3:15

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. การที่พระคริสต์ทรงดึงดูดใจสาวกของพระองค์เป็นพิเศษนั้นมีความถูกต้องสำหรับฉันอย่างไร?
2. ประสบการณ์ของพระเจ้าที่เกาห์เสม็นีควรส่งผลต่อข้าพเจ้าอย่างไร?
3. ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงปฏิกิริยาแบบเดียวกับที่เปโตรแสดงเมื่อพระเยซูถูกจับกุมได้อย่างไร?
4. สาเหตุหลักแห่งความทุกข์ทรมานของพระคริสต์คืออะไร?

5. ผู้ชนจำนวนมากมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อรัศมีของทูตสวรรค์?

ซีโมน เปโตร

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ซีโมน ซีโมนเอ๋ย ลูกบิด ซาตานได้ปรารถนาที่จะได้พวกท่านไป เพื่อมันจะศิโรนพวกท่านเหมือนข้าวสาลีแต่เราได้อธิษฐานเพื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ขาดไป และเมื่อท่านหันกลับมาแล้ว จงชูกำลังที่เนื่องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:31, 32)

“เปโตรล้มลงเพราะความสามารถในการพึ่งตนเอง และเพราะการกลับใจและความอับอาย จึงทำให้เท้าของเขามั่นคงอีกครั้ง”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 155

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม:

คำพยานสำหรับคริสตจักร ฉบับที่ 5 น. 331-336

วันอาทิตย์

วันที่ 21 กันยายน

1. ลักษณะนิสัยของเปโตร

ก. เมื่อซีโมนมาหาพระเยซูครั้งแรก พระองค์ตรัสกับเขาว่าอย่างไร? ยอห์น 1:42 เราทราบอะไรเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของเปโตรก่อนที่จะเขาจะเปลี่ยนใจเลื่อมใส?

“พระเนตรของพระคริสต์ทรงมองดู [เปโตร] ขณะทรงอ่านลักษณะนิสัยและประวัติชีวิตของพระองค์ ธรรมชาติที่หุนหันพลันแล่นของพระองค์ หัวใจที่รักและเห็นอกเห็นใจของพระองค์ ความทะเยอทะยานและความมั่นใจในตนเองของพระองค์ ประวัติการล้มลงของพระองค์ การกลับใจ การทำงานของพระองค์ และการสิ้นพระชนม์ในฐานะผู้พลีชีพของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงอ่านสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด”—ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 139

“เปโตรอ่อนแอในจุดที่เขาคิดว่าตนเองเข้มแข็ง และเมื่อเขามองเห็นความอ่อนแอของตนเองแล้ว เขาจึงรู้ว่าจำเป็นต้องพึ่งพาพระคริสต์”—อ้างอิง น. 382

ข. แม้ว่าพระองค์จะบอกพร่อง แต่พระเยซูทรงเสนอคำเชิญอะไรให้เปโตร? มทธิว 4:18, 19

“หลังจากที่อัสยาห์ได้เห็นความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและความไม่คู่ควรของตนเองแล้ว เขาก็ได้รับมอบหมายให้ดูแลข่าวสารของพระเจ้า หลังจาก que เปโตรได้รับการชี้นำให้ละทิ้งตนเองและพึ่งพาอำนาจของพระ

เจ้าแล้ว เขาก็ได้รับการเรียกให้ทำงานเพื่อพระคริสต์”—อ้างอิง น. 246

2. ความผิดพลาดของเปโตร

- ก. ข้อเท็จจริงใดที่เผยให้เห็นว่าเปโตรก็ผิดพลาดได้เช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป แม้จะรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเทกอสต์แล้วก็ตาม? กาลาเทีย 2:11-14

“เปโตร] ได้รับความไว้วางใจจากคนจำนวนมากด้วยการประพฤติตนอย่างรอบคอบต่อผู้กลับใจใหม่ที่เป็นชาวต่างชาติ ในช่วงเวลาหนึ่ง เขาประพฤติตามแสงสว่างที่ประทานจากสวรรค์ เขาเอาชนะอคติตามธรรมชาติของตัวเองได้จนถึงขั้นนั่งร่วมโต๊ะกับผู้กลับใจใหม่ที่เป็นชาวต่างชาติ แต่เมื่อชาวยิวบางคนที่เคร่งครัดในธรรมเนียมปฏิบัติพิธีกรรมมาจากกรุงเยรูซาเล็ม เปโตรก็เปลี่ยนท่าทีต่อผู้กลับใจใหม่ที่นับถือศาสนาอื่นอย่างไม่เหมาะสม ชาวยิวหลายคน ‘สร้างทำเป็นกับเขาเช่นกัน จนถึงขนาดที่บารนาบัสก็หลงไปกับการเสแสร้งของพวกเขาด้วย’ การเปิดเผยความอ่อนแอของผู้ที่ได้รับการยกย่องและรักในฐานะผู้นำนี้ ทั้งรอยประทับที่เจ็บปวดอย่างยิ่งไว้ในใจของผู้เชื่อชาวต่างชาติ คริสตจักรถูกคุกคามด้วยการแบ่งแยก”—กิจการของอัครทูต น. 198

- ข. เราเรียนรู้บทเรียนอะไรได้บ้างจากความผิดพลาดและการฟื้นฟูของเปโตร? สดุดี 145:14

“เปโตรเห็นความผิดพลาดที่ตนได้ทำลงไป และรีบแก้ไขความชั่วที่เกิดขึ้นทันทีเท่าที่ตนจะสามารถทำได้ พระเจ้าผู้ทรงทราบจุดจบตั้งแต่ต้น ทรงอนุญาตให้เปโตรเปิดเผยจุดอ่อนในตัวเขา เพื่อให้อัครสาวกผู้ถูกทดสอบเห็นว่าตนเองไม่มีอะไรจะอวดอ้างได้ แม้แต่คนดีที่สุดก็ยังทำผิดพลาดในการตัดสินใจ พระเจ้ายังเห็นว่าในอนาคตจะมีคนหลงผิดถึงขนาดอ้างสิทธิพิเศษอันสูงส่งของพระเจ้าแก่ผู้เดียวสำหรับเปโตรและผู้สืบตำแหน่งที่อ้างตัวเป็นสาวกของเขา และบันทึกความอ่อนแอของอัครสาวกนี้ก็ยังคงไว้เป็นหลักฐานว่าเขาทำผิดพลาดได้ และเขาไม่ได้มีระดับเหนือกว่าอัครสาวกคนอื่นๆ เลย

“ประวัติศาสตร์ของการละทิ้งหลักการที่ถูกต้องนี้ถือเป็นคำเตือนอันเคร่งขรึมสำหรับบุคคลในตำแหน่งที่ไว้วางใจในพระเจ้าว่าพวกเขาจะไม่ล้มเหลวในความซื่อสัตย์สุจริต แต่ยึดมั่นในหลักการอย่างมั่นคง ยิ่งความรับผิดชอบที่มอบให้กับตัวแทนของมนุษย์มากขึ้นและโอกาสในการสั่งการและความคุมมากขึ้นเท่าใด อันตรายที่เขาได้รับก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้นหากเขาไม่ปฏิบัติตามแนวทางของพระเจ้าอย่างรอบคอบและไม่ทำงานอย่างสอดคล้องกับการตัดสินใจที่กลุ่มผู้เชื่อทั่วไปได้ตกลงกันในสภารวม”—อ้างอิง น. 198, 199

3. เปโตร ไม่ใช่รากฐานของคริสตจักร

ก. พระเยซูตรัสว่าอย่างไรเกี่ยวกับรากฐานของคริสตจักร? มัทธิว 16:16-19.

“ความจริงที่เปโตรสารภาพไว้เป็นรากฐานของศรัทธาของผู้เชื่อ เป็นสิ่งที่พระคริสต์เองทรงประกาศว่าเป็นชีวิตนิรันดร์ แต่การมีความรู้ไม่ใช่เหตุผลสำหรับการยกย่องตนเอง ความรู้ไม่ได้เปิดเผยให้เปโตรได้รับรู้โดยอาศัยปัญญาหรือความคิดของตนเอง มนุษย์เองไม่มีทางเข้าถึงความรู้เรื่องพระเจ้าได้ด้วยตัวเอง...”

“คำว่า เปโตร หมายความว่าก้อนหิน—ก้อนหินที่กลิ้งไปมา เปโตรไม่ใช่ศิลาที่คริสตจักรตั้งอยู่ ประดุแห่งนรกกลับอาชนะเขาได้เมื่อเขาปฏิเสธพระเจ้าของเขาด้วยคำสาปแช่งและคำสาบาน คริสตจักรถูกสร้างขึ้นบนผู้ที่ประดุแห่งนรกไม่สามารถอาชนะได้”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 412, 413

ข. เช่นเดียวกับเปโตร ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกคนอื่นๆ ประกาศอะไรเกี่ยวกับรากฐานที่แท้จริงของคริสตจักร วันยาห์ 28:16; 1 โครินธ์ 3:11; 1 เปโตร 2:3-6.

“ต่อหน้าพระเจ้าและสติปัญญาจากสวรรค์ทั้งหมด ต่อหน้ากองทัพนรกที่มองไม่เห็น พระคริสต์ทรงสถาปนาศิสตจักรของพระองค์บนศิลามีชีวิต ศิลา นั่นคือพระองค์เอง—ร่างกายของพระองค์เอง สำหรับเราที่แตกหักและบอบช้ำ ประตูนรกจะไม่สามารถอาชนะคริสตจักรที่สร้างขึ้นบนรากฐานนี้ได้...”

“เป็นเวลาหกพันปีที่ศรัทธาได้สร้างขึ้นบนพระคริสต์ เป็นเวลาหกพันปีที่น่าท่วมและพายุแห่งความโกรธของชาตนาได้พัดถล่มศิลาแห่งความรอดของเรา แต่ศิลานั้นก็ไม่สั่นคลอน”

“เปโตรได้แสดงความจริงซึ่งเป็นรากฐานแห่งศรัทธาของคริสตจักร และตอนนี้พระเยซูทรงยกย่องเขาในฐานะตัวแทนของกลุ่มผู้เชื่อทั้งหมด เขากล่าวว่า “เราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรแห่งสวรรค์ให้แก่ท่าน ทุกสิ่งที่ท่านผูกไว้บนแผ่นดินโลกจะถูกผูกไว้ในสวรรค์ และทุกสิ่งที่ท่านแก้ไว้บนแผ่นดินโลกจะถูกแก้ไว้ในสวรรค์”

“‘กุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์’ เป็นพระวจนะของพระคริสต์ พระวจนะในพระคัมภีร์ทั้งหมดเป็นของพระองค์ และรวมอยู่ในที่นี้ด้วย พระวจนะเหล่านี้มีพลังที่จะเปิดและปิดสวรรค์ได้”—ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 413

4. การล้มลงและการฟื้นขึ้นมาจากเปโตร

ก. อธิบายข้อบกพร่องด้านอุปนิสัยที่ใหญ่ที่สุดของเปโตร มาระโก 14:27-29

“สำหรับกลุ่มต่างๆ ที่ฟาริสีและคนเก็บภาษีเป็นตัวแทนนั้น มีบทเรียนจากประวัติศาสตร์ของอัครสาวกเปโตร ในช่วงแรกๆ ของการเป็นสาวก เปโตรคิดว่าตนเองเข้มแข็ง เช่นเดียวกับฟาริสี ในความคิดของตนเอง เขาก็ ‘ไม่เหมือนคนอื่น’ ... เปโตรไม่รู้ถึงอันตรายของตนเอง ความมั่นใจในตนเองทำให้เขาเข้าใจผิด เขาคิดว่าตนเองสามารถต้านทานการล่อลวงได้ แต่ในเวลาไม่กี่ชั่วโมง การทดสอบก็มาถึง และด้วยการสาปแช่งและสาบาน เขาก็ปฏิเสธพระเจ้าของตน”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 152

ข. พระเยซูทรงจัดการกับสาวกที่อวดคติน้อยอย่างไร? ลูกา 22:31, 32

“เมื่อไม่กี่วันก่อนให้เขาคิดถึงคำพูดของพระเยซู เขารู้สึกประหลาดใจและตกใจในสิ่งที่เพิ่งทำไป หันไปมองอาจารย์ของเขา ในขณะนั้น พระเยซูมองดูเปโตร และภายใต้แววตาเศร้าโศกที่ผสมผสานกับความรักและความเมตตาที่มีต่อเขา เปโตรก็เข้าใจตัวเอง เขาออกไปและร้องไห้อย่างขมขื่น แววดาของพระเยซูทำให้หัวใจของเขาแตกสลาย เปโตรมาถึงจุดเปลี่ยน และเขากลับใจอย่างขมขื่นในบาปของเขา เขาเป็นเหมือนคนเก็บภาษีที่สำนึกผิดและสำนึกผิด และเหมือนคนเก็บภาษีที่เขาพบความเมตตา แววดาของพระเยซูทำให้เขามั่นใจว่าจะได้รับการอภัย

“บัดนี้ความมั่นใจในตนเองของเขาหมดสิ้นแล้ว ถ้าอ้าวอดแบบเดิมๆ ไม่เคยเกิดขึ้นอีกเลย”—อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 152-154

ค. หลังจากพระเยซูคืนพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงถามเปโตรว่าอย่างไร ยอห์น 21:15-17 เหตุใดพระเยซูจึงทรงถามซ้ำถึงสามครั้ง และเปโตรตอบอย่างไร ลูกา 22:31, 32

“[เปโตร] ได้ทำให้พระคริสต์เสื่อมเสียเกียรติ และได้ทำให้พี่น้องของเขาไม่ไว้วางใจ พวกเขาคิดว่าเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้ดำรงตำแหน่งเดิมของเขาท่ามกลางพวกเขา และตัวเขาเองก็รู้สึกว่าเขาได้สูญเสียความไว้วางใจของเขาไปแล้ว ก่อนที่จะได้รับเรียกให้กลับมาทำหน้าที่เผยแพร่อีกครั้ง เขาจะต้องแสดงหลักฐานต่อหน้าทุกคนว่าเขากลับใจแล้ว หากไม่ทำเช่นนั้น บาปของเขาแม้จะกลับใจแล้ว แต่ก็อาจทำลายอทธิพลของเขาในฐานะผู้รับใช้ของพระคริสต์ได้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงให้โอกาสเขาในการฟื้นคืนความไว้วางใจของพี่น้อง

ของเขา และเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อลบล้างความเสื่อมเสียที่เขาเคยทำให้พระกิตติคุณเสื่อมเสีย”—ผู้ฟังปรารถนาแห่ง
ปวงชน น. 811

5. ได้รับการยืนยันในการรับใช้

ก. จงบอกลักษณะสำคัญบางประการของการเป็นสาวก โคโลสี 1:10, 11; 3:12-14 เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากวิธีที่พระคริสต์ทรงจัดการกับเปโตร?

“พระกิตติคุณไม่ยอมประนีประนอมกับความชั่วร้าย พระกิตติคุณไม่สามารถแก้ตัวให้กับบาปได้ บาปที่ซ่อนเร้นจะต้องสารภาพต่อพระเจ้าอย่างลับๆ แต่สำหรับบาปที่เปิดเผย จำเป็นต้องสารภาพอย่างเปิดเผย ความอับอายจากบาปของสาวกตกอยู่ที่พระคริสต์ ทำให้เขาตามได้รับชัยชนะ และจิตวิญญาณที่หวั่นไหวสะดุด เมื่อให้หลักฐานแห่งการกลับใจ สาวกจะสามารถลบเลือนความอับอายนี้ได้เท่าที่อยู่ในอำนาจของตน”—ผู้ฟังปรารณาแห่งปวงชน น. 811

“วิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงปฏิบัติต่อเปโตรเป็นบทเรียนสำหรับเขาและพี่น้องของเขา บทเรียนนั้นสอนให้พวกเขารู้จักต้อนรับผู้ล่วงละเมิดด้วยความอดทน ความเห็นอกเห็นใจ และความรักที่ให้อภัย ถึงแม้ว่าเปโตรจะปฏิเสธพระเจ้าของเขา แต่ความรักที่พระเยซูทรงมีต่อเขาไม่เคยสั่นคลอน ความรักเช่นนั้นที่ผู้เลี้ยงแกะควรรู้จักต่อแกะและลูกแกะที่พระองค์ดูแล เมื่อระลึกถึงความอ่อนแอและความล้มเหลวของตนเอง เปโตรจะต้องปฏิบัติต่อฝูงแกะของเขาด้วยความอ่อนโยนเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงปฏิบัติต่อเขา”

“คำถามที่พระคริสต์ถามเปโตรมีความสำคัญมาก พระองค์ตรัสถึงเงื่อนไขเดียวของการเป็นสาวกและการรับใช้ นั่นคือ ‘เจ้ารักเราหรือไม่’ พระองค์ตรัสว่า นี่คือคุณสมบัติที่สำคัญ ถึงแม้ว่าเปโตรจะมีเงื่อนไขอื่น ๆ เหมือนกัน แต่ถ้าไม่มีความรักของพระคริสต์ เขาก็ไม่สามารถเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ซื่อสัตย์เหนือฝูงแกะของพระเจ้าได้ ความรู้ ความเมตตา กรุณา ความสามารถในการพูดจาไพเราะ ความกตัญญู กตเวที และความกระตือรือร้นล้วนเป็นเครื่องช่วยในการทำมาดี แต่ถ้าไม่มีความรักของพระเยซูในใจ งานของผู้รับใช้คริสต์ศาสนาก็จะล้มเหลว”—อ้างอิง น. 815

วันศุกร์

วันที่ 26 กันยายน

คำถามทบทวนส่วนตัว

1. ข้าพเจ้าอาจตัดสินใจลักษณะนิสัยของตัวเองผิดไปเช่นเดียวกับเปโตรได้อย่างไร?
2. ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงความบกพร่องทางนิสัยที่เปโตรแสดงออกมาได้อย่างไร?
3. ข้าพเจ้าเรียนรู้อะไรได้บ้างจากการล้มลงและการฟื้นฟูของปีเตอร์?
4. หลังจากการฟื้นฟูพระชนม์ของพระคริสต์ เหตุใดพระคริสต์จึงต้องถามคำถามเฉพาะเจาะจงกับเปโตรต่อหน้าพี่น้องของพระองค์ และเราควรเรียนรู้อะไรจากเรื่องนี้?

5. อธิบายรากฐานที่พระคริสต์ทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์ และระบุนิยามของอาณาจักรแห่งสวรรค์
การถวายเครื่องบูชาวันสะบาโตแรก

วันสะบาโต 5 กรกฎาคม

โบสถ์อาร์เอในตาสีดี

เป็นเรื่องสำคัญมากเพียงใดสำหรับเกาะห่างไกลในมหาสมุทรแปซิฟิกแห่งนี้ที่จะต้องมีการประกาศสำหรับพระเจ้า (ดูหน้า 4)!

วันสะบาโต วันที่ 2 สิงหาคม

สำนักงานใหญ่แผนการศึกษา

มิชชันนารีหนุ่มที่มีประสิทธิภาพต้องมีความรู้ เรามาเตรียมหลักสูตรของพวกเขาต่อไปกันเถอะ (ดูหน้า 25)

วันสะบาโต 6 กันยายน

โรงเรียนแห่งหนึ่งในเมืองมะโฮโก ประเทศวันดา

การปกป้องและให้การศึกษาแก่เด็กๆ ให้เป็นมิชชันนารีที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า (ดูหน้า 51)